

การดำเนินงานของภาคีเครือข่ายในการจัดการศึกษา สังกัด
สำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้จังหวัด กลุ่มอยู่ข้างอยู่น้ำ

สาทกาญจน์ บุญยัง

การค้นคว้าอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี
ปีการศึกษา 2567

การดำเนินงานของภาคีเครือข่ายในการจัดการศึกษา สังกัด
สำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้จังหวัด กลุ่มอยู่ข้างอยู่น้ำ

สาทกาญจน์ บุญยัง

การค้นคว้าอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี
ปีการศึกษา 2567
ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี อนุมัติการค้นคว้าอิสระ เรื่อง การดำเนินงานของภาคี
เครือข่ายในการจัดการศึกษา สังกัดสำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้จังหวัด กลุ่มอยู่ข้างอุ่มน้ำ เสนอโดย
นางสาวทกกาญจน์ บุญยัง เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา
การบริหารการศึกษา

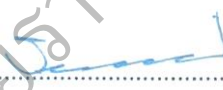

.....คณบดีคณะครุศาสตร์

(อาจารย์ ดร.ภัสสร เลาสวัสดิกุล)

วันที่ 26 เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2568

คณะกรรมการสอบการค้นคว้าอิสระ

.....ประธานกรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สาธิต ทรัพย์รวงทอง)

.....กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภูวดล จุลสุคนธ์)

.....กรรมการ

(อาจารย์ ดร.ฉันทนันท์ ทองบุญตา)

.....กรรมการ

(รองศาสตราจารย์ ว่าที่ร้อยตรี ดร.ชูชาติ พยอม)

หัวข้อการค้นคว้าอิสระ	การดำเนินงานของภาคีเครือข่ายในการจัดการศึกษา สังกัดสำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้จังหวัด กลุ่มอู่ข้าวอู่น้ำ
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภูวดล จุลสุคนธ์ อาจารย์ ดร.ธนิยนันท์ ทองบุญตา
ชื่อนักศึกษา	สาททกาญจน์ บุญยัง
สาขาวิชา	การบริหารการศึกษา
ปีการศึกษา	2567

บทคัดย่อ

การศึกษาครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ เพื่อ 1) ศึกษาระดับการดำเนินงานของภาคีเครือข่ายในการจัดการศึกษาของสำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้จังหวัด กลุ่มอู่ข้าวอู่น้ำ 2) เปรียบเทียบการดำเนินงานของภาคีเครือข่ายในการจัดการศึกษาของสำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้จังหวัด กลุ่มอู่ข้าวอู่น้ำ จำแนกตามตำแหน่ง ประสบการณ์การทำงาน ระดับการศึกษา และจังหวัด กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ มีจำนวน 259 คน ประกอบไปด้วยผู้บริหารจำนวน 103 คน และครูจำนวน 156 คน คำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรของ ทาโร ยามาเน่ และทำการสุ่มแบบชั้นภูมิ เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาเป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการดำเนินงานของภาคีเครือข่ายในการจัดการศึกษา สำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้ กลุ่มอู่ข้าวอู่น้ำ ที่มีค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของคำถาม ตั้งแต่ 0.67-1.00 และค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเท่ากับ 0.93 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว

ผลการวิจัยพบว่า

1. ระดับการดำเนินงานของภาคีเครือข่ายในการจัดการศึกษาของสำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้ กลุ่มอู่ข้าวอู่น้ำ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการประสานงาน ซึ่งอยู่ในระดับมาก รองลงมา คือ ด้านความร่วมมือ ซึ่งอยู่ในระดับมาก ด้านการมีส่วนร่วม ซึ่งอยู่ในระดับมาก ด้านการทำงานร่วมกัน ซึ่งอยู่ในระดับมาก
2. ผลการเปรียบเทียบการดำเนินงานของภาคีเครือข่ายในการจัดการศึกษาของสำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้ กลุ่มอู่ข้าวอู่น้ำ โดยภาพรวม จำแนกตามตำแหน่ง ประสบการณ์การทำงาน ระดับการศึกษา และจังหวัด พบว่า ในด้านตำแหน่ง และประสบการณ์การทำงาน มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน แต่ในด้านระดับการศึกษา และจังหวัด พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ประกาศคุณูปการ

การค้นคว้าอิสระฉบับนี้ สำเร็จได้ด้วยดีโดยความช่วยเหลือและแนะนำอย่างดียิ่งจากอาจารย์ที่ปรึกษา คือ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภูวดล จุลสุคนธ์ อาจารย์ที่ปรึกษาหลักการค้นคว้าอิสระ และอาจารย์ ดร.ธันยนันท์ ทองบุญตา อาจารย์ที่ปรึกษาร่วมการค้นคว้าอิสระ ที่ได้ให้คำปรึกษาและชี้แนวทางที่เป็นประโยชน์แก่ผู้วิจัย จนกระทั่งค้นคว้าอิสระฉบับนี้ สำเร็จเรียบร้อยผู้วิจัย ขอขอบพระคุณไว้ ณ ที่นี้ด้วยความเคารพยิ่ง

ขอขอบพระคุณคณะผู้เชี่ยวชาญที่ได้กรุณาตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาและคุณภาพของเครื่องมือตลอดจนให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์อย่างมากในการทำค้นคว้าอิสระ ได้แก่ อาจารย์ ดร.ภัสสกร เลาสวัสดิกุล คณบดีคณะครุศาสตร์ อาจารย์ ดร.สรรัช ชูชีพ รองคณบดีคณะครุศาสตร์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เฉลิมชัย หาญกล้า อาจารย์ประจำหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปณิดา เนืองพะนอม อาจารย์ประจำหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ รองศาสตราจารย์ ว่าที่ร้อยตรี ดร.ชูชาติ พยอม คณบดีคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม

ขอขอบพระคุณคณาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรีที่กรุณาให้คำปรึกษาเสนอแนะและเป็นที่กำลังใจในการทำค้นคว้าอิสระจนเสร็จสมบูรณ์ ขอขอบพระคุณผู้บริหารและครู ในสังกัดสำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้จังหวัดอุทัยธานี ที่อนุญาตให้ผู้วิจัยทดลองใช้ เครื่องมือวิจัย และสำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้จังหวัด กลุ่มอุทัยธานี ที่อนุญาตให้ผู้วิจัย ดำเนินการวิจัยกับผู้บริหาร ครูผู้สอน

ขอขอบพระคุณประธานกรรมการสอบการค้นคว้าอิสระ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ และกรรมการสอบการค้นคว้าอิสระทุกท่าน ที่ให้คำแนะนำในการปรับปรุงการค้นคว้าอิสระฉบับนี้ จนสำเร็จลุล่วงด้วยดี

คุณค่าและประโยชน์ของการค้นคว้าอิสระฉบับนี้ ขอมอบเป็นเครื่องสักการะคุณแด่บิดามารดาครูอาจารย์ทุกท่านที่กรุณาให้ความเมตตาวางรากฐานการศึกษาให้แก่ผู้วิจัยด้วยดีเสมอมา

สาธกกาญจน์ บุญยัง

สารบัญ

	หน้า
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	4
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	4
ขอบเขตของการวิจัย.....	5
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	6
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	9
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	10
แนวคิดการจัดการศึกษาของกรมส่งเสริมการเรียนรู้.....	10
การจัดการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542.....	10
ความหมายของการส่งเสริมการเรียนรู้.....	12
การจัดการเรียนรู้ตามพระราชบัญญัติส่งเสริมการเรียนรู้ พ.ศ. 2566.....	13
บริบทของภาคีเครือข่ายของสำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้ กลุ่มอู่ข้าวอู่น้ำ.....	16
แนวคิดเกี่ยวกับการทำงานร่วมกับภาคีเครือข่าย.....	16
การบริหารจัดการของสำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้ กลุ่มอู่ข้าวอู่น้ำ.....	18
ลักษณะการดำเนินงานของสำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้ กลุ่มอู่ข้าวอู่น้ำ.....	24
แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการดำเนินงานของภาคีเครือข่ายในการจัดการศึกษา.....	26
การประสานงาน.....	26
ความร่วมมือ.....	31
การทำงานร่วมกัน.....	35
การมีส่วนร่วม.....	40
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	44
งานวิจัยในประเทศ.....	44
งานวิจัยต่างประเทศ.....	49

	หน้า
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	51
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	51
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	52
ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ.....	53
การหาคุณภาพของเครื่องมือ.....	54
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	54
การวิเคราะห์ข้อมูลและการแปลความหมายข้อมูล.....	55
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์.....	56
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	60
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	60
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	60
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	61
บทที่ 5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	76
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	76
วิธีดำเนินการวิจัย.....	76
สรุปผล.....	78
อภิปรายผล.....	80
ข้อเสนอแนะ.....	83
บรรณานุกรม.....	85
ภาคผนวก.....	91
ภาคผนวก ก แบบสอบถามเพื่อการวิจัย.....	92
ภาคผนวก ข รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัย.....	98
ภาคผนวก ค หนังสือขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ การศึกษา.....	100
ภาคผนวก ง หนังสือขอความอนุเคราะห์ทดลองใช้ (try out).....	106
ภาคผนวก จ หนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลในการวิจัย.....	109
ประวัติผู้ทำการค้นคว้าอิสระ.....	114

สารบัญตาราง

	หน้า
ตาราง 1 ข้อมูลพื้นฐานของสำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้ กลุ่มผู้เข้าผู้น้ำสังกัดกรมส่งเสริมการเรียนรู้.....	24
ตาราง 2 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างของผู้บริหาร และครู สำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้จังหวัดกลุ่มผู้เข้าผู้น้ำ ในแต่ละสำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้จังหวัด.....	52
ตาราง 3 จำนวนและร้อยละของผู้บริหาร และครู ในสถานศึกษา ของสำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้ กลุ่มผู้เข้าผู้น้ำ จำแนกตามจำแนกตามตำแหน่ง ประสบการณ์การทำงาน ระดับการศึกษา และจังหวัด.....	61
ตาราง 4 ระดับการดำเนินงานของภาคีเครือข่ายในการจัดการศึกษาของสำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้กลุ่มผู้เข้าผู้น้ำ โดยภาพรวม.....	62
ตาราง 5 ระดับการดำเนินงานของภาคีเครือข่ายในการจัดการศึกษาของสำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้ กลุ่มผู้เข้าผู้น้ำ ด้านการประสานงาน.....	63
ตาราง 6 ระดับการดำเนินงานของภาคีเครือข่ายในการจัดการศึกษาของสำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้ กลุ่มผู้เข้าผู้น้ำ ด้านความร่วมมือ.....	64
ตาราง 7 ระดับการดำเนินงานของภาคีเครือข่ายในการจัดการศึกษาของสำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้ กลุ่มผู้เข้าผู้น้ำ ด้านการทำงานร่วมกัน.....	65
ตาราง 8 ระดับการดำเนินงานของภาคีเครือข่ายในการจัดการศึกษาของสำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้ กลุ่มผู้เข้าผู้น้ำ ด้านการมีส่วนร่วม.....	67
ตาราง 9 ผลการเปรียบเทียบการดำเนินงานของภาคีเครือข่ายในการจัดการศึกษาของสำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้ กลุ่มผู้เข้าผู้น้ำ โดยภาพรวม จำแนกตามตำแหน่ง.....	68
ตาราง 10 ผลการเปรียบเทียบการดำเนินงานของภาคีเครือข่ายในการจัดการศึกษาของสำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้ กลุ่มผู้เข้าผู้น้ำ โดยภาพรวม จำแนกตามประสบการณ์การทำงาน.....	69
ตาราง 11 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครู ที่มีต่อการดำเนินงานของภาคีเครือข่ายในการจัดการศึกษาของสำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้ กลุ่มผู้เข้าผู้น้ำ จำแนกตามประสบการณ์การทำงานด้านการมีส่วนร่วม.....	70

ตาราง 12	ผลการเปรียบเทียบการดำเนินงานของภาคีเครือข่ายในการจัดการศึกษาของ สำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้ กลุ่มผู้ช้าวอน้ำ โดยภาพรวม จำแนกตามระดับ การศึกษา.....	70
ตาราง 13	ผลการเปรียบเทียบการดำเนินงานของภาคีเครือข่ายในการจัดการศึกษาของ สำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้ กลุ่มผู้ช้าวอน้ำ โดยภาพรวม จำแนกตามจังหวัด.....	71
ตาราง 14	ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครู ที่มีต่อ การดำเนินงานของภาคีเครือข่ายในการจัดการศึกษาของสำนักงานส่งเสริม การเรียนรู้ กลุ่มผู้ช้าวอน้ำ โดยภาพรวม จำแนกตามจังหวัด.....	72
ตาราง 15	ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครู ที่มีต่อ การดำเนินงานของภาคีเครือข่ายในการจัดการศึกษาของสำนักงานส่งเสริม การเรียนรู้ กลุ่มผู้ช้าวอน้ำ จำแนกตามจังหวัด ด้านการประสานงาน.....	72
ตาราง 16	ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครู ที่มีต่อ การดำเนินงานของภาคีเครือข่ายในการจัดการศึกษาของสำนักงานส่งเสริม การเรียนรู้ กลุ่มผู้ช้าวอน้ำ จำแนกตามจังหวัด ด้านความร่วมมือ.....	73
ตาราง 17	ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครู ที่มีต่อ การดำเนินงานของภาคีเครือข่ายในการจัดการศึกษาของสำนักงานส่งเสริม การเรียนรู้ กลุ่มผู้ช้าวอน้ำ จำแนกตามจังหวัด ด้านการทำงานร่วมกัน.....	74
ตาราง 18	ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครู ที่มีต่อ การดำเนินงานของภาคีเครือข่ายในการจัดการศึกษาของสำนักงานส่งเสริม การเรียนรู้ กลุ่มผู้ช้าว ออน้ำ จำแนกตามจังหวัด ด้านการมีส่วนร่วม.....	74

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	4

มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

การจัดการศึกษามีเป้าหมายสูงสุดเพื่อพัฒนาคุณภาพของมนุษย์ โดยมุ่งหวังให้บุคคลที่ได้รับการศึกษาสามารถนำความรู้และทักษะที่ได้รับมาพัฒนาตนเอง ชุมชน ท้องถิ่น และประเทศชาติ ให้ก้าวหน้าและเจริญรุ่งเรือง การศึกษานับเป็นกระบวนการสำคัญที่ช่วยเสริมสร้างความเจริญงอกงามทั้งในระดับบุคคลและสังคม ผ่านการถ่ายทอดความรู้ การฝึกอบรม การอนุรักษ์วัฒนธรรม และการสร้างสรรค์นวัตกรรมใหม่ๆ เพื่อความก้าวหน้าที่ยั่งยืน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2542, หน้า 2) พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และฉบับแก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. 2545 ได้กำหนดแนวทางการจัดการศึกษาที่มุ่งเน้นการพัฒนาคนไทยให้มีคุณสมบัติครบถ้วนทั้งทางกาย ใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม อีกทั้งยังเสริมสร้างวัฒนธรรมการดำเนินชีวิตที่ดีงาม เพื่อให้บุคคลสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุขและสมดุล ซึ่งการจัดการศึกษาแบ่งออกเป็น 3 รูปแบบ ได้แก่ การศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัย โดยการศึกษาในระบบนั้นมีการกำหนดเป้าหมาย วิธีการ และระยะเวลาอย่างชัดเจน ส่วนการศึกษานอกระบบมีความยืดหยุ่นในด้านเป้าหมาย รูปแบบ และวิธีการ เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของชุมชน ขณะที่การศึกษาตามอัธยาศัยมุ่งเน้นการเรียนรู้ด้วยตนเองตามความสนใจและศักยภาพของผู้เรียน โดยอาศัยการเรียนรู้จากบุคคล ประสบการณ์ และแหล่งเรียนรู้ต่างๆ ยิ่งไปกว่านั้น การจัดการศึกษายังต้องการการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วนในสังคม ทั้งจากสถานศึกษา ผู้ปกครอง องค์กร หน่วยงานต่างๆ และชุมชน เพื่อสร้างเครือข่ายที่เข้มแข็งในการส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนได้มีโอกาสเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต ซึ่งเป็นรากฐานสำคัญที่จะช่วยให้สังคมดำเนินไปอย่างมีความสุข ยั่งยืน และเปี่ยมไปด้วยความสุข (กระทรวงศึกษาธิการ, 2542, หน้า 2-5)

พระราชบัญญัติส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย พ.ศ. 2551 (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, หน้า 11) มีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นหลักการจัดการศึกษาให้เป็นการศึกษาตลอดชีวิตสำหรับประชาชน และให้ทุกภาคส่วนของสังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา รวมทั้งสถานศึกษาอาจจัดการศึกษาในระบบการศึกษานอกระบบ หรือการศึกษาตามอัธยาศัย รูปแบบใดรูปแบบหนึ่ง หรือทั้ง 3 รูปแบบก็ได้ โดยเป็นการผสมผสานระหว่างการศึกษาทั้ง 3 รูปแบบ เพื่อให้สามารถพัฒนาการศึกษาและคุณภาพชีวิตของประชาชนได้อย่างต่อเนื่อง เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยให้เป็นไปอย่างมีระบบและต่อเนื่อง มีการบริหารและจัดการศึกษาที่มีประสิทธิภาพประสิทธิผลเพื่อให้ประชาชนได้มีโอกาสเรียนรู้

และสามารถพัฒนาคุณภาพชีวิตของตน ได้ตามศักยภาพ เป็นสังคมแห่งการเรียนรู้และภูมิปัญญา อันจะมีผลในการพัฒนากำลังคนและประเทศชาติ ให้เจริญก้าวหน้าต่อไป โดยให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาให้กับประชาชนโดยตระหนักถึงความหลากหลาย และความต้องการของผู้เรียน และเปิดโอกาสให้ประชาชนทุกเพศทุกวัยมีโอกาสเรียนรู้และเข้าถึงแหล่งเรียนรู้ได้อย่างทั่วถึงเท่าเทียม และเป็นธรรมโดยไม่เลือกปฏิบัติ ประกอบกับพระราชบัญญัติกรมส่งเสริมการเรียนรู้ พ.ศ. 2566 มาตรา 8 ยึดหลักในการจัดการศึกษาส่งเสริมสนับสนุนให้ภาคีเครือข่ายมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้และเผยแพร่ภูมิปัญญาท้องถิ่น เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ตลอดชีวิต ให้ภาคีเครือข่ายเข้ามามีส่วนร่วมในการศึกษาทำให้สามารถยกระดับคุณภาพการจัดการศึกษาการให้บริการในทุกกลุ่มเป้าหมาย (กระทรวงศึกษาธิการ, 2566, หน้า 62-63)

กรมส่งเสริมการเรียนรู้ มีหน้าที่สำคัญในการส่งเสริม สนับสนุน และประสานงานการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย โดยร่วมมือกับเครือข่ายต่างๆ เพื่อให้ประชาชนสามารถเข้าถึงการศึกษาอย่างเท่าเทียมและมีคุณภาพ โดยให้ความสำคัญกับการกระจายอำนาจไปยังสถานศึกษา และการมีส่วนร่วมของเครือข่ายภาคส่วนต่างๆ เช่น บุคคลทั่วไป ครอบครัวยุทธ ชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ภาคเอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา และสถานประกอบการ การจัดการศึกษาดังกล่าวมุ่งเน้นการสร้างกระบวนการเรียนรู้ภายในชุมชน รวมถึงการระดมทรัพยากรต่างๆ เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ การพัฒนาทักษะอาชีพ และการจัดหลักสูตรที่ตอบสนองต่อความต้องการของผู้เรียนเป็นหลัก นอกจากนี้ ยังมีบทบาทสำคัญในการสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ ทั้งในชั้นเรียนและในชุมชน โดยใช้แผนชุมชนเป็นเครื่องมือในการประสานงานและส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน เพื่อสร้างโอกาสในการพัฒนาความรู้และทักษะที่จำเป็นต่อการพึ่งพาตนเอง ภาคีเครือข่ายต่างๆ ของกรมส่งเสริมการเรียนรู้ถือเป็นเครือข่ายทางสังคมที่มุ่งเน้นการทำงานร่วมกันเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้และพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน โดยในสังคมปัจจุบันที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ทั้งทางเทคโนโลยี การสื่อสาร และการเชื่อมโยงในระบบดิจิทัล การทำงานร่วมกับเครือข่ายจึงเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่ง (กระทรวงศึกษาธิการ, 2566, หน้า 62-63)

ในส่วนของสำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้ กลุ่มอยู่ข้างอุ้งน้ำ สังกัดกรมส่งเสริมการเรียนรู้มีบทบาทหน้าที่ของสถานศึกษาตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง การกำหนดอำนาจและหน้าที่ของสถานศึกษา ข้อ 1(2) การจัดการศึกษาต้องส่งเสริมสนับสนุนและประสานภาคีเครือข่ายเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ การเรียนรู้ตลอดชีวิต การเรียนรู้เพื่อการพัฒนาตนเอง การเรียนรู้เพื่อคุณวุฒิตามระดับ โดยในการจัดการศึกษาต้องปรับให้เหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมายในแต่ละท้องถิ่นโดยต้องได้รับความร่วมมือจากภาคีเครือข่ายในการแสวงหาแหล่งเรียนรู้ ทรัพยากร สื่อ เทคโนโลยีที่หลากหลายเข้ามาจัดกิจกรรมการศึกษา (กระทรวงศึกษาธิการ, 2559, หน้า 1) การจัดการศึกษาของศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ ในปัจจุบันเป็นการทำงานกับชุมชนเป็นส่วนใหญ่ต้องอาศัยการติดต่อ

ประสานงานกับภาคีเครือข่ายและในการจัดกิจกรรมการส่งเสริมการเรียนรู้ มีการจัดการศึกษาเพื่อตอบสนองความต้องการและสภาพบริบทในชุมชนทำให้มีความหลากหลายในด้านการจัดกิจกรรมการศึกษา จากการสอบถามชุมชน เนื่องจากกลุ่มเป้าหมายมีจำนวนมาก ทำให้ไม่สามารถจัดการศึกษาและให้บริการได้อย่างทั่วถึง ดังนั้นจึงต้องอาศัยความร่วมมือจากทุกภาคส่วน เข้ามามีส่วนร่วมเพื่อให้ประชาชนสามารถนำความรู้ที่ได้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันและสังคม สามารถยกระดับคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นได้ ประกอบกับการจัดการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยในระดับพื้นที่ยังคงต้องการการประสานงานและความร่วมมือจากภาคีเครือข่ายอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะในเรื่องของการวางแผนการเรียนรู้ การติดตามประเมินผล และการรับผิดชอบต่อการดำเนินงานที่ชัดเจน ซึ่งยังเป็นประเด็นที่ต้องพัฒนาและกำหนดบทบาทที่ชัดเจนยิ่งขึ้น

ทั้งนี้จากรายงานผลการปฏิบัติงาน การบริหารจัดการศึกษาโดยใช้ภาคีเครือข่ายของสำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้ กลุ่มอู่ข้าวอู่น้ำ สังกัดกรมส่งเสริมการเรียนรู้ พบว่า มีปัญหาหลายประการที่ส่งผลกระทบต่อความสำเร็จและคุณภาพของการศึกษาในพื้นที่ หนึ่งในปัญหาหลักคือการขาดความชัดเจนในการกำหนดบทบาทและหน้าที่ของภาคีเครือข่าย ทำให้เกิดความสับสนในการปฏิบัติงานและการแบ่งหน้าที่ที่ไม่เหมาะสม ส่งผลให้การดำเนินงานขาดประสิทธิภาพ นอกจากนี้การขาดการประสานงานที่ดีระหว่างภาคีเครือข่ายและสถานศึกษาเป็นอีกหนึ่งอุปสรรคสำคัญ ความไม่สอดคล้องกันในแผนงานและวัตถุประสงค์ระหว่างหน่วยงานต่างๆ ทำให้เกิดความล่าช้าและขัดข้องในการดำเนินกิจกรรมทางการศึกษา การกระจายทรัพยากรที่ไม่เท่าเทียมยังเป็นปัญหาที่สร้างความไม่สมดุลในคุณภาพการศึกษาในแต่ละพื้นที่ สถานศึกษาบางแห่งได้รับการสนับสนุนทรัพยากรมากกว่า ขณะที่บางแห่งต้องเผชิญกับการขาดแคลน ส่งผลให้เกิดความเหลื่อมล้ำในการเข้าถึงโอกาสทางการศึกษา ปัญหานี้ยังสะท้อนถึงความไม่เพียงพอของงบประมาณและการจัดสรรทรัพยากรจากหน่วยงานภาครัฐที่ไม่ตรงกับความต้องการที่แท้จริงของแต่ละชุมชน อีกประการหนึ่งที่สำคัญ คือการขาดความรู้และทักษะที่จำเป็นของบุคลากรในการจัดการศึกษาในพื้นที่ หลายครั้งที่ภาคีเครือข่ายขาดความเข้าใจในบริบททางสังคมและวัฒนธรรมของชุมชน ทำให้ไม่สามารถออกแบบและดำเนินกิจกรรมทางการศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ การขาดการฝึกอบรมและพัฒนาทักษะอย่างต่อเนื่องสำหรับบุคลากรในภาคีเครือข่ายยังเป็นปัญหาที่สำคัญในการเพิ่มขีดความสามารถในการจัดการศึกษา ตลอดจนการมีส่วนร่วมของชุมชนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในพื้นที่ก็ยังเป็นเรื่องที่ต้องพัฒนา การที่ชุมชนและผู้ปกครองยังขาดความเข้าใจและมีส่วนร่วมในกระบวนการศึกษา ทำให้การดำเนินงานของภาคีเครือข่ายขาดพลังในการขับเคลื่อน ปัญหานี้ยังสัมพันธ์กับการสื่อสารที่ไม่เพียงพอระหว่างสถานศึกษา ภาคีเครือข่าย และชุมชน ทำให้ข้อมูลข่าวสารและแผนการดำเนินงานไม่ถูกถ่ายทอดอย่างทั่วถึงและถูกต้อง (กรมส่งเสริมการเรียนรู้, 2566, หน้า 8-9)

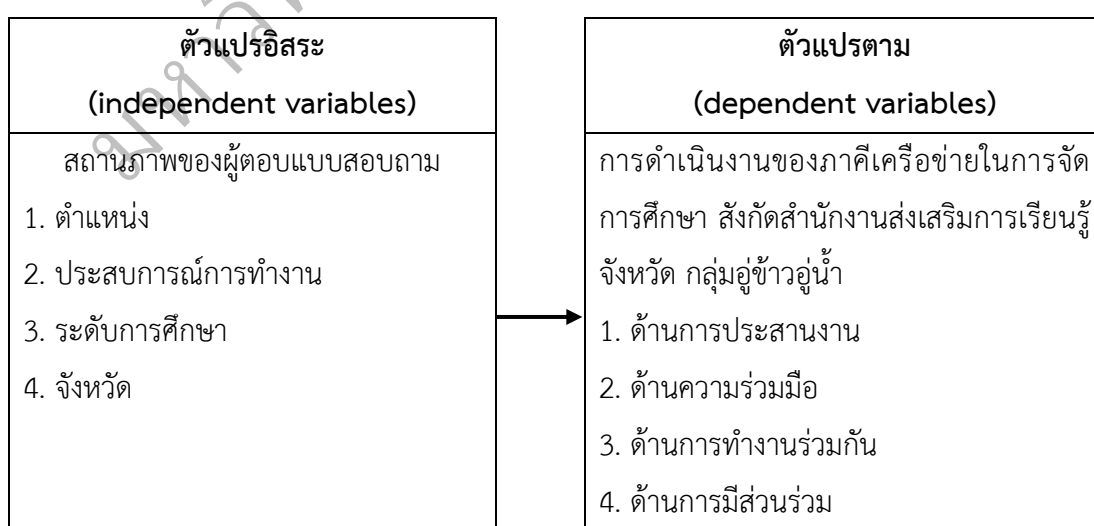
ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาการมีส่วนร่วมของภาคีเครือข่ายในการจัดการศึกษาของสำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้ กลุ่มอู่ข้าวอู่น้ำ สังกัดกรมส่งเสริมการเรียนรู้ ซึ่งผลการศึกษาครั้งนี้นำผล การศึกษามาเป็นแนวทางในการวางแผนปรับปรุงวิธีการเพื่อให้สอดคล้องความต้องการของผู้เรียน ผู้สอน และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกฝ่าย และยังเป็นการเก็บข้อมูลที่เป็นประโยชน์กับการทำงานร่วมกับ ภาคีเครือข่ายในการจัดการศึกษาของสำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับการดำเนินงานของภาคีเครือข่ายในการจัดการศึกษาของสำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้จังหวัด กลุ่มอู่ข้าวอู่น้ำ
2. เพื่อเปรียบเทียบการดำเนินงานของภาคีเครือข่ายในการจัดการศึกษาของสำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้จังหวัด กลุ่มอู่ข้าวอู่น้ำ จำแนกตามตำแหน่ง ประสบการณ์การทำงาน ระดับ การศึกษา และจังหวัด

กรอบแนวคิดในการวิจัย

กรอบแนวคิดในการวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาการดำเนินงานของภาคีเครือข่ายในการจัดการศึกษา สังกัดสำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้จังหวัด กลุ่มอู่ข้าวอู่น้ำ ซึ่งผู้วิจัยใช้กรอบแนวคิดเกี่ยวกับ ระดับของการร่วมมือของภาคีเครือข่ายของสำนักงานการศึกษานอกระบบและการศึกษา ตามอัธยาศัย (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, หน้า 46-48) มาใช้เป็นกรอบแนวความคิด ดังนี้

ภาพ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

กระทรวงศึกษาธิการ (2551, หน้า 46-49) กล่าวว่า การดำเนินงานของภาคีเครือข่ายในการจัดการศึกษา มีองค์ประกอบ 4 ด้าน ดังนี้

- 1.1 ด้านการประสานงาน
- 1.2 ด้านความร่วมมือ
- 1.3 ด้านการทำงานร่วมกัน
- 1.4 ด้านการมีส่วนร่วม

2. ขอบเขตด้านประชากร

2.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหาร จำนวน 159 คน และครู จำนวน 579 คน ในสำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้ประจำจังหวัด กลุ่มอยู่ชั่วคราว สังกัดกรมส่งเสริมการเรียนรู้ รวมทั้งสิ้น 738 คน

2.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้บริหารและครู ในสำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้ประจำจังหวัด กลุ่มอยู่ชั่วคราว สังกัดกรมส่งเสริมการเรียนรู้ โดยการกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรของทาโร ยามาเน่ (Taro Yamane) และทำการสุ่มแบบชั้นภูมิ (stratified random sampling) ตามจังหวัดของสถานศึกษา แล้วคำนวณหากลุ่มตัวอย่างในแต่ละจังหวัดของสถานศึกษาโดยใช้วิธีเทียบบัญญัติไตรยางค์ ได้ผู้บริหาร จำนวน 103 คน และครู จำนวน 156 คน รวมทั้งสิ้น 259 คน

3. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

3.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่

3.1.1 ตำแหน่ง

- 1) ผู้บริหาร
- 2) ครู

3.1.2 ประสบการณ์การทำงาน

- 1) น้อยกว่า 10 ปี
- 2) 10 – 20 ปี
- 3) มากกว่า 20 ปีขึ้นไป

3.1.3 ระดับการศึกษา

- 1) ปริญญาตรี
- 2) สูงกว่าปริญญาตรี

3.1.4 จังหวัด

- 1) อุทัยธานี

- 2) นครสวรรค์
- 3) กำแพงเพชร
- 4) พิจิตร

3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ การดำเนินงานของภาคีเครือข่ายในการจัดการศึกษาในสำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้ประจำจังหวัด กลุ่มอยู่ข้างอุ้งน้ำ สังกัดกรมส่งเสริมการเรียนรู้

นิยามศัพท์เฉพาะ

การดำเนินงานของภาคีเครือข่าย หมายถึง กระบวนการและกิจกรรมที่เกิดขึ้นจากการรวมตัวของหน่วยงาน องค์กร หรือบุคคลหลายฝ่ายที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการจัดการศึกษา ในสำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้ประจำจังหวัด กลุ่มอยู่ข้างอุ้งน้ำ สังกัดกรมส่งเสริมการเรียนรู้ การดำเนินงานประกอบได้ด้วย การประสานงาน ความร่วมมือ การทำงานร่วมกัน การมีส่วนร่วม และการจัดการศึกษา โดยมีเป้าหมายเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดการศึกษาให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ผู้เรียนและชุมชน

ด้านการประสานงาน หมายถึง สถานศึกษามีการวางแผนและกำหนดเป้าหมายร่วมกันที่ชัดเจน ทั้งในด้านการพัฒนาหลักสูตร การฝึกอบรมครู การจัดหาทรัพยากรการเรียนการสอน และการสร้างกิจกรรมที่ส่งเสริมทักษะของผู้เรียน มีกระบวนการสร้างความเข้าใจและความไว้วางใจระหว่างสถานศึกษาและภาคีเครือข่าย ผ่านการสื่อสารที่เปิดเผย มีการประชุมสม่ำเสมอ และมีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นอย่างตรงไปตรงมา เพื่อสร้างความเข้าใจที่ถูกต้องและลดความขัดแย้งที่อาจเกิดขึ้นในระหว่างการทำงาน นอกจากนี้ ยังมีการกำหนดบทบาทและความรับผิดชอบที่ชัดเจน เพื่อป้องกันการซ้อนทับของหน้าที่และช่วยให้การทำงานเป็นไปตามแผนที่วางไว้ในขั้นตอนการทำงาน มีการติดตามผลเพื่อประเมินความสำเร็จของการประสานงาน โดยการติดตามผลนี้จะช่วยให้เห็นภาพรวมของความสำเร็จและข้อจำกัดที่เกิดขึ้น ซึ่งจะนำไปสู่การปรับปรุงแผนการทำงานให้สอดคล้องกับสถานการณ์และความต้องการที่เปลี่ยนแปลงไป การประเมินผลและการปรับปรุงเป็นขั้นตอนที่สำคัญในการเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับความร่วมมือในระยะยาว และการพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือให้ยั่งยืน สามารถทำได้โดยการสร้างกลไกการประสานงานที่เป็นระบบ มีความยืดหยุ่น และมีการแลกเปลี่ยนข้อมูลและความรู้ระหว่างกันอย่างต่อเนื่อง ทั้งนี้เพื่อให้การทำงานร่วมกันเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องและมีประสิทธิภาพในระยะยาว

ด้านความร่วมมือ หมายถึง สถานศึกษามีการสำรวจและรวบรวมข้อมูลจากแหล่งต่างๆ เพื่อระบุปัญหาและความต้องการที่แท้จริงของสถานศึกษา ชุมชน หรือหน่วยงานต่างๆ มีการกำหนดวัตถุประสงค์และเป้าหมายของความร่วมมืออย่างชัดเจน มีการออกแบบกิจกรรมหรือโครงการความร่วมมือที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่กำหนดไว้ เพื่อให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องมีความเข้าใจและมุ่งไปในทิศทางเดียวกัน มีการจัดตั้งคณะกรรมการหรือคณะทำงานร่วม โดยการรวบรวม

ตัวแทนจากทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง เช่น ครู ผู้ปกครอง ผู้บริหารโรงเรียน หน่วยงานท้องถิ่น และองค์กรภายนอก เพื่อร่วมกันวางแผน ติดตาม และประเมินผลความร่วมมือ โดยการกำหนดบทบาทและหน้าที่ของคณะทำงานอย่างชัดเจน เพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ มีการประสานงาน และสื่อสารระหว่างภาคีเครือข่ายอย่างต่อเนื่อง มีการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ให้เหมาะสมและคุ้มค่า มีการดำเนินกิจกรรมหรือโครงการตามแผนที่วางไว้ มีการจัดการที่ดีเพื่อเสริมสร้างความสำเร็จของความร่วมมือ มีการตรวจสอบและประเมินผลการดำเนินงานเพื่อให้แน่ใจว่ากิจกรรมหรือโครงการที่ดำเนินไปนั้นสอดคล้องกับเป้าหมายและวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ การประเมินผลจะช่วยวัดความสำเร็จและผลกระทบของความร่วมมือ พร้อมกับการหาข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุงการดำเนินงานในอนาคต ตลอดจนมีการรวบรวมข้อมูลและการวิเคราะห์ผลการดำเนินงานเพื่อสรุปเป็นรายงานหรือเอกสารที่สามารถใช้ในการปรับปรุงหรือขยายผลในอนาคต อีกทั้งมีการเผยแพร่ผลการดำเนินงานและความสำเร็จของความร่วมมือผ่านช่องทางต่างๆ

ด้านการทำงานร่วมกัน หมายถึง สถานศึกษามีการวางแผนและการตั้งเป้าหมายที่ชัดเจน โดยการระบุวัตถุประสงค์ที่สอดคล้องกับความต้องการของสถานศึกษา ชุมชน หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและมีการวิเคราะห์ข้อมูลปัญหาและความต้องการเพื่อออกแบบแผนการทำงานร่วมกันที่ตอบสนองต่อความต้องการ มีการสร้างและพัฒนาเครือข่ายที่เกี่ยวข้องกับการคัดเลือกพันธมิตรที่มีศักยภาพ มีการจัดประชุมเริ่มต้นเพื่อสร้างความเข้าใจร่วมกันเกี่ยวกับเป้าหมายและบทบาทของแต่ละฝ่ายในเครือข่าย มีการกำหนดบทบาทและความรับผิดชอบของแต่ละฝ่ายอย่างชัดเจน พร้อมทั้งการจัดทำแผนการดำเนินงานที่มีรายละเอียดของกิจกรรม ระยะเวลา ทรัพยากรที่จำเป็น และวิธีการประเมินผล ซึ่งต้องมีความยืดหยุ่นเพื่อให้สามารถปรับเปลี่ยนได้ตามสถานการณ์และข้อเสนอแนะที่เกิดขึ้น การดำเนินงานที่เป็นไปตามแผนจำเป็นต้องมีการประสานงานและการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ รวมถึงมีการดำเนินกิจกรรมตามที่กำหนดไว้และการจัดทำเอกสารรายงานความก้าวหน้าเพื่อการติดตามและประเมินผล มีการติดตามความก้าวหน้าในการดำเนินกิจกรรมและการประเมินผลการทำงานร่วมกัน เพื่อการปรับปรุงและพัฒนากระบวนการให้ดียิ่งขึ้น มีการใช้ข้อมูลจากการประเมินผลในการพัฒนาแผนการทำงานและการปรับปรุงกระบวนการช่วยให้เกิดการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ในขณะเดียวกัน การเสริมสร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างสมาชิกในเครือข่ายเป็นปัจจัยสำคัญในการรักษาความร่วมมือในระยะยาว โดยการจัดกิจกรรมสร้างความสัมพันธ์และการเสริมสร้างความไว้วางใจซึ่งเป็นพื้นฐานสำคัญในการทำงานร่วมกันอย่างยั่งยืน

ด้านการมีส่วนร่วม หมายถึง สถานศึกษามีการวางแผนและกำหนดวัตถุประสงค์ของการมีส่วนร่วม โดยมีการตั้งเป้าหมายที่ชัดเจน มีการวิเคราะห์ความต้องการและความคาดหวังของภาคีเครือข่ายเพื่อให้การร่วมมือมีความสอดคล้องกับความต้องการที่แท้จริง มีการระบุและเลือกภาคีเครือข่ายที่มีศักยภาพในการสนับสนุนสถานศึกษา มีการสร้างฐานข้อมูลของภาคีเพื่อความสะดวกใน

การติดต่อในอนาคตเป็นขั้นตอนสำคัญในการพัฒนาความสัมพันธ์และการติดต่อสื่อสาร โดยการจัดประชุมสัมมนาและการใช้ช่องทางการสื่อสารที่เหมาะสมเพื่อให้การติดต่อเป็นไปอย่างราบรื่น มีการพัฒนาข้อตกลงความร่วมมือ (MOU) ที่ชัดเจนและยืดหยุ่น รวมถึงการกำหนดบทบาท หน้าที่ และความรับผิดชอบของแต่ละฝ่าย พร้อมทั้งการพัฒนากลยุทธ์และแนวทางการดำเนินงานที่ชัดเจน จะช่วยให้การร่วมมือเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ในขั้นตอนการดำเนินงานและติดตามผล จำเป็นต้อง ดำเนินการตามแผนที่ได้วางไว้ และจัดกิจกรรมหรือโครงการร่วมกับภาคีเครือข่าย พร้อมทั้งจัดให้มีการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานอย่างสม่ำเสมอเพื่อการปรับปรุงและพัฒนาแนวทางการดำเนินงาน การประเมินผลการร่วมมือและผลกระทบที่เกิดขึ้นจะช่วยในการรวบรวมข้อเสนอแนะ และการปรับปรุงกระบวนการในอนาคต การสร้างความสัมพันธ์เชิงบวกและการเสริมสร้างความเชื่อมั่นระหว่างสถานศึกษาและภาคีเครือข่ายเป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือ รวมไปถึง มีการจัดกิจกรรมสร้างความสัมพันธ์ เช่น การสัมมนาเชิงปฏิบัติการ การจัดเวทีสาธารณะ และการประชุมเชิงวิชาการ รวมถึงการพัฒนาข้อตกลงที่ชัดเจนและยืดหยุ่น มีการติดตามและประเมินผลอย่างต่อเนื่องเป็นการดำเนินการที่จำเป็นในการพัฒนาเครือข่ายให้มีประสิทธิภาพ เป็นต้น

การจัดการศึกษา หมายถึง สถานศึกษามีการวางแผน การบริหารจัดการ การดำเนินงาน และการประเมินผลในด้านการศึกษา ภายใต้กรอบของนโยบายการศึกษาระดับชาติและท้องถิ่น การจัดการศึกษานี้รวมถึงการพัฒนาและปรับปรุงหลักสูตร การจัดสรรทรัพยากร การบริหารจัดการ บุคลากรทางการศึกษา การจัดการเรียนการสอน และการประเมินผลการศึกษา โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนาอย่างรอบด้านทั้งในด้านความรู้ ทักษะ และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ การจัดการศึกษายังครอบคลุมถึงการสร้างความร่วมมือกับภาคีเครือข่ายและชุมชน เพื่อให้การศึกษาเป็นไปอย่างยั่งยืนและตอบสนองต่อความต้องการของสังคมได้อย่างแท้จริง

สำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้ประจำจังหวัด กลุ่มผู้ข่าวผู้ข่าว สังกัดกรมส่งเสริมการเรียนรู้ หมายถึง สถานศึกษาในสังกัดกรมส่งเสริมการเรียนรู้ ประกอบด้วย สำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้ระดับ จังหวัดนครสวรรค์ สำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้ระดับจังหวัดอุทัยธานี สำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้ ระดับจังหวัดพิจิตร สำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้ระดับจังหวัดกำแพงเพชร ซึ่งเป็นหน่วยงานในสังกัด กรมส่งเสริมการเรียนรู้ มีหน้าที่ดูแลรับผิดชอบเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ จัดทำยุทธศาสตร์เป้าหมาย และแผนพัฒนาการศึกษาให้สอดคล้องกับนโยบาย มาตรฐานการศึกษา จัดสรรเงินงบประมาณให้แก่ สถานศึกษาและภาคีเครือข่ายที่จัดการจัดการเรียนรู้ ในสังกัด ประสานส่งเสริมสนับสนุนการจัด การเรียนรู้ ของสถานศึกษาและภาคีเครือข่าย จัดระบบประกันคุณภาพการศึกษานอกระบบตามที่ กฎหมายกำหนดส่งเสริมสนับสนุน การเทียบโอนผลการเรียน พัฒนาหลักสูตร สื่อ นวัตกรรม และ เทคโนโลยีทางการศึกษา พัฒนาครูและบุคลากรของสำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้ประจำจังหวัด กลุ่มผู้

ข้าวน้ำ สังกัดกรมส่งเสริมการเรียนรู้ ติดตามและรายงานผลการดำเนินงานตามโครงการงานนโยบาย มีหน้าที่กำกับดูแลนิเทศติดตามและประเมินผลการจัดการเรียนรู้ ของสถานศึกษา ซึ่งสำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้ กลุ่มข้าวน้ำ มีสถานศึกษาในสังกัด จำนวน 45 สถานศึกษา

ผู้บริหาร หมายถึง ผู้บริหารการศึกษาและผู้บริหารสถานศึกษา ซึ่งเป็นบุคคลที่ได้รับการแต่งตั้งให้มีหน้าที่บริหารจัดการและดูแลการดำเนินงานของสำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้ กลุ่มข้าวน้ำ สังกัดกรมส่งเสริมการเรียนรู้ โดยมีความรับผิดชอบในการวางแผนการศึกษา การจัดการทรัพยากรบุคคล การบริหารงบประมาณ และการประเมินผลการเรียนการสอน ผู้บริหารสถานศึกษา ยังต้องมีความสามารถในการปรับปรุงและพัฒนากระบวนการจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับ นโยบายการศึกษาและความต้องการของผู้เรียน นอกจากนี้ยังมีหน้าที่ในการสร้างความร่วมมือกับ ชุมชนและภาคีเครือข่ายเพื่อให้การจัดการศึกษาในสถานศึกษาเป็นไปอย่างยั่งยืนและมีประสิทธิภาพ

ครู หมายถึง ผู้ที่ได้รับการแต่งตั้งให้ปฏิบัติหน้าที่การจัดการเรียนรู้สำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้ประจำจังหวัด กลุ่มข้าวน้ำ สังกัดกรมส่งเสริมการเรียนรู้ มีหน้าที่ในการวางแผน ควบคุม และติดตามผลการดำเนินงานทางการศึกษาเพื่อให้เป็นไปตามเป้าหมายและนโยบายของรัฐ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. สำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้จังหวัด กลุ่มข้าวน้ำ ได้ข้อมูลระดับการดำเนินงานของ ภาคีเครือข่ายในการจัดการศึกษาของสำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้ กลุ่มข้าวน้ำ สังกัดกรมส่งเสริมการเรียนรู้
2. สำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้จังหวัด กลุ่มข้าวน้ำ ได้ข้อมูลผลการเปรียบเทียบ การดำเนินงานของภาคีเครือข่ายในการจัดการศึกษาของสำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้จังหวัด กลุ่มข้าวน้ำ สังกัดกรมส่งเสริมการเรียนรู้ จำแนกตามเพศ ระดับการศึกษา และตำแหน่ง
3. ผู้บริหาร และครู ได้ข้อมูลสำคัญเพื่อใช้เป็นแนวทางในการวางแผนปรับปรุงวิธีการ เพื่อให้สอดคล้องความต้องการของผู้เรียนผู้สอน และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกฝ่าย

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และได้นำเสนอตามหัวข้อดังต่อไปนี้

1. แนวคิดการจัดการศึกษาของกรมส่งเสริมการเรียนรู้
 - 1.1 การจัดการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542
 - 1.2 ความหมายของการส่งเสริมการเรียนรู้
 - 1.3 การจัดการเรียนรู้ตามพระราชบัญญัติส่งเสริมการเรียนรู้ พ.ศ. 2566
2. บริบทของภาคีเครือข่ายของสำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้ กลุ่มผู้เข้าสู่น้ำ
 - 2.1 แนวคิดเกี่ยวกับการทำงานร่วมกับภาคีเครือข่าย
 - 2.2 การบริหารจัดการของสำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้ กลุ่มผู้เข้าสู่น้ำ
 - 2.3 ลักษณะการดำเนินงานของสำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้ กลุ่มผู้เข้าสู่น้ำ
3. แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการดำเนินงานของภาคีเครือข่ายในการจัดการศึกษา
 - 3.1 การประสานงาน
 - 3.2 ความร่วมมือ
 - 3.3 การทำงานร่วมกัน
 - 3.4 การมีส่วนร่วม
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 4.1 งานวิจัยในประเทศ
 - 4.2 งานวิจัยต่างประเทศ

แนวคิดการจัดการศึกษาของกรมส่งเสริมการเรียนรู้

1. การจัดการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 (2542, หน้า 2-6) ได้ให้ความหมายของการจัดการศึกษาไว้ว่า “การศึกษา” หมายความว่า กระบวนการเรียนรู้เพื่อความเจริญงอกงามของบุคคลและสังคมโดยการถ่ายทอดความรู้ การฝึก การอบรม การสืบสานทางวัฒนธรรม การสร้างสรรค์จรรโลงความก้าวหน้าทางวิชาการ การสร้างองค์ความรู้ขึ้นเกิดจากการจัดสภาพแวดล้อม สังคม การเรียนรู้และปัจจัยเกื้อหนุนให้บุคคลเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต การจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรม

และวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้ อย่างมีความสุข ในกระบวนการเรียนรู้ต้องมุ่งปลูกฝังจิตสำนึกที่ถูกต้องเกี่ยวกับการเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข รู้จักรักษาและส่งเสริมสิทธิหน้าที่ เสรีภาพ ความเคารพกฎหมาย ความเสมอภาค และศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ มีความภาคภูมิใจในความเป็นไทย รู้จักรักษาผลประโยชน์ส่วนรวมและของประเทศชาติ รวมทั้งส่งเสริมศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรมของชาติ การกีฬา ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทยและความรู้อันเป็นสากล ตลอดจนอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีความสามารถในการประกอบอาชีพ รู้จักพึ่งตนเอง มีความริเริ่มสร้างสรรค์ ใฝ่รู้และเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่องโดยมีหลักการจัดการศึกษา จัดระบบ โครงสร้าง และกระบวนการจัดการศึกษา รูปแบบการ จัดการศึกษา ดังนี้

1. การจัดการศึกษาให้ยึดหลัก ดังนี้

- 1.1 เป็นการศึกษาตลอดชีวิตสำหรับประชาชน
- 1.2 ให้สังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา
- 1.3 การพัฒนาสาระและกระบวนการเรียนรู้ให้เป็นไปอย่างต่อเนื่อง

2. การจัดระบบ โครงสร้าง และกระบวนการจัดการศึกษา ให้ยึดหลัก ดังนี้

- 2.1 มีเอกภาพด้านนโยบาย และมีความหลากหลายในการปฏิบัติ
- 2.2 มีการกระจายอำนาจไปสู่เขตพื้นที่การศึกษา สถานศึกษา และองค์กรปกครอง

ส่วนท้องถิ่น

- 2.3 มีการกำหนดมาตรฐานการศึกษา และจัดระบบประกันคุณภาพการศึกษาทุกระดับและประเภทการศึกษา

2.4 มีหลักการส่งเสริมมาตรฐานวิชาชีพครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา และการพัฒนาครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษาอย่างต่อเนื่อง

- 2.5 ระดมทรัพยากรจากแหล่งต่างๆ มาใช้ในการจัดการศึกษา

2.6 การมีส่วนร่วมของบุคคล ครอบครัว ชุมชน องค์กรชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเอกชน องค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการ และสถาบันสังคมอื่น

3. รูปแบบการจัดการศึกษา

การจัดการศึกษามีสามรูปแบบ คือ การศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย รายละเอียด ดังนี้

3.1 การศึกษาในระบบ เป็นการศึกษาที่กำหนดจุดมุ่งหมาย วิธีการศึกษา หลักสูตร ระยะเวลาของการศึกษา การวัดและประเมินผล ซึ่งเป็นเงื่อนไขของการสำเร็จการศึกษาที่แน่นอน

3.2 การศึกษานอกระบบ เป็นการศึกษาที่มีความยืดหยุ่นในการกำหนดจุดมุ่งหมาย รูปแบบวิธีการจัดการศึกษา ระยะเวลาของการศึกษา การวัดและประเมินผล ซึ่งเป็นเงื่อนไขสำคัญ

การสำเร็จการศึกษา โดยเนื้อหาและหลักสูตรจะต้องมีความเหมาะสมสอดคล้องกับสภาพปัญหาและความต้องการของบุคคลแต่ละกลุ่ม

3.3 การศึกษาตามอัธยาศัย เป็นการศึกษาที่ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเองตามความสนใจศักยภาพ ความพร้อม และโอกาส โดยศึกษาจากบุคคล ประสบการณ์ สังคม สภาพแวดล้อม สื่อหรือแหล่งความรู้อื่นๆ

2. ความหมายของการส่งเสริมการเรียนรู้

พระราชบัญญัติกรมส่งเสริมการเรียนรู้ พ.ศ. 2566 (2566, หน้า 61) ได้กล่าวไว้ว่าการส่งเสริมการเรียนรู้เพื่อให้บุคคลมีทักษะการเรียนรู้ ทักษะอาชีพ และทักษะชีวิต ที่สอดคล้องและเท่าทันพัฒนาการของโลก และมีโอกาสพัฒนาหรือเพิ่มพูนทักษะของตนให้สูงขึ้นหรือปรับเปลี่ยนทักษะของตนตามความถนัดหรือความจำเป็น

พิชิต วงศ์สิริ (2562, หน้า 186) ได้กล่าวถึงการเรียนรู้ คือการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมซึ่งเป็นผลมาจากประสบการณ์ที่คนเราเคยมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อม หรือจากการฝึกหัด รวมทั้งปริมาณการเปลี่ยนความรู้ของผู้เรียน ดังนั้น งานสำคัญของครู คือ การช่วยนักเรียนแต่ละคนเกิดการเรียนรู้หรือมีความรู้และมีทักษะตามที่หลักสูตรวางไว้ ดังนั้น กระบวนการเรียนรู้จึง เป็นรากฐานของการสอนที่มีประสิทธิภาพ

อาชัญญา รัตนอุบล (2562, หน้า 128-130) กล่าวว่า การส่งเสริมให้ผู้ใหญ่ได้เรียนรู้ด้วยการนำตนเองจากพื้นที่การเรียนรู้ สื่อ และแหล่งเรียนรู้ต่างๆ จะช่วย สนับสนุนให้ผู้ใหญ่ได้เชื่อมโยงความรู้และประสบการณ์ด้วยตนเอง กระบวนการส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้ใหญ่ ผู้ส่งเสริมการเรียนรู้ ต้องมีหน้าที่อำนวยความสะดวกโดยมีหลักในการส่งเสริมผู้ใหญ่ให้ เกิดการเรียนรู้ 7 ประการ ดังนี้

1. การสร้างบรรยากาศในส่งเสริมการเรียนรู้ ต้องส่งเสริมให้บรรยากาศในการเรียนรู้ของผู้ใหญ่ ทั้งด้านกายภาพ จิตวิทยา และความเป็นมนุษย์ กล่าวคือ

- 1.1 การเคารพ และยอมรับในความแตกต่างของผู้เรียน ด้วยกันเอง
- 1.2 การสร้างความร่วมมือในการเรียนรู้
- 1.3 การสร้างความไว้วางใจซึ่งกันและกัน
- 1.4 การสนับสนุนและการยอมรับ
- 1.5 การมีประชาธิปไตยและความอิสระ
- 1.6 การผ่อนคลาย
- 1.7 การให้เกียรติ ความเอื้ออาทร การยอมรับซึ่งกัน

2. การส่งเสริมผู้ใหญ่ให้วางแผนการเรียนรู้ร่วมกัน ระหว่างผู้ใหญ่และผู้สอน โดยผู้สอนต้องทำหน้าที่คอยอำนวยความสะดวก และเปิดโอกาสให้ผู้ใหญ่ร่วมในการวางแผนการเรียนรู้ตามที่ ผู้ใหญ่ต้องการ

3. การส่งเสริมให้ประเมินความต้องการในการเรียนรู้ ด้วยตัวผู้ใหญ่ที่มาเรียนเอง ทั้งนี้ผู้สอนหรือผู้ อำนวยความสะดวก-ต้องสร้างบรรยากาศความเชื่อมั่นให้เกิดกับผู้ใหญ่เพื่อหาความต้องการการเรียนรู้และความสนใจของผู้ใหญ่

4. การส่งเสริมให้ผู้ใหญ่ได้สร้างวัตถุประสงค์ของการ เรียนรู้ที่คาดหวังของตนเอง ร่วมกับผู้สอนหรือผู้อำนวยความสะดวก โดยนำผลการวิเคราะห์ความต้องการการเรียนรู้มาสร้างเป็น วัตถุประสงค์ ให้สอดคล้องกับความต้องการและความสนใจของ ผู้ใหญ่เป็นสำคัญ

5. การส่งเสริมให้ผู้เรียนออกแบบแผนการเรียนรู้ของ ตนเองตามวัตถุประสงค์ที่ กำหนดไว้ของตนเอง โดยออกแบบวิธีการ เรียนรู้ เนื้อหาที่ต้องการการเรียนรู้ ทรัพยากรการเรียนรู้ที่ ต้องการ ทั้งนี้ออกแบบร่วมกับผู้สอนหรือผู้อำนวยความสะดวกเพื่อบรรลุ เป้าหมายที่ได้วางแผนไว้ ร่วมกัน

6. การช่วยสนับสนุน ส่งเสริม ลงมือปฏิบัติตามแผนการเรียนรู้ที่วางไว้อย่างต่อเนื่อง และสม่ำเสมอ จนบรรลุความสำเร็จตามต้องการ และให้กำลังใจผู้ใหญ่ให้

7. การส่งเสริมให้ผู้ใหญ่ได้มีส่วนร่วมในการประเมินผล การเรียนรู้ที่ตนเองวางแผนไว้ ร่วมกับผู้สอนหรือผู้อำนวยความสะดวก เพื่อรู้ความก้าวหน้าในการเรียนรู้ของตนเอง นำไปปรับปรุง เพิ่มเติม หรือแก้ไขในส่วนที่ไม่ชัดเจน การบรรลุเป้าหมายการเรียนรู้ที่ได้วางไว้ตามความต้องการ

3. การจัดการเรียนรู้ตามพระราชบัญญัติส่งเสริมการเรียนรู้ พ.ศ. 2566

การส่งเสริมการเรียนรู้ตามพระราชบัญญัตินี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาบุคคล ให้มีความสมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคมและสติปัญญา เป็นคนดี มีวินัย รู้จักสิทธิควบคู่กับหน้าที่ และความรับผิดชอบ ภูมิใจและตระหนักในสำคัญของชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข รู้จักรักษาประโยชน์ส่วนรวม และของประเทศชาติ รู้จักความพอเพียง มีเหตุผล มีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี ใฝ่เรียนรู้ มีความรอบรู้ รอบคอบระมัดระวัง มีคุณธรรม และมีความซื่อสัตย์สุจริต รวมทั้งมีสำนึกในความรับผิดชอบทั้งต่อตนเองครอบครัว ชุมชน สังคม และประเทศชาติ มีความเป็นพลเมืองที่สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นใน สังคมไทยและสังคมโลกได้อย่างผาสุก กับเพื่อให้บุคคลมีทักษะการเรียนรู้ ทักษะอาชีพ และทักษะชีวิตที่สอดคล้องและเท่าทันพัฒนาการของโลก และมีโอกาสพัฒนาหรือเพิ่มพูนทักษะของตนให้สูงขึ้น หรือปรับเปลี่ยนทักษะของตนตามความถนัดหรือความจำเป็น การจัดการเรียนรู้ตามพระราชบัญญัติส่งเสริมการเรียนรู้ ให้จัด ส่งเสริม และสนับสนุนการเรียนรู้ ดังต่อไปนี้ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2566, หน้า 61-63)

1. การเรียนรู้ตลอดชีวิต

การเรียนรู้ตลอดชีวิตมีเป้าหมายเพื่อจัดให้มีระบบกระตุ้น ชี้นำ หรืออำนวยความสะดวกด้วยวิธีการใดๆ ให้บุคคลสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเองในเรื่องที่ตนสนใจหรือตามความถนัดของตน สามารถเข้าถึงแหล่งเรียนรู้ทุกประเภทได้ในเวลาใดๆ ที่ตนสะดวกโดยไม่มีภาระค่าใช้จ่ายเกินสมควร และเพิ่มพูนความรู้ให้กว้างขวาง รู้เท่าทันพัฒนาการของโลกอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิตรวมทั้งนำความรู้ไปเติมเต็มชีวิตให้แก่ตนเองหรือเกิดประโยชน์ต่อสังคม

1.1 ในการจัด ส่งเสริม และสนับสนุนการเรียนรู้ตลอดชีวิต ให้ดำเนินการโดยคำนึงถึงแนวทาง ดังต่อไปนี้

1.1.1 ดำเนินการโดยวิธีการใดๆ เพื่อกระตุ้นให้บุคคลเฝ้าหาความรู้ในเรื่องที่ตนสนใจ และสร้างสมรรถนะในการเรียนรู้ผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศที่เป็นปัจจุบันได้ด้วยตนเองในทุกเวลาอย่างรู้เท่าทัน และเข้าถึงแหล่งเรียนรู้ทุกประเภทได้โดยง่ายในเวลาที่เหมาะสมโดยไม่มีภาระค่าใช้จ่ายเกินสมควร

1.1.2 จัดให้มีและพัฒนาแหล่งเรียนรู้เพื่อให้บุคคลสามารถเรียนรู้ตลอดชีวิตได้โดยสะดวกโดยไม่มีข้อกำหนดหรือเงื่อนไขใดๆ ที่อาจเป็นอุปสรรคต่อการเรียนรู้หรือมีลักษณะเป็นการไม่เกื้อหนุนให้มีการเรียนรู้ตลอดชีวิต

1.1.3 จัดหรือส่งเสริมให้ภาคีเครือข่ายจัดหรือร่วมกันจัดให้บุคคลในครอบครัว และชุมชนมีนิสัยรักการอ่านหรือการเรียนรู้ รวมทั้งจัดให้มีแหล่งส่งเสริมการอ่านและการเรียนรู้ในชุมชน

1.1.4 ส่งเสริมและสนับสนุนให้ผู้ชำนาญการในภูมิปัญญาท้องถิ่นและภาคีเครือข่าย มีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้และเผยแพร่ภูมิปัญญาท้องถิ่น เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ตลอดชีวิต

1.1.5 จัดหรือส่งเสริมให้ภาคีเครือข่ายจัดหรือร่วมกันจัดให้บุคคลในครอบครัว และชุมชนมีนิสัยรักการอ่านหรือการเรียนรู้ รวมทั้งจัดให้มีแหล่งส่งเสริมการอ่านและการเรียนรู้ในชุมชน

1.1.6 ส่งเสริมและสนับสนุนให้ผู้ชำนาญการในภูมิปัญญาท้องถิ่นและภาคีเครือข่ายมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้และเผยแพร่ภูมิปัญญาท้องถิ่น เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ตลอดชีวิต

2. การเรียนรู้เพื่อการพัฒนาตนเอง

การเรียนรู้เพื่อการพัฒนาตนเองมีเป้าหมายเพื่อพัฒนาศักยภาพ ทักษะ และความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านตามความถนัดของตน การประกอบอาชีพ การพัฒนาอาชีพ การยกระดับคุณภาพชีวิตของตน ครอบครัว ชุมชน หรือสังคม หรือเพื่อประโยชน์แห่งความรอบรู้ของตน โดยอาจได้รับการรับรองคุณวุฒิตามความเหมาะสม ให้มีระบบแนะแนวการเรียนและการประกอบอาชีพ เพื่อให้ผู้เรียนมีโอกาสได้ทราบล่วงหน้า หรือวางแผนให้สอดคล้องกับความถนัดของตนด้วย

2.1 ในการจัด ส่งเสริม และสนับสนุนการเรียนรู้เพื่อการพัฒนาตนเอง ให้ดำเนินการโดยคำนึงถึงแนวทาง ดังต่อไปนี้

2.1.1 ดำเนินการโดยวิธีการใดๆ เพื่อกระตุ้นให้บุคคลทุกช่วงวัยทุกอาชีพ ใฝ่เรียนรู้หรือฝึกฝนในเรื่อง ที่ตนถนัดหรือสนใจ เพื่อการพัฒนาศักยภาพ ทักษะ และความเชี่ยวชาญ เฉพาะด้าน สำหรับการประกอบอาชีพ การพัฒนาอาชีพ การดำเนินชีวิตอย่างมีความสุข หรือการร่วมกัน พัฒนาชุมชนของตน

2.2.2 ส่งเสริม สนับสนุน ช่วยเหลือหรือร่วมมือกับภาคีเครือข่าย

3. การเรียนรู้เพื่อคุณวุฒิตามระดับ

การเรียนรู้เพื่อคุณวุฒิตามระดับมีเป้าหมายเพื่อจัดการเรียนรู้ให้แก่ผู้ซึ่งอยู่ในวัย เรียนแต่ไม่ได้รับการศึกษาในสถานศึกษา หรือผู้ซึ่งพ้นวัยที่จะศึกษาในสถานศึกษา หรืออยู่ในพื้นที่ที่ ห่างไกลหรือทุรกันดาร หรือไม่มีหน่วยงานอื่นใดไปดำเนินการ เพื่อให้ได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ตลอดจนส่งเสริม สนับสนุน เพื่อให้ได้รับการศึกษาสูงกว่าระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานตามศักยภาพ ของผู้เรียน การจัดการเรียนรู้เพื่อคุณวุฒิตามระดับต้องดำเนินการเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์และ เป้าหมายตามที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ ทั้งนี้ โดยให้ปรับอายุและระยะเวลา ตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติให้สอดคล้องกับสภาพความจำเป็นของผู้เรียน

3.1 ในการจัด ส่งเสริม และสนับสนุนการเรียนรู้เพื่อคุณวุฒิตามระดับ ให้ดำเนินการ โดยคำนึงถึงแนวทาง ดังต่อไปนี้

3.1.1 เป็นการจัดการเรียนรู้สำหรับกลุ่มเป้าหมายที่เป็นผู้ซึ่งมิได้ศึกษาอยู่ใน สถานศึกษาไม่ว่าด้วยเหตุใด เพื่อให้ได้รับคุณวุฒิตามระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานด้านสามัญศึกษาหรือ อาชีวศึกษา

3.1.2 วิธีการจัดการเรียนรู้และการจัดทำหรือพัฒนาหลักสูตรต้องสอดคล้อง กับพัฒนาการของโลกและสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ตาม ความถนัดหรือความสนใจของตน ทั้งนี้ วิธีการและหลักสูตรดังกล่าวให้เป็นไปตามที่กรมและสถาบัน พัฒนาหลักสูตรและการเรียนรู้ร่วมกันกำหนด

3.1.3 การประเมินผลเพื่อให้ได้รับคุณวุฒิทางการศึกษา ให้ใช้วิธีการที่ หลากหลายเพื่อใช้กับผู้เรียนซึ่งมีความแตกต่างกันได้อย่างเหมาะสม โดยต้องไม่ใช้วิธีการทดสอบ ความรู้ในทางวิชาการแต่เพียงด้านเดียว

3.1.4 ร่วมกับสถาบันอุดมศึกษาเพื่อจัด ส่งเสริม และสนับสนุนให้ผู้ซึ่งได้รับ คุณวุฒิตามระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานด้านสามัญศึกษาหรืออาชีวศึกษา เพื่อให้ได้รับการศึกษาสูงกว่า ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน

นอกจากการจัด ส่งเสริม และสนับสนุนการเรียนรู้ การเรียนรู้ตลอดชีวิต การเรียนรู้เพื่อการพัฒนาตนเอง การเรียนรู้เพื่อคุณวุฒิตามระดับ อาจจัดส่งเสริม และสนับสนุน การเรียนรู้ในรูปแบบอื่นที่จะก่อให้เกิดประโยชน์แก่ประชาชนได้ ให้คำนึงถึงความหลากหลายและ

ความต้องการของผู้เรียน และเปิดโอกาสให้ประชาชนทุกเพศทุกวัยมีโอกาสเรียนรู้และเข้าถึงแหล่งเรียนรู้ได้อย่างทั่วถึง เท่าเทียม และเป็นธรรมโดยไม่เลือกปฏิบัติ

บริบทของภาคีเครือข่ายของสำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้ กลุ่มผู้ชำนวน้ำ

กลุ่มผู้ชำนวน้ำ เป็นกลุ่มความร่วมมือระหว่างสำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้ (กศน.) ของหลายจังหวัดในภูมิภาคภาคเหนือตอนล่าง ซึ่งจัดตั้งขึ้นตามนโยบายของกรมส่งเสริมการเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมการจัดกิจกรรมร่วมกัน พัฒนาศักยภาพบุคลากร และแลกเปลี่ยนองค์ความรู้ระหว่างจังหวัดสมาชิก กลุ่มนี้มีจุดเริ่มต้นอย่างเป็นทางการในวันที่ 25 มกราคม พ.ศ. 2565 ซึ่งเป็นวันประชุมคณะกรรมการกลุ่มผู้ชำนวน้ำครั้งแรก โดยมีวัตถุประสงค์หลักในการสร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่างจังหวัด และขับเคลื่อนกิจกรรมการเรียนรู้ตลอดชีวิตให้สอดคล้องกับบริบทท้องถิ่น จังหวัดที่เป็นสมาชิกของกลุ่มผู้ชำนวน้ำประกอบด้วย นครสวรรค์ กำแพงเพชร อุทัยธานี และพิจิตร โดยทั้ง 4 จังหวัดนี้ได้ร่วมกันจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมการเรียนรู้ การพัฒนาศักยภาพของครูและบุคลากร กศน. ตลอดจนการสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างหน่วยงาน (สำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้จังหวัดนครสวรรค์, 2565, ย่อหน้า 2)

1. แนวคิดเกี่ยวกับการทำงานร่วมกับภาคีเครือข่าย

กระทรวงศึกษาธิการ (2565, หน้า 22) กล่าวว่า แนวทางการพัฒนาการจัดการศึกษา การบริหารจัดการศึกษา ให้ภาคีเครือข่ายมีส่วนร่วมในการจัดหาอุปกรณ์ เทคโนโลยีที่เหมาะสมในทุกระดับและเพียงพอต่อความต้องการของการดำเนินงานสนับสนุนงบประมาณด้านเทคโนโลยีแก่สถานศึกษา ให้ครบถ้วนโดยวิธีการสนับสนุนจากส่วนราชการ และภาคีเครือข่าย เพื่อรองรับการทำงาน และการจัดการเรียนการสอน

นอกจากนี้ได้มีนักวิชาการกล่าวถึงแนวคิดเกี่ยวกับการทำงานร่วมกับภาคีเครือข่ายไว้ ดังนี้ พิชิต วงศ์สิริ (2562, หน้า 78) กล่าวว่า การสร้างเครือข่ายที่แข็งแกร่งจำเป็นต้องมีการพัฒนาทักษะการสื่อสารและการเจรจาต่อรองระหว่างองค์กรต่างๆ พิชิตเสนอว่าการทำงานร่วมกันจะสร้างโอกาสในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและทรัพยากรที่สามารถนำไปสู่การสร้างนวัตกรรมและการพัฒนาที่ยั่งยืน เขายังกล่าวถึงความสำคัญของการพัฒนาทรัพยากรบุคคลในเครือข่ายเพื่อให้มีความสามารถในการเผชิญกับความท้าทายที่เกิดขึ้น

ศิริพร ศรีสุข (2563, หน้า 56) กล่าวว่า การทำงานร่วมกันในเครือข่ายควรเริ่มต้นจากการสร้างเป้าหมายร่วมและการจัดตั้งกลยุทธ์ที่ชัดเจนในการบรรลุเป้าหมายนั้นๆ เธอชี้ให้เห็นว่าการมีส่วนร่วมของสมาชิกในเครือข่ายในทุกขั้นตอนจะช่วยเสริมสร้างความผูกพันและความมั่นใจในการทำงานร่วมกัน ศิริพรยังเน้นถึงความสำคัญของการมีผู้นำที่มีวิสัยทัศน์และสามารถประสานงานระหว่างสมาชิกในเครือข่ายได้อย่างมีประสิทธิภาพ

สมชาย พงษ์เสรี (2564, หน้า 34) กล่าวว่า การสร้างเครือข่ายที่มีประสิทธิภาพ จำเป็นต้องอาศัยการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีและการสื่อสารที่เปิดเผยระหว่างองค์กรต่างๆ เขาเน้นว่า การทำงานร่วมกันจะช่วยเสริมสร้างการแบ่งปันทรัพยากรและความรู้ที่สามารถนำมาใช้ในการแก้ไขปัญหาที่ซับซ้อนได้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ยังเน้นถึงความสำคัญของการสร้างความไว้วางใจระหว่างสมาชิกในเครือข่ายเพื่อเสริมสร้างความร่วมมือที่ยั่งยืน

อรทัย วัฒนธรรม (2565, หน้า 102) กล่าวว่า การทำงานร่วมกันในเครือข่ายควร มุ่งเน้นไปที่การเสริมสร้างความเข้าใจและความร่วมมือระหว่างสมาชิก เธอเน้นว่าการสื่อสารที่มี ประสิทธิภาพและการสร้างความไว้วางใจจะช่วยเสริมสร้างความสัมพันธ์ที่ยั่งยืนและความร่วมมือที่มี ประสิทธิภาพ นอกจากนี้ อรทัยยังเสนอว่าเครือข่ายควรมีการประเมินผลการทำงานอย่างต่อเนื่องเพื่อ ปรับปรุงและพัฒนาให้ดียิ่งขึ้น

สุพัตรา วรรณภา (2566, หน้า 118) กล่าวว่า เครือข่ายที่มีการจัดการที่ดีสามารถ สร้างความยั่งยืนและความสามารถในการแข่งขันขององค์กรได้ เธอเสนอว่าการทำงานร่วมกันใน เครือข่ายควรมุ่งเน้นไปที่การสร้างความเข้าใจและการแบ่งปันความรู้ระหว่างสมาชิก การทำงาน ร่วมกันควรมีการสนับสนุนการเรียนรู้และการพัฒนาทรัพยากรบุคคลในเครือข่ายเพื่อเพิ่มศักยภาพ ในการเผชิญกับการเปลี่ยนแปลง

คอตเตอร์ (Kotter, 2019, p.56) กล่าวว่า การทำงานร่วมกันในเครือข่ายควรมุ่งเน้น ไปที่การพัฒนาวิสัยทัศน์ร่วม (shared vision) และการสร้างสรรค์วัฒนธรรมการทำงานร่วมกันที่มี ความยืดหยุ่น เขาชี้ให้เห็นว่าในการเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงที่รวดเร็ว องค์กรต้องพึ่งพาการทำงาน ร่วมกันในเครือข่ายเพื่อให้สามารถปรับตัวได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ โคเทอร์เสนอว่า เครือข่ายควรได้รับการบริหารจัดการโดยใช้หลักการนำที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งรวมถึงการสนับสนุน การเรียนรู้และการเติบโตของบุคคลและองค์กรในเครือข่าย

ฟลอริดา (Florida, 2020, p.78) กล่าวว่า เครือข่ายทางสังคมและเศรษฐกิจเป็น เครื่องมือสำคัญในการสร้างนวัตกรรมและการพัฒนาเศรษฐกิจ ฟลอริดาชี้ให้เห็นว่าเมืองและภูมิภาคที่มี เครือข่ายที่แข็งแกร่งสามารถสร้างสรรค์และดึงดูดทรัพยากรและบุคลากรที่มีคุณภาพได้อย่างมีประสิทธิภาพ การทำงานร่วมกันในเครือข่ายช่วยเสริมสร้างการแลกเปลี่ยนข้อมูลและความรู้ ซึ่ง นำไปสู่การสร้างสรรค์นวัตกรรมและการพัฒนาอย่างยั่งยืน

เดวาน (Devan, 2021, p.34) กล่าวว่า การทำงานร่วมกันในเครือข่าย (network collaboration) นั้นมีความสำคัญอย่างยิ่งในการพัฒนาและขับเคลื่อนการเปลี่ยนแปลงในสังคม เขาเน้นว่าเครือข่ายนั้นสามารถสร้างความหลากหลายของมุมมองและทรัพยากร ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญ ในการแก้ไขปัญหาที่ซับซ้อน นอกจากนี้ เดวานยังเสนอว่า การมีส่วนร่วมอย่างเปิดเผยและโปร่งใสจะ

ช่วยเสริมสร้างความเชื่อมั่นและความสัมพันธ์ที่ยั่งยืนในระยะยาว การทำงานร่วมกันควรมีการตั้งเป้าหมายที่ชัดเจนและการแบ่งปันความรับผิดชอบเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด

สตอลเวิร์ธ (Stallworth, 2022, p.102) กล่าวว่า เครือข่ายที่มีการบริหารจัดการที่ดีสามารถช่วยเสริมสร้างความยั่งยืนและความสามารถในการแข่งขันขององค์กร เธอเน้นว่าการทำงานร่วมกันควรมีการสร้าง ความเข้าใจและการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพระหว่างสมาชิกของเครือข่าย เพื่อให้สามารถบรรลุเป้าหมายร่วมได้อย่างมีประสิทธิภาพ สตอลเวิร์ธยังเสนอว่า การมีส่วนร่วมของสมาชิกทุกระดับในเครือข่ายจะช่วยเสริมสร้างความผูกพันและการมีส่วนร่วมที่มากขึ้น

เซงเกะ (Senge, 2023, p.118) กล่าวว่า เครือข่ายเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการสร้างองค์กรที่เรียนรู้ได้ เซนเก้ชี้ให้เห็นว่าองค์กรที่มีการเรียนรู้ร่วมกันในเครือข่ายสามารถพัฒนาศักยภาพและความสามารถในการเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงได้อย่างมีประสิทธิภาพ เขาเสนอว่าการทำงานร่วมกันในเครือข่ายควรมุ่งเน้นไปที่การเสริมสร้างความเข้าใจและความร่วมมือระหว่างสมาชิก เพื่อให้สามารถบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ได้

สรุปได้ว่า แนวคิดเหล่านี้แสดงให้เห็นถึงความสำคัญของการทำงานร่วมกันในเครือข่ายที่มีความหลากหลายและความยืดหยุ่น เพื่อสร้างสรรค์นวัตกรรมและเสริมสร้างศักยภาพในการพัฒนาอย่างยั่งยืน การมีส่วนร่วมที่เปิดเผยและโปร่งใสเป็นปัจจัยสำคัญในการสร้างความเชื่อมั่นและความสัมพันธ์ที่ยั่งยืนในระยะยาว

2. การบริหารจัดการของสำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้ กลุ่มผู้ข่าวอุ้มน้ำ

2.1 ข้อมูลทั่วไป

ตามประกาศสำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย เรื่อง ยกเลิกประกาศ และให้ประกาศจัดตั้งกลุ่มสำนักงาน กศน. จังหวัด และแต่งตั้งผู้ทำหน้าที่ ประธานกลุ่มสำนักงาน กศน. ลงวันที่ 28 พฤษภาคม พ.ศ. 2564 เพื่อให้การดำเนินงานของกลุ่มสำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษา ตามอัธยาศัยจังหวัด บรรลุวัตถุประสงค์ สอดคล้องกับภารกิจที่ปฏิบัติ อาศัยอำนาจตามความในข้อ 3.2 และข้อ 7 แห่งประกาศสำนักงาน ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง ยกเลิกประกาศและประกาศจัดตั้ง กลุ่มสำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยจังหวัด ลงวันที่ 24 พฤศจิกายน พ.ศ. 2557 จึงให้ยกเลิก ประกาศ และให้ใช้ประกาศฉบับนี้แทน ซึ่งกลุ่มผู้ข่าวอุ้มน้ำ ประกอบด้วย สำนักงาน กศน.จังหวัด อุทัยธานี สำนักงาน กศน. จังหวัดพิจิตร สำนักงาน กศน.จังหวัดนครสวรรค์ สำนักงาน และ กศน. จังหวัดกำแพงเพชร ทั้งนี้ให้สำนักงาน กศน. จังหวัดนครสวรรค์ เป็นสถานที่ตั้งกลุ่มสำนักงาน กศน. จังหวัด โดยให้มีผลทันที ประกาศ ณ วันที่ 9 ตุลาคม พ.ศ. 2564 กระทั่งวันที่ 19 มีนาคม พ.ศ. 2566 ราชกิจจานุเบกษาได้เผยแพร่พระราชบัญญัติการส่งเสริมการเรียนรู้ พ.ศ. 2566 โดยมีสาระสำคัญ คือ การยกเลิกพระราชบัญญัติส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย พ.ศ. 2551 และ

ยกฐานะ สำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย เป็นกรมส่งเสริมการเรียนรู้ โดยมีผลบังคับใช้เมื่อพ้นไป 60 วันหรือตรงกับวันจันทร์ที่ 19 พฤษภาคม พ.ศ.2566 ราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ 19 มีนาคม 2566 เผยแพร่พระราชบัญญัติส่งเสริมการเรียนรู้ พ.ศ. 2566 ซึ่งมีผลใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนด 60 วันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป และให้ยกเลิกพระราชบัญญัติส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย พ.ศ. 2551 โดยยกระดับจากสำนักงาน กศน.เป็น “กรมส่งเสริมการเรียนรู้ (สกร.)”

โดยการจัดการศึกษามี 3 รูปแบบ ได้แก่ การเรียนรู้ตลอดชีวิต การเรียนรู้เพื่อการพัฒนาตนเอง การเรียนรู้เพื่อคุณวุฒิตามระดับ

การเรียนรู้ตลอดชีวิต การเรียนรู้ตลอดชีวิตมีเป้าหมายเพื่อจัดให้มีระบบกระตุ้น ชี้นำ หรืออำนวยความสะดวกด้วยวิธีการใดๆ ให้บุคคลสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเองในเรื่องที่ตน สนใจหรือตามความถนัดของตน สามารถเข้าถึงแหล่งเรียนรู้ทุกประเภทได้ในเวลาใดๆ ที่ตนสะดวก โดยไม่มีภาระค่าใช้จ่ายเกินสมควร และเพิ่มพูนความรู้ให้กว้างขวาง รู้เท่าทันพัฒนาการของโลกอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิตรวมทั้งนำความรู้ไปเติมเต็มชีวิตให้แก่ตนเองหรือเกิดประโยชน์ต่อสังคม

การเรียนรู้เพื่อการพัฒนาตนเอง การเรียนรู้เพื่อการพัฒนาตนเองมีเป้าหมายเพื่อ พัฒนาศักยภาพ ทักษะ และความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านตามความถนัดของตน การประกอบอาชีพ การพัฒนาอาชีพ การยกระดับคุณภาพชีวิตของตน ครอบครัว ชุมชน หรือสังคม หรือเพื่อประโยชน์ แห่งความรอบรู้ของตน โดยอาจได้รับการรับรองคุณวุฒิตามความเหมาะสม ให้มีระบบแนะแนว การเรียนและการประกอบอาชีพเพื่อให้ผู้เรียนมีโอกาสได้ทราบล่วงหน้าหรือวางแผนให้สอดคล้องกับ ความถนัดของตนด้วย

การเรียนรู้เพื่อคุณวุฒิตามระดับ การเรียนรู้เพื่อคุณวุฒิตามระดับมีเป้าหมายเพื่อ จัดการเรียนรู้ให้แก่ผู้ซึ่งอยู่ในวัยเรียนแต่ไม่ได้รับการศึกษาในสถานศึกษา หรือผู้ซึ่งพ้นวัยที่จะศึกษาใน สถานศึกษา หรืออยู่ในพื้นที่ที่ห่างไกลหรือทุรกันดาร หรือไม่มีหน่วยงานอื่นใดไปดำเนินการ เพื่อให้ ได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานตลอดจนส่งเสริม สนับสนุน เพื่อให้ได้รับการศึกษาสูงกว่าระดับการศึกษา ขั้นพื้นฐานตามศักยภาพ ของผู้เรียน การจัดการเรียนรู้เพื่อคุณวุฒิตามระดับต้องดำเนินการเพื่อบรรลุ วัตถุประสงค์และเป้าหมายตามที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ ทั้งนี้ โดยให้ปรับอายุ และระยะเวลาตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติให้สอดคล้องกับสภาพความ จำเป็นของผู้เรียน

วิสัยทัศน์

ประชาชนได้รับการส่งเสริมการเรียนรู้ที่มีคุณภาพ พร้อมเข้าสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิต

พันธกิจ

1. จัด ส่งเสริม และสนับสนุนการเรียนรู้ตลอดชีวิต การเรียนรู้เพื่อพัฒนาตนเอง และการเรียนรู้ เพื่อคุณวุฒิตามระดับ ที่มีคุณภาพ เพื่อพัฒนาทักษะการเรียนรู้ และยกระดับการศึกษา ของประชาชน ให้สามารถปรับตัวในการดำรงชีวิตได้อย่างเหมาะสม และมีสมรรถนะพร้อมรับการเปลี่ยนแปลงของโลกยุคใหม่

2. ผลิตและพัฒนาหลักสูตร รูปแบบการเรียนรู้ สื่อและนวัตกรรมการเรียนรู้ วิธีการจัดกระบวนการเรียนรู้ การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ที่มีคุณภาพและมาตรฐาน สอดคล้อง กับรูปแบบการจัดการเรียนรู้และสภาวะการณ์การพัฒนาของประเทศ

3. ส่งเสริมการนำเทคโนโลยีดิจิทัลและนวัตกรรมที่ทันสมัยมาใช้ในการจัดและ ส่งเสริมการเรียนรู้ ให้ประชาชนสามารถเรียนรู้ได้ทุกที่ และทุกเวลา

4. สร้างและประสานความร่วมมือเชิงรุกกับภาคีเครือข่าย ให้เข้ามามีส่วนร่วมใน การจัดการเรียนรู้ มีสิ่งอำนวยความสะดวกและแหล่งเรียนรู้รูปแบบต่างๆ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเข้าถึง การเรียนรู้ได้ทุกรูปแบบ ทุกที่และทุกเวลา

5. พัฒนาระบบบริหารจัดการภายในองค์กรให้มีความทันสมัย โดยยึดหลัก ธรรมาภิบาล เพื่อการส่งเสริมการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ

6. พัฒนาและยกระดับศักยภาพบุคลากรทุกประเภท ทุกระดับ เพื่อเพิ่ม ประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานและการส่งเสริมการเรียนรู้ที่มีคุณภาพ

จุดเน้นการดำเนินงาน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2567

1. สร้างโอกาสในการเข้าถึงการเรียนรู้อย่างทั่วถึงและเท่าเทียม

1.1 จัดทำระบบหรือแพลตฟอร์มการเรียนรู้ (digital learning platform) รวมทั้งแอปพลิเคชัน หรือสื่อดิจิทัลที่มีคุณภาพครบวงจรเพื่อการเรียนรู้ในช่องทางเรียนรู้รูปแบบต่างๆ ทั้ง online on-site และ on-air ประชาชนสามารถเข้าถึงได้ทุกที่ ทุกเวลา (anywhere anytime)

1.2 พัฒนาระบบสะสมหน่วยการเรียนรู้ในธนาคารหน่วยกิต (credit bank system) ที่สามารถเชื่อมโยงการศึกษาและการเรียนรู้ในทุกระดับและประเภท สร้างความคล่องตัว และเปิดทางเลือกให้กับ ผู้เรียนทุกระดับ เพื่อประโยชน์ในการรับรองคุณวุฒิ หรือการประกอบอาชีพ หรือวิชาชีพต่อไป

1.3 พัฒนาระบบเทียบระดับการศึกษา เทียบเคียงหรือเทียบโอนผลการเรียน ทักษะ ความรู้ประสบการณ์ และสมรรถนะ ให้มีมาตรฐาน เชื่อมโยงกับการศึกษาและการเรียนรู้ทุก รูปแบบ เพื่อใช้ประโยชน์ในการเข้าศึกษา การสะสมความรู้ หรือการรับรองคุณวุฒิระดับการศึกษา ต่างสถานศึกษาหรือต่างระบบได้

2. ยกระดับคุณภาพการจัดการเรียนรู้

2.1 พัฒนาและปรับปรุงหลักสูตร รูปแบบการเรียนรู้ สื่อการเรียนรู้ และวิธีการจัดกระบวนการเรียนรู้ ที่มีคุณภาพและมาตรฐาน เหมาะสมและเป็นไปตามสภาพความต้องการ และความถนัด สอดคล้อง กับสภาพการณ์ของประเทศและทันต่อการเปลี่ยนแปลงโลก โดยมุ่งพัฒนาประชาชนทุกช่วงวัยให้มีทักษะที่เหมาะสมและจำเป็นต่อการดำรงชีวิต จบแล้วมีงานทำ สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน

2.2 จัด ส่งเสริม และสนับสนุนการเรียนรู้แบบ STEM education (วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีวิศวกรรมศาสตร์ และคณิตศาสตร์) ให้ครอบคลุมมากยิ่งขึ้น มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากการลงมือปฏิบัติจริง (active learning) ทั้งในสถานศึกษาและแหล่งเรียนรู้ต่างๆ

2.3 จัดให้มีระบบแนะแนวทางสำหรับผู้เรียน (coaching) และวางแผนทางเลือกทางการศึกษา และการเรียนรู้ที่หลากหลายให้กับผู้เรียนกลุ่มเป้าหมายพิเศษ และกลุ่มเปราะบาง ในการเข้าถึงการศึกษา การเรียนรู้และการฝึกอาชีพอย่างเท่าเทียม เพื่อให้ผู้เรียนได้ค้นพบแนวทางการเรียนและเป้าหมายชีวิตที่ตนเองชอบ รวมทั้งการดูแล ฝ้าระวัง และแก้ไขปัญหาสุขภาพทางจิตของผู้เรียน เพื่อให้สามารถอยู่ในสถานศึกษาได้อย่างมีความสุข

3. ส่งเสริมและสนับสนุนการสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิต

3.1 พัฒนากระบวนการส่งเสริมให้ประชาชนมีนัยสักรการเรียนรู้มีกระบวนการทางสังคม ที่ส่งเสริมให้บุคคล กลุ่มบุคคล และชุมชนเกิดการเรียนรู้และพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ส่งเสริมการสร้างสภาพแวดล้อม ของชุมชนท้องถิ่น สังคม ที่เอื้อต่อการเรียนรู้ และสนับสนุนการสร้างกลไกการขับเคลื่อนชุมชนในการปลูกฝัง และพัฒนาทักษะการเรียนรู้ของประชาชน

3.2 ส่งเสริมการจัดการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างความมั่นคง การสร้างความเข้าใจ ที่ถูกต้อง ในการปกครองระบอบประชาธิปไตย การเรียนรู้ที่ปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรม สร้างวินัย จิตสาธารณะ อุดมการณ์ ความยึดมั่นในสถาบันหลักของชาติ การเรียนรู้ประวัติศาสตร์ของชาติและท้องถิ่น เสริมสร้างวิถีชีวิตของความเป็น พลเมืองและมีศีลธรรมที่เข้มแข็ง รวมถึงการมีจิตอาสา โดยผ่านกิจกรรมต่างๆ ที่เป็นการเพิ่มทักษะที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิต

3.3 พัฒนารูปแบบการดำเนินงานส่งเสริมการอ่านให้กับประชาชน พัฒนาแหล่งการเรียนรู้ ที่มีบรรยากาศและสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการอ่าน และพัฒนาศักยภาพการเรียนรู้ให้เกิดขึ้นอย่างกว้างขวาง และทั่วถึง อาทิ การพัฒนาความพร้อมของบุคลากรและการให้บริการของหน่วยจัดการเรียนรู้ ห้องสมุดประชาชน มีการบริการที่ทันสมัย ส่งเสริมและสนับสนุนอาสาสมัคร ส่งเสริมการอ่าน การสร้างเครือข่ายส่งเสริมการอ่าน พร้อมทั้งพัฒนาสื่อและจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านและการเรียนรู้ที่หลากหลายให้บริการกับประชาชนในพื้นที่ต่างๆ อย่างทั่วถึง

3.4 จัดให้มีการฝึกอบรมอาชีพในชุมชน เพื่อเป็นการเสริมสร้างทักษะใหม่ (new skill) เพิ่มสมรรถนะ (upskill) หรือทบทวนทักษะ (reskill) ให้แก่ประชาชน อาทิ อาชีพเกษตรกร อาชีพค้าขาย อาชีพบริการชุมชน อาชีพหัตถกรรม อาชีพอุตสาหกรรม ช่างก่อสร้าง ช่างไฟฟ้า ช่างประปา ช่างแอร์ ฯลฯ เพื่อเป็นเครื่องมือในการยกระดับทักษะความรู้ ช่วยประชาชนลดรายจ่ายในครัวเรือน สามารถประกอบอาชีพหลักหรือเป็นอาชีพเสริมให้แก่ครอบครัวได้.

3.5 ส่งเสริม สนับสนุน สร้างโอกาสให้เกิด soft power เพื่อเปิดโอกาสในการต่อยอดสร้างมูลค่า และสร้างรายได้ รวมทั้งการอนุรักษ์ ฟื้นฟู และพัฒนาต่อยอดศิลปะ วัฒนธรรม ภาษา และส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่น ให้เป็นที่รู้จักทั้งในประเทศและต่างประเทศ อาทิ ด้านการท่องเที่ยว/งานเทศกาลประเพณีไทย ด้านดนตรีและศิลปะด้านวรรณกรรม/หนังสือ ด้านสินค้าและบริการ (อาหารไทย ผ้าไทย เครื่องหอมและสมุนไพรไทย ฯลฯ) รวมทั้งการใช้พื้นที่เป็นสถานที่เรียนรู้ วัฒนธรรม ศิลปะ และประวัติศาสตร์

3.6 พัฒนาทักษะฝีมือ พัฒนาการทางร่างกายและจิตใจกลุ่มผู้สูงอายุให้สามารถพึ่งพาตนเองได้สามารถดำเนินชีวิตได้เต็มตามศักยภาพ

4. พัฒนาระบบการบริหารจัดการ และการบริการภาครัฐ

4.1 ทบทวน ปรับปรุงกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ และอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงาน ภายใต้ พระราชบัญญัติส่งเสริมการเรียนรู้ พ.ศ. 2566 เพื่อให้การบริหารจัดการในการจัด ส่งเสริม และสนับสนุน การเรียนรู้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

4.2 จัดทำระบบข้อมูลสารสนเทศของผู้เรียนเป็นรายบุคคล โดยการสำรวจข้อมูลครัวเรือน (ปึกหมุด) เกี่ยวกับสถานภาพการศึกษาและความต้องการในการเรียนรู้ และจัดเก็บข้อมูลเพื่อใช้ในการแก้ปัญหา เด็กตกหล่น และออกกลางคัน ติดตามและส่งต่อไปยังสถานศึกษาในระดับที่สูงขึ้น รวมทั้งเป็นข้อมูลใช้ประกอบ ในการส่งเสริมการเรียนรู้ให้กับกลุ่มเป้าหมาย

4.3 พัฒนาความพร้อมในการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ อาทิ การสนับสนุนงบประมาณ ในการลงทุนด้านเทคโนโลยี บูรณาการความร่วมมือกับภาคเอกชนในการสร้างความพร้อมด้านเทคโนโลยี และการสื่อสารของหน่วยจัดการเรียนรู้ ให้ครอบคลุมพื้นที่การให้บริการประชาชน รวมทั้งสนับสนุนความร่วมมือในการสร้างมาตรการส่งเสริมภาคเอกชนเพื่อการลงทุนด้านการศึกษา และการเรียนรู้

5. ส่งเสริมและสนับสนุนด้านบุคลากร

5.1 แก้ไขปัญหาหนี้สินครูและบุคลากรทางการศึกษา และส่งเสริมให้ความรู้ด้านการเงิน และการออม (financial literacy) การวางแผนและสร้างวินัยทางการเงินให้กับบุคลากร โดยบูรณาการการทำงาน ร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง อาทิ กระทรวงการคลัง ธนาคาร สหกรณ์ และสถาบันการเงินต่างๆ

5.2 พัฒนาสมรรถนะของครูและบุคลากรทางการศึกษา ให้มีความพร้อมด้านวิชาการและทักษะการจัดการเรียนรู้ การใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมผ่านแพลตฟอร์มออนไลน์ต่างๆ รวมทั้งให้คำปรึกษาเส้นทางการเรียนรู้ การประกอบอาชีพ และการดำเนินชีวิตของผู้เรียนได้ตามความสนใจและความถนัดของแต่ละบุคคล

5.3 พัฒนาขีดความสามารถของข้าราชการพลเรือนในสังกัด ให้มีสมรรถนะที่สอดคล้องและเหมาะสมตามสายงาน ประเภท ระดับ และมาตรฐานตำแหน่ง

2.2 ข้อมูลพื้นฐานสำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้ กลุ่มอู่ข้าวอู่น้ำ

สำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้จังหวัด กลุ่มอู่ข้าวอู่น้ำ สังกัดกรมส่งเสริมการเรียนรู้ มีสถานศึกษาในพื้นที่รับผิดชอบจำนวนทั้งสิ้น 45 แห่ง ประกอบด้วย สำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้ประจำจังหวัดอุทัยธานี จำนวน 8 สถานศึกษา สำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้ประจำจังหวัดพิจิตร จำนวน 8 สถานศึกษา สำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้ประจำจังหวัดนครสวรรค์ จำนวน 15 สถานศึกษา และสำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้ประจำจังหวัดกำแพงเพชร จำนวน 14 สถานศึกษา ดังรายละเอียด ดังนี้ (กรมส่งเสริมการเรียนรู้, 2567, ย่อหน้า 2)

สำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้ประจำจังหวัดอุทัยธานี มีจำนวนสถานศึกษาในสังกัดจำนวน 8 แห่ง ได้แก่ ศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอเมืองอุทัยธานี ศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอกั๊กพัน ศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอสว่างอารมณ์ ศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอหนองขาหย่าง ศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอหนองฉาง ศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอลานสัก ศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอห้วยคต ศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอบ้านไร่

สำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้ประจำจังหวัดนครสวรรค์ มีจำนวนสถานศึกษาในสังกัดจำนวน 15 แห่ง ได้แก่ ศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอเมืองนครสวรรค์ ศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอโกรกพระ ศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอชุมแสง ศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอหนองบัว ศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอบรรพตพิสัย ศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอเก้าเลี้ยว ศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอตาคลี ศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอท่าตะโก ศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอไพศาลี ศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอพยุหะคีรี ศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอลาดยาว ศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอตากฟ้า ศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอแม่วงก์ ศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอแม่เปิน ศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอชุมตาบง

สำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้ประจำจังหวัดกำแพงเพชร มีจำนวนสถานศึกษาในสังกัดจำนวน 11 แห่ง ได้แก่ ศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอพรานกระต่าย ศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอโกสัมพีนคร ศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอไทรงาม ศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอลานกระบือ ศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอคลองขลุงศูนย์ส่งเสริม

การเรียนรู้ระดับอำเภอคลองลาน ศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอทรายทองวัฒนา ศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอปางศิลาทอง ศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอบึงสามัคคี ศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอชาณุวรลักษบุรี

สำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้ประจำจังหวัดพิจิตร มีจำนวนสถานศึกษาในสังกัดจำนวน 11 แห่ง ได้แก่ ศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอสามโก้ ศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอบึงนาราง ศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอดงเจริญ ศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอวังทรายพูน ศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอเมืองพิจิตร ศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอวังทรายพูน ศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอโพธิ์ประทับช้าง ศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอตะพานหิน ศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอบางมูลนาก ศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอโพทะเล ศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอสว่างมุงศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอทับคล้อ

ตาราง 1 ข้อมูลพื้นฐานของสำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้ กลุ่มอยู่ชั่วคราวสังกัดกรมส่งเสริมการเรียนรู้

สกร. ประจำจังหวัด	ผู้บริหาร			ครู		รวม
	ผอ.	หัวหน้ากลุ่มงาน	ข้าราชการ	พนักงาน	พนักงานเหมา	
		3 กลุ่มงาน		ราชการ	จ้างบริการ	
1. อุทัยธานี	5	24	9	80	32	150
2. พิจิตร	7	24	17	142	6	196
3. นครสวรรค์	8	45	13	87	58	211
4. กำแพงเพชร	4	42	11	93	31	181
รวม	24	135	50	402	127	
รวม		159		579		738

ที่มา : กรมส่งเสริมการเรียนรู้ (2567, ย่อหน้า 2)

จากตารางจะได้ขนาดประชากร แบ่งเป็นประเภทผู้บริหาร จำนวน 159 คน ประเภทข้าราชการครู/พนักงานราชการ/พนักงานเหมาจ้างบริการ จำนวน 579 คน รวมทั้งสิ้น 738 คน

3. ลักษณะการดำเนินงานของสำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้ กลุ่มอยู่ชั่วคราว

สำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้ กลุ่มอยู่ชั่วคราว สังกัดกรมส่งเสริมการเรียนรู้ มีบทบาทสำคัญในการขับเคลื่อนและพัฒนาศึกษาในท้องถิ่น โดยเน้นที่การส่งเสริมการเรียนรู้ที่เหมาะสมและสอดคล้องกับวิถีชีวิตของประชาชนในแต่ละพื้นที่ โดยมีลักษณะการดำเนินงาน ดังนี้

1. การส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต สำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้ประจำจังหวัด มีบทบาทสำคัญในการผลักดันแนวทางการเรียนรู้ตลอดชีวิต (lifelong learning) ซึ่งเป็นการสนับสนุนให้ประชาชนทุกกลุ่มวัยมีโอกาสเข้าถึงการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องและตลอดช่วงชีวิต การเรียนรู้ตลอดชีวิตไม่เพียงแต่เป็นการพัฒนาทักษะในด้านวิชาการเท่านั้น แต่ยังรวมถึงการพัฒนาทักษะที่จำเป็นในการดำเนินชีวิต การทำงาน และการปรับตัวในสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว เพื่อให้บรรลุเป้าหมายนี้ สำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้ได้จัดทำกิจกรรมและโครงการที่หลากหลาย เช่น การฝึกอบรมทักษะวิชาชีพ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านสื่อเทคโนโลยี การจัดสัมมนาและเวิร์คช็อปที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาทักษะชีวิต และการส่งเสริมการเรียนรู้ผ่านศิลปะ วัฒนธรรม และประเพณีท้องถิ่น

2. การพัฒนาเครือข่ายการเรียนรู้ การสร้างเครือข่ายการเรียนรู้ระหว่างหน่วยงานต่างๆ เป็นหนึ่งในกลยุทธ์สำคัญของสำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้ เพื่อเสริมสร้างความร่วมมือและการแลกเปลี่ยนทรัพยากรและความรู้ระหว่างองค์กรทั้งในระดับท้องถิ่นและระดับประเทศ เครือข่ายการเรียนรู้นี้รวมถึงความร่วมมือระหว่างโรงเรียน สถาบันการศึกษา หน่วยงานภาครัฐและเอกชน รวมถึงองค์กรภาคประชาสังคมและชุมชน การมีเครือข่ายที่เข้มแข็งทำให้สามารถพัฒนาโครงการที่ตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน นอกจากนี้ การพัฒนาเครือข่ายยังช่วยเพิ่มโอกาสในการแลกเปลี่ยนข้อมูลและประสบการณ์ระหว่างกัน ซึ่งส่งผลให้เกิดการเรียนรู้ที่ลึกซึ้งและหลากหลาย

3. การสนับสนุนและส่งเสริมการศึกษาแบบบูรณาการ สำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้มีหน้าที่ในการสนับสนุนการศึกษาแบบบูรณาการ ซึ่งหมายถึงการเชื่อมโยงการเรียนรู้ในห้องเรียนกับประสบการณ์จริงในชีวิตประจำวัน การศึกษาแบบบูรณาการช่วยให้ผู้เรียนมีความเข้าใจในเนื้อหาที่ศึกษาได้ดียิ่งขึ้น และสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์จริงได้ ตัวอย่างของการศึกษาแบบบูรณาการคือ การใช้โครงการเรียนรู้ผ่านประสบการณ์ (experiential learning) ซึ่งเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการแก้ปัญหาจริงในชุมชน การเยี่ยมชมสถานที่จริง และการทำกิจกรรมเชิงปฏิบัติที่เชื่อมโยงกับเนื้อหาวิชาที่ศึกษา

4. การพัฒนาบุคลากรการศึกษา บุคลากรทางการศึกษาเป็นทรัพยากรสำคัญที่มีผลต่อคุณภาพการเรียนรู้ของประชาชน สำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้ได้มีการจัดทำโครงการและกิจกรรมเพื่อพัฒนาทักษะและความรู้ของครูและบุคลากรทางการศึกษาอย่างต่อเนื่อง การพัฒนานี้รวมถึงการฝึกอบรมในด้านเทคนิคการสอน การใช้เทคโนโลยีในห้องเรียน การพัฒนาทักษะการสื่อสารและการจัดการห้องเรียน การพัฒนาบุคลากรยังเน้นไปที่การเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจในนโยบายการศึกษาใหม่ๆ และวิธีการสอนที่ทันสมัย ซึ่งจะช่วยให้ครูสามารถปรับตัวและนำเทคนิคใหม่ๆ มาใช้ในการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

5. การส่งเสริมและพัฒนาศูนย์การเรียนรู้ในท้องถิ่น การพัฒนาศูนย์การเรียนรู้ในชุมชนเป็นส่วนสำคัญของการดำเนินงานของสำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้ ศูนย์การเรียนรู้เหล่านี้มักจะเป็นแหล่งรวมความรู้และข้อมูลที่สำคัญสำหรับประชาชนในท้องถิ่น เช่น ห้องสมุดประชาชน ศูนย์การเรียนรู้ชุมชน ศูนย์การเรียนรู้ในท้องถิ่นมีบทบาทในการสนับสนุนการเรียนรู้ที่สามารถเข้าถึงได้ง่ายและสะดวก มีการจัดกิจกรรมที่หลากหลาย เช่น การฝึกอบรมทักษะชีวิต การจัดนิทรรศการ และการให้บริการข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของชุมชน

6. การวิจัยและพัฒนาการเรียนรู้ การวิจัยและพัฒนาการเรียนรู้เป็นกิจกรรมที่สำคัญในการปรับปรุงและพัฒนากระบวนการเรียนรู้และการจัดการศึกษา สำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้มีการดำเนินงานวิจัยในหลากหลายด้าน เช่น การศึกษาความต้องการในการเรียนรู้ของประชาชน การวิจัยเพื่อพัฒนาวิธีการสอนที่มีประสิทธิภาพ และการประเมินผลการทำงานของศูนย์การเรียนรู้ ซึ่งผลการวิจัยเหล่านี้สามารถนำมาใช้ในการวางแผนและพัฒนากิจกรรมและโครงการต่างๆ ที่สอดคล้องกับความต้องการและสภาพแวดล้อมของท้องถิ่น ทำให้สามารถสร้างสรรค์นวัตกรรมและการพัฒนาในระดับท้องถิ่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ

7. การสนับสนุนการเรียนรู้ผ่านสื่อและเทคโนโลยี ในยุคที่เทคโนโลยีมีบทบาทสำคัญในการเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิตและการเรียนรู้ของประชาชน สำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้ได้เล็งเห็นถึงความสำคัญของการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและสื่อดิจิทัลในการส่งเสริมการเรียนรู้ จึงได้มีการจัดหาและพัฒนาทรัพยากรการเรียนรู้ในรูปแบบดิจิทัล รวมถึงการใช้แพลตฟอร์มออนไลน์เพื่อเพิ่มช่องทางการเรียนรู้ที่หลากหลาย การส่งเสริมการเรียนรู้ผ่านสื่อและเทคโนโลยีช่วยให้ผู้เรียนสามารถเข้าถึงข้อมูลและความรู้ได้ง่ายและสะดวกมากขึ้น ไม่ว่าจะเป็นการเรียนรู้ออนไลน์ผ่านระบบ e-Learning การใช้แอปพลิเคชันที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา และการจัดทำเนื้อหาการเรียนรู้ในรูปแบบมัลติมีเดีย

สรุปได้ว่า สำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้ประจำจังหวัดในกลุ่มผู้ว่าฯมีบทบาทสำคัญในการพัฒนาและส่งเสริมการเรียนรู้ในระดับท้องถิ่น โดยเน้นที่การสร้างโอกาสในการเรียนรู้ที่มีคุณภาพและเข้าถึงได้อย่างทั่วถึง การทำงานร่วมกันในเครือข่าย และการพัฒนาทรัพยากรบุคคลและศูนย์การเรียนรู้ในชุมชน ทำให้ประชาชนสามารถเข้าถึงการศึกษาและการเรียนรู้ที่มีคุณภาพอย่างต่อเนื่องและยั่งยืนในระยะยาว

แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการดำเนินงานของภาคีเครือข่ายในการจัดการศึกษา

1. การประสานงาน

1.1 ความหมายของการประสานงาน

กระทรวงศึกษาธิการ (2551, หน้า 46) กล่าวว่า การประสานงาน หมายถึง วิธีซึ่งคน จำนวนมาก มาร่วมกันทำงานเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามที่ได้ตกลงกันไว้ โดยกำหนดกิจกรรม

ต่างๆ ออกเป็นหมวดหมู่ เพื่อมอบหมายให้ผู้รับผิดชอบ ปฏิบัติด้วยความสามัคคี สมานฉันท์ และมีประสิทธิภาพที่สุด หรืออาจกล่าวได้ว่าการประสานงาน หมายถึง การจัดระเบียบวิธีการทำงาน เพื่อให้เจ้าหน้าที่ฝ่ายต่างๆ ร่วมมือปฏิบัติงานเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน เพื่อให้งาน หรือกิจกรรมดำเนินไปอย่างราบรื่นสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และนโยบาย ขององค์กรนั้นอย่างสมานฉันท์และมีประสิทธิภาพ

นอกจากนี้ได้นำนักวิชาการกล่าวถึง ความหมายของการประสานงาน ไว้ดังนี้

จักรวาล สุขไมตรี (2561, หน้า 266-267) กล่าวว่า การประสานงาน หมายถึง การร่วมมือ ร่วมแรง ร่วมใจ ในการปฏิบัติหน้าที่การงานของบุคลากรในองค์กรตั้งแต่สองคนขึ้นไป โดยมีสัมพันธภาพที่ดีต่อกันในการร่วมกันทำงานให้สอดคล้องกัน เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ในการบรรลุเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ของงานที่วางไว้

สมชาย จิตรจง (2562, หน้า 45) กล่าวว่า การประสานงาน หมายถึง การดำเนินการ เพื่อเชื่อมโยงกิจกรรมและทรัพยากรต่างๆ ในองค์กรให้สามารถทำงานร่วมกันได้อย่างมีประสิทธิภาพ การประสานงานยังเกี่ยวข้องกับการกำหนดทิศทางและการจัดสรรงานเพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้

ศิริพร วัฒนกิจ (2563, หน้า 87) กล่าวว่า การประสานงาน หมายถึง กระบวนการ ที่นำบุคคล กลุ่ม และหน่วยงานต่างๆ มาทำงานร่วมกันเพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ตรงกันและทำงานในทิศทางเดียวกัน โดยการประสานงานที่ดีต้องอาศัยการสื่อสารที่ชัดเจนและการวางแผนที่เป็นระบบ

ณัฐพล ชาญชัย (2564, หน้า 34) กล่าวว่า การประสานงาน หมายถึง การจัดการ ที่ทำให้กิจกรรมต่างๆ ในองค์กรดำเนินไปได้อย่างสอดคล้องกัน การประสานงานไม่เพียงแต่ทำให้การทำงานร่วมกันเป็นไปอย่างราบรื่น แต่ยังช่วยลดความซ้ำซ้อนและเพิ่มประสิทธิภาพในการใช้ทรัพยากร

วรภรณ์ สุขสันต์ (2565, หน้า 12) กล่าวว่า การประสานงาน หมายถึง การดำเนินการที่ทำให้บุคลากรและทรัพยากรในองค์กรทำงานร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพ โดยการประสานงานจะช่วยให้เกิดความร่วมมือและความเข้าใจที่ตรงกันระหว่างทีมงาน

ปิยะดา มงคลชัย (2566, หน้า 58) กล่าวว่า การประสานงาน หมายถึง กระบวนการ ที่ทำให้หน่วยงานหรือกลุ่มต่างๆ ทำงานร่วมกันได้อย่างมีประสิทธิภาพ การประสานงานต้องอาศัย การวางแผนที่ดีและการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพเพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปอย่างราบรื่น

สรุปได้ว่า การประสานงาน หมายถึง กระบวนการที่ทำให้บุคลากร กลุ่ม หรือ หน่วยงานต่างๆ สามารถทำงานร่วมกันได้อย่างมีประสิทธิภาพและสอดคล้องกัน การประสานงาน เกี่ยวข้องกับการเชื่อมโยงกิจกรรม ทรัพยากร และบุคคลให้ทำงานในทิศทางเดียวกันโดยอาศัย การสื่อสารที่ชัดเจนและการวางแผนที่เป็นระบบ

1.2 ความสำคัญของการประสานงาน

มีนักวิชาการหลายท่านกล่าวถึงความสำคัญของการประสานงาน ไว้ดังนี้

สมชาย จิตรจง (2562, หน้า 45) กล่าวถึงความสำคัญของการประสานงานไว้ว่า การประสานงานที่ดีช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการดำเนินงานขององค์กร ทำให้การทำงานร่วมกันเป็นไปอย่างราบรื่น ลดความขัดแย้งและเพิ่มความเข้าใจระหว่างบุคลากรในองค์กร

ศิริพร วัฒนกิจ (2563, หน้า 87) กล่าวถึงความสำคัญของการประสานงานไว้ว่า การประสานงานที่มีประสิทธิภาพช่วยสร้างความร่วมมือและความเข้าใจที่ดีระหว่างหน่วยงานต่างๆ ทำให้การดำเนินงานเป็นไปอย่างราบรื่นและสามารถบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ได้

ณัฐพล ชาญชัย (2564, หน้า 34) กล่าวถึงความสำคัญของการประสานงานไว้ว่า การประสานงานช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการใช้ทรัพยากรและลดความซ้ำซ้อนในการทำงาน ทำให้สามารถใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดได้อย่างเต็มประสิทธิภาพ

วราภรณ์ สุขสันต์ (2565, หน้า 12) กล่าวถึงความสำคัญของการประสานงานไว้ว่า การประสานงานที่ดีช่วยเสริมสร้างความร่วมมือและความสามัคคีในองค์กร ทำให้การดำเนินงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและสามารถตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงได้อย่างรวดเร็ว

ปิยะดา มงคลชัย (2566, หน้า 58) กล่าวถึงความสำคัญของการประสานงานไว้ว่า การประสานงานช่วยให้การทำงานร่วมกันเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ลดความขัดแย้งและเสริมสร้างความเข้าใจที่ดีระหว่างทีมงาน ทำให้การบรรลุเป้าหมายขององค์กรเป็นไปอย่างราบรื่น

สรุปได้ว่า การประสานงานเป็นกระบวนการที่สำคัญในการเสริมสร้างประสิทธิภาพและความสำเร็จในการดำเนินงานขององค์กร ทำให้เกิดการทำงานที่มีประสิทธิภาพและสามารถบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

1.3 การดำเนินงานด้านการประสานงาน

วัฒนา มงคลวนิช (2558, หน้า 52-55) กล่าวว่า กระบวนการการประสานงานภาคีเครือข่ายสถานศึกษาเป็นกระบวนการที่สำคัญในการเสริมสร้างความร่วมมือระหว่างสถานศึกษาและองค์กรภายนอก ทั้งภาครัฐ เอกชน และชุมชน เพื่อพัฒนาการศึกษาและเสริมสร้างศักยภาพของผู้เรียน กระบวนการนี้สามารถแบ่งออกเป็นหลายขั้นตอนสำคัญ ดังนี้ 1) การวางแผนและกำหนดเป้าหมายร่วมกัน ขั้นตอนแรกของการประสานงานคือการกำหนดเป้าหมายร่วมกันระหว่างสถานศึกษาและภาคีเครือข่าย ซึ่งอาจรวมถึงการพัฒนาหลักสูตร การฝึกอบรมครู การสนับสนุนด้านทรัพยากรการเรียนการสอน และการพัฒนากิจกรรมที่ส่งเสริมทักษะของผู้เรียน โดยการกำหนดเป้าหมายที่ชัดเจนจะช่วยให้ทุกฝ่ายมีทิศทางในการทำงานร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพ 2) การสร้างความเข้าใจและความไว้วางใจ การสร้างความเข้าใจและความไว้วางใจระหว่างสถานศึกษาและภาคีเครือข่ายเป็นสิ่งสำคัญเพื่อให้การทำงานร่วมกันเป็นไปอย่างราบรื่น ซึ่งอาจทำได้โดยการจัดประชุม

การจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมความเข้าใจ และการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นอย่างสม่ำเสมอ การสร้างความเข้าใจที่ดีจะช่วยลดความขัดแย้งและสร้างบรรยากาศที่เอื้อต่อการทำงานร่วมกัน 3) การกำหนดบทบาทและความรับผิดชอบ การกำหนดบทบาทและความรับผิดชอบของแต่ละฝ่ายอย่างชัดเจนจะช่วยให้การทำงานร่วมกันเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้เพื่อป้องกันการซ้อนทับของหน้าที่และช่วยให้การดำเนินงานเป็นไปตามแผนที่วางไว้ โดยสถานศึกษาอาจต้องกำหนดบทบาทของตนเองในการประสานงาน เช่น การเป็นผู้จัดการโครงการ หรือเป็นผู้ประสานงานกลางระหว่างภาคีเครือข่ายต่างๆ 4) การดำเนินงานและการติดตามผล หลังจากวางแผนและกำหนดบทบาทเสร็จสิ้น กระบวนการต่อมาคือการดำเนินงานตามแผนที่กำหนดไว้ ซึ่งอาจรวมถึงการจัดกิจกรรม การจัดอบรม การส่งเสริมโครงการร่วมกัน และการจัดการทรัพยากรที่จำเป็น การติดตามผลเป็นขั้นตอนที่สำคัญในการประเมินความสำเร็จของการประสานงานและการปรับปรุงแผนการดำเนินงานให้เหมาะสมกับสถานการณ์ 5) การประเมินผลและการปรับปรุง การประเมินผลการดำเนินงานร่วมกันระหว่างสถานศึกษาและภาคีเครือข่ายเป็นขั้นตอนที่ช่วยให้ทุกฝ่ายสามารถเห็นภาพรวมของผลสำเร็จและข้อจำกัดของโครงการ การปรับปรุงตามผลการประเมินจะช่วยเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับการทำงานร่วมกันในระยะยาว 6) การพัฒนาและเสริมสร้างความร่วมมืออย่างยั่งยืน กระบวนการประสานงานไม่ได้สิ้นสุดเพียงแค่การประเมินผล แต่ควรมีการพัฒนาความร่วมมือให้เกิดความยั่งยืน โดยการสร้างเครือข่ายที่มั่นคง มีการแลกเปลี่ยนข้อมูลและความรู้กันอย่างต่อเนื่อง และการสนับสนุนการพัฒนาที่สอดคล้องกับความต้องการของสถานศึกษาและภาคีเครือข่าย

ประยูร อธิฐานต์ (2560, หน้า 89-92) กล่าวว่า กระบวนการประสานงานในสถานศึกษาเป็นกลไกสำคัญในการส่งเสริมความร่วมมือและเพิ่มประสิทธิภาพในการพัฒนาการศึกษา โดยมีกระบวนการสำคัญ ดังนี้ 1) การสร้างเป้าหมายที่มีส่วนร่วม ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องต้องมีส่วนร่วมในการกำหนดเป้าหมายร่วมกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการทำให้ครู ผู้บริหาร และเครือข่ายชุมชนเห็นความสำคัญของเป้าหมายเดียวกัน ซึ่งจะนำไปสู่การวางแผนและดำเนินการที่มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น 2) การสื่อสารที่เปิดกว้างและตรงไปตรงมา การสื่อสารที่มีความชัดเจนและโปร่งใสเป็นสิ่งสำคัญในการสร้างความเข้าใจและการทำงานร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพ โดยการจัดประชุมสม่ำเสมอและการใช้ช่องทางการสื่อสารที่หลากหลายจะช่วยให้ทุกฝ่ายมีความเข้าใจตรงกัน 3) การกระจายบทบาทหน้าที่ที่ชัดเจน การประสานงานที่ดีควรมีการกำหนดบทบาทและความรับผิดชอบที่ชัดเจนและสอดคล้องกับความสามารถของแต่ละฝ่าย เพื่อลดความซ้ำซ้อนและเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงาน 4) การตรวจสอบและประเมินผลต่อเนื่อง การตรวจสอบและประเมินผลการดำเนินงานที่สม่ำเสมอจะช่วยให้สามารถปรับปรุงและพัฒนาแนวทางการทำงานได้อย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น 5) การเสริมสร้างความยั่งยืนของเครือข่าย กระบวนการประสานงานที่มีประสิทธิภาพจะนำไปสู่การสร้างเครือข่ายความร่วมมือที่ยั่งยืน ผ่านการสนับสนุนและการพัฒนาความร่วมมือในระยะยาว

ธเนศ เกษมสุข (2562, หน้า 45-48) กล่าวว่า การประสานงานในสถานศึกษาเป็น การสร้างความสัมพันธ์ที่แน่นแฟ้นระหว่างสถานศึกษาและชุมชนผ่านกระบวนการ ดังต่อไปนี้

- 1) การระบุและวิเคราะห์ความต้องการร่วมกัน การประสานงานเริ่มจากการระบุความต้องการร่วมกัน ของสถานศึกษาและชุมชน ซึ่งจะนำไปสู่การกำหนดเป้าหมายและแนวทางการดำเนินงานที่ชัดเจน
- 2) การพัฒนากลยุทธ์การสื่อสาร การพัฒนากลยุทธ์การสื่อสารที่มีประสิทธิภาพจะช่วยในการสร้าง ความเข้าใจและความร่วมมือที่แน่นแฟ้น โดยใช้วิธีการที่หลากหลาย เช่น การประชุมเชิงปฏิบัติการ และการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น
- 3) การแบ่งปันทรัพยากรและความรู้ การประสานงานที่ดีต้องมีการแบ่งปันทรัพยากรและความรู้ระหว่างสถานศึกษาและชุมชน เพื่อเพิ่มศักยภาพและประสิทธิภาพ ในการดำเนินงานร่วมกัน
- 4) การติดตามผลการดำเนินงาน การติดตามผลและการประเมินผลที่เป็น ระบบจะช่วยในการปรับปรุงการทำงานและเพิ่มความร่วมมือในระยะยาว
- 5) การสร้างความยั่งยืนและความร่วมมือระยะยาว การสร้างความยั่งยืนในการประสานงานจะช่วยให้การทำงานร่วมกันเกิดขึ้น อย่างต่อเนื่องและมีประสิทธิภาพ ซึ่งอาจทำได้ผ่านการสร้างกลไกการประสานงานที่เป็นระบบและมีความยืดหยุ่นต่อการเปลี่ยนแปลง

สรุปได้ว่า การดำเนินงานด้านการประสานงาน เป็นกระบวนการสำคัญที่เกี่ยวข้องกับการสร้างความร่วมมืออย่างเป็นระบบระหว่างสถานศึกษาและองค์กรภายนอก ไม่ว่าจะเป็นภาครัฐ เอกชน หรือชุมชน เพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาและส่งเสริมศักยภาพของผู้เรียน โดยเริ่มต้นจากการวางแผนและกำหนดเป้าหมายร่วมกันที่ชัดเจน ทั้งในด้านการพัฒนาหลักสูตร การฝึกอบรมครู การจัดหาทรัพยากรการเรียนการสอน และการสร้างกิจกรรมที่ส่งเสริมทักษะของผู้เรียน ซึ่งการกำหนดเป้าหมายร่วมกันนี้จะช่วยให้ทุกฝ่ายมีแนวทางการดำเนินงานที่ชัดเจนและสามารถทำงานร่วมกันได้อย่างมีประสิทธิภาพ หลังจากกำหนดเป้าหมายร่วมกันแล้ว กระบวนการต่อมาคือการสร้างความเข้าใจและความไว้วางใจระหว่างสถานศึกษาและภาคีเครือข่าย ผ่านการสื่อสารที่เปิดเผยม การประชุมสม่ำเสมอ และการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นอย่างตรงไปตรงมา เพื่อสร้างความเข้าใจที่ถูกต้องและลดความขัดแย้งที่อาจเกิดขึ้นในระหว่างการทำงาน นอกจากนี้ การกำหนดบทบาทและความรับผิดชอบที่ชัดเจนสำหรับแต่ละฝ่ายเป็นสิ่งที่จำเป็น เพื่อป้องกันการซ้อนทับหน้าที่และช่วยให้การดำเนินงานเป็นไปตามแผนที่วางไว้ ในขั้นตอนการดำเนินงาน การติดตามผลเป็นสิ่งสำคัญ เพื่อประเมินความสำเร็จของการประสานงาน โดยการติดตามผลนี้จะช่วยให้เห็นภาพรวมของความสำเร็จและข้อจำกัดที่เกิดขึ้น ซึ่งจะนำไปสู่การปรับปรุงแผนการดำเนินงานให้สอดคล้องกับสถานการณ์และความต้องการที่เปลี่ยนแปลงไป การประเมินผลและการปรับปรุงเป็นขั้นตอนที่สำคัญในการเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับความร่วมมือในระยะยาว และการพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือให้ยั่งยืนเป็นเป้าหมายสุดท้ายของกระบวนการประสานงานนี้ ซึ่งสามารถทำได้โดยการสร้างกลไก

การประสานงานที่เป็นระบบ มีความยืดหยุ่น และมีการแลกเปลี่ยนข้อมูลและความรู้ระหว่างกันอย่างต่อเนื่อง ทั้งนี้เพื่อให้การทำงานร่วมกันเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องและมีประสิทธิภาพในระยะยาว

2. ความร่วมมือ

2.1 ความหมายของความร่วมมือ

กระทรวงศึกษาธิการ (2551, หน้า 47) กล่าวว่า ความร่วมมือ หมายถึง ความเต็มใจของแต่ละคนในการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เพื่อไปสู่เป้าหมายใดเป้าหมายหนึ่งตามเป้าหมายขององค์กรหรือหน่วยงานความร่วมมือจะเป็นการที่ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งเป็น “เจ้าของหรือเจ้าภาพ” งานหรือกิจกรรมนั้นๆ แล้วขอให้ฝ่ายอื่นเข้ามาร่วม มีลักษณะเกิดขึ้นเป็นครั้งๆ ไป ไม่มุ่งความต่อเนื่องและการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างผู้เข้าร่วมกิจกรรม แต่มุ่งจะให้กิจกรรมนั้นๆ แล้วเสร็จตามความต้องการของฝ่ายเจ้าของงาน ความร่วมมือเป็นการช่วยเหลือด้วยความสมัครใจ แม้จะไม่มีหน้าที่โดยตรงอาจจะทำเรื่องเดียวกันในเวลาเดียวกันหรือต่างเวลาก็ได้แม้กระทั่งอาจให้ความร่วมมือทำบางเรื่องบางเวลา

นอกจากนี้ได้นักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายของความร่วมมือ ไว้ดังนี้

ศุภชัย เรืองนาม (2559, หน้า 67) กล่าวว่า ความร่วมมือ หมายถึง การที่แต่ละฝ่ายยอมเสียสละทรัพยากรของตนเอง ทั้งในด้านเวลา ความคิด หรือทรัพยากรทางกายภาพ เพื่อให้กลุ่มหรือองค์กรสามารถดำเนินงานไปสู่เป้าหมายที่ตั้งไว้ได้อย่างราบรื่น ความร่วมมือที่ประสบผลสำเร็จต้องอาศัยความเข้าใจซึ่งกันและกัน และการยอมรับในความหลากหลายของแต่ละฝ่าย

กมลชนก พิสุทธิ (2560, หน้า 88) อธิบายว่า ความร่วมมือ หมายถึง การทำงานที่ทุกฝ่ายจะต้องเปิดใจกว้างและยอมรับความคิดเห็นของผู้อื่น เพื่อให้สามารถสร้างสรรค์แนวทางแก้ไขปัญหาหรือการทำงานให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น ความร่วมมือที่เกิดขึ้นจะสร้างความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันและลดช่องว่างระหว่างคนในทีม

สุริพร เกษตรธรรม (2561, หน้า 102) กล่าวว่า ความร่วมมือ หมายถึง การกระทำของบุคคลหรือองค์กรที่ร่วมกันทำกิจกรรมต่างๆ เพื่อเป้าหมายร่วมกันโดยต้องอาศัยการสนับสนุนจากทั้งสองฝ่ายอย่างเท่าเทียมกัน ความร่วมมือที่ดีต้องมีการประสานงานและการติดต่อสื่อสารอย่างสม่ำเสมอเพื่อหลีกเลี่ยงความเข้าใจผิด

พิมพ์พร สุขสำราญ (2562, หน้า 35) กล่าวว่า ความร่วมมือ หมายถึง การทำงานระหว่างบุคคลหรือกลุ่มบุคคล โดยทุกคนมีส่วนร่วมในการวางแผนและตัดสินใจ โดยการร่วมมือนั้นไม่ใช่เพียงแค่การช่วยเหลือกันในระดับพื้นฐาน แต่เป็นการที่ทุกฝ่ายยอมรับที่จะทำงานร่วมกันเพื่อบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ การทำงานจะมุ่งเน้นไปที่ความเป็นทีมและความร่วมมือจากทุกฝ่ายอย่างแท้จริง

พัสสร สุขวัฒนา (2563, หน้า 120) กล่าวว่า ความร่วมมือ หมายถึง การกระทำร่วมกันของกลุ่มบุคคลเพื่อประโยชน์ส่วนรวม ซึ่งอาจจะเป็นในระดับกลุ่มเล็กหรือองค์กรขนาดใหญ่ การร่วมมือจะเป็นสิ่งที่ทำให้ทุกฝ่ายมีโอกาสได้ร่วมแลกเปลี่ยนความคิด ความรู้ และประสบการณ์ ทำให้การทำงานมีคุณภาพมากขึ้น

สรุปได้ว่า ความร่วมมือ หมายถึง การที่ทุกฝ่ายเข้ามามีส่วนร่วมในการทำงานเพื่อเป้าหมายร่วมกัน ไม่ว่าจะเป็นระดับบุคคลหรือองค์กร โดยจะต้องอาศัยความไว้วางใจ ความเข้าใจ และการยอมรับในความคิดเห็นของผู้อื่น ความร่วมมือที่ดีจะช่วยให้การทำงานเป็นไปอย่างราบรื่นและมีประสิทธิภาพ

2.2 ความสำคัญของความร่วมมือ

มีนักวิชาการกล่าวถึงความสำคัญของความร่วมมือ ไว้ดังนี้

ศุภชัย เรืองนาม (2559, หน้า 68) กล่าวว่า ความร่วมมือช่วยลดความขัดแย้งในที่ทำงาน เพราะการร่วมมือกันจะทำให้ทุกฝ่ายมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ การฟังความคิดเห็นของผู้อื่น และการสนับสนุนซึ่งกันและกันจะช่วยให้การทำงานเป็นไปอย่างราบรื่นและมีประสิทธิภาพมากขึ้น

กมลชนก พิสุทธิ์ (2560, หน้า 89) กล่าวถึงความสำคัญของความร่วมมือว่า ความร่วมมือเป็นการสร้างเครือข่ายที่ช่วยให้เกิดการพัฒนาย่างยั่งยืน ทั้งในด้านการทำงานและความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ความร่วมมือยังช่วยสร้างโอกาสในการเรียนรู้และพัฒนาทักษะใหม่ๆ ทำให้บุคลากรในองค์กรมีความสามารถที่หลากหลายขึ้น

สุริพร เกษตรธรรม (2561, หน้า 103) กล่าวถึงความสำคัญของความร่วมมือว่า ความร่วมมือทำให้เกิดการกระจายภาระงานไปยังทุกฝ่าย ทำให้ไม่มีใครรู้สึกว่าตนเองต้องทำงานมากเกินไป ความร่วมมือยังช่วยเสริมสร้างทักษะในการทำงานร่วมกับผู้อื่น ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญสำหรับการทำงานในสังคมปัจจุบัน

พิมพ์พร สุขสำราญ (2562, หน้า 36) กล่าวถึงความสำคัญของความร่วมมือว่า ความร่วมมือเป็นสิ่งที่จำเป็นในการทำงานแบบทีม ซึ่งทำให้เกิดการแลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์ระหว่างสมาชิกในทีม การทำงานร่วมกันยังช่วยสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับผู้อื่น และเสริมสร้างความสามัคคีภายในกลุ่มหรือองค์กร

พัสสร สุขวัฒนา (2563, หน้า 121) กล่าวว่า ความร่วมมือช่วยสร้างบรรยากาศที่ดีในที่ทำงาน ซึ่งส่งผลให้เกิดความสุขในการทำงานและเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงานไปพร้อมกัน การร่วมมือทำให้บุคคลรู้สึกว่าคุณค่าและมีส่วนร่วมในการพัฒนาขององค์กร

สรุปได้ว่า ความร่วมมือเป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยให้การทำงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ลดปัญหาความขัดแย้งในองค์กร สร้างความสัมพันธ์ที่ดีในทีม และส่งเสริมการพัฒนาอย่างยั่งยืน

2.3 การดำเนินงานด้านความร่วมมือ

สมศักดิ์ จันทร์ขวัญ (2563, หน้า 75) ในบทความเรื่อง "การพัฒนาความร่วมมือทางการศึกษาผ่านเครือข่ายสถาบันการศึกษาและชุมชน" ได้กล่าวถึงความสำคัญของการสร้างเครือข่ายความร่วมมือทางการศึกษาที่เน้นการมีส่วนร่วมของภาคีเครือข่ายต่างๆ เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียนในโรงเรียนท้องถิ่น โดยมีกระบวนการ ดังนี้ 1) การวิเคราะห์และประเมินสถานการณ์ทางการศึกษาในชุมชนผ่านการวิจัยเชิงคุณภาพ เพื่อระบุปัญหาและความต้องการเฉพาะของชุมชน 2) การจัดตั้งคณะกรรมการความร่วมมือที่ประกอบด้วยตัวแทนจากภาคีเครือข่ายหลักๆ เช่น ตัวแทนจากโรงเรียน ผู้บริหารท้องถิ่น และองค์กรชุมชน เพื่อทำงานร่วมกันในการกำหนดนโยบายและแผนงาน 3) การจัดอบรมและพัฒนาศักยภาพของครูและบุคลากรทางการศึกษา โดยใช้ทรัพยากรจากภาคีเครือข่าย เช่น การจัดอบรมโดยผู้เชี่ยวชาญจากมหาวิทยาลัยในท้องถิ่น

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2564, หน้า 15) กล่าวว่า การดำเนินงานด้านความร่วมมือภาคีเครือข่ายสถานศึกษาเป็นกระบวนการที่มีความสำคัญอย่างยิ่งในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาและการส่งเสริมความร่วมมือระหว่างโรงเรียน หน่วยงานทางการศึกษา ชุมชน และองค์กรต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งสามารถแบ่งเป็นขั้นตอนหรือกระบวนการหลักๆ ดังนี้ 1) การวิเคราะห์ความต้องการและปัญหาของสถานศึกษา ชุมชน หรือหน่วยงานต่างๆ เพื่อระบุแนวทางในการพัฒนาความร่วมมือได้อย่างเหมาะสม โดยการสำรวจและรวบรวมข้อมูลจากแหล่งต่างๆ 2) การวางแผนและออกแบบความร่วมมือ โดยการกำหนดวัตถุประสงค์และเป้าหมายของความร่วมมืออย่างชัดเจน เพื่อให้ทุกฝ่ายเข้าใจและมุ่งไปในทิศทางเดียวกัน รวมไปถึงการออกแบบกิจกรรมหรือโครงการความร่วมมือที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่กำหนดไว้ 3) การจัดตั้งคณะกรรมการหรือคณะทำงานร่วม ที่ประกอบด้วยตัวแทนจากทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง เช่น ครู ผู้ปกครอง ผู้บริหารโรงเรียน หน่วยงานท้องถิ่น และองค์กรภายนอก เพื่อร่วมกันวางแผน ติดตาม และประเมินผลความร่วมมือ และการกำหนดบทบาทและหน้าที่ของคณะทำงานร่วมกันอย่างชัดเจน เพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ 4) การดำเนินกิจกรรมหรือโครงการความร่วมมือตามที่ได้วางแผนไว้ มีการประสานงานและสื่อสารระหว่างภาคีเครือข่ายอย่างต่อเนื่อง โดยการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างเหมาะสมและคุ้มค่า เพื่อเสริมสร้างความสำเร็จของความร่วมมือ 5) การติดตามและประเมินผล เพื่อให้มั่นใจว่ากิจกรรมหรือโครงการที่ดำเนินไปนั้นสอดคล้องกับเป้าหมายและวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ โดยควรมีการประเมินผลเพื่อวัดความสำเร็จและผลกระทบของความร่วมมือ รวมถึงการหาข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุงการดำเนินงานในอนาคต 6) การสรุปผลและเผยแพร่ความสำเร็จ โดยการรวบรวมข้อมูลและการวิเคราะห์ผลการดำเนินงาน เพื่อสรุปเป็นรายงานหรือเอกสารที่สามารถใช้ในการปรับปรุงหรือขยายผลในอนาคต และเผยแพร่ผลการดำเนินงานและความสำเร็จของความร่วมมือผ่านทางช่องทางต่างๆ

วรพงศ์ วงศ์วิเศษ (2564, หน้า 92) ได้ศึกษาและเสนอแนวทางการสร้างความร่วมมือที่ยั่งยืนระหว่างโรงเรียนและชุมชน โดยเสนอว่ากระบวนการสร้างความร่วมมือ มีดังนี้ 1) การประสานงานระหว่างโรงเรียนและชุมชนเพื่อระบุปัญหาและความต้องการในการพัฒนาการศึกษา โดยใช้การสัมภาษณ์และการสนทนากลุ่มกับตัวแทนชุมชน 2) การออกแบบแผนงานความร่วมมือร่วมกัน โดยใช้ข้อมูลจากการประเมินความต้องการในการกำหนดวัตถุประสงค์ เป้าหมาย และกิจกรรมที่สอดคล้องกับบริบทของชุมชน 3) การติดตามและประเมินผลการดำเนินงานผ่านการจัดประชุมประจำปีและการสรุปผลการดำเนินงาน เพื่อนำเสนอผลลัพธ์และแนวทางการปรับปรุงให้กับภาคีเครือข่ายทุกฝ่าย

สรุปได้ว่า การดำเนินงานด้านความร่วมมือภาคีเครือข่ายสถานศึกษา เป็นการดำเนินงานด้านความร่วมมือภาคีเครือข่ายสถานศึกษาเป็นกระบวนการที่สำคัญในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาและเสริมสร้างความร่วมมือระหว่างโรงเรียน หน่วยงานทางการศึกษา ชุมชน และองค์กรต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง เริ่มจากการวิเคราะห์และประเมินความต้องการ โดยการสำรวจและรวบรวมข้อมูลจากแหล่งต่างๆ เพื่อระบุปัญหาและความต้องการที่แท้จริงของสถานศึกษา ชุมชน หรือหน่วยงานต่างๆ การวิเคราะห์นี้จะช่วยในการระบุแนวทางการพัฒนาความร่วมมือที่เหมาะสมและตอบสนองต่อความต้องการที่แท้จริงของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง การกำหนดวัตถุประสงค์และเป้าหมายของความร่วมมืออย่างชัดเจนเป็นสิ่งสำคัญ โดยต้องออกแบบกิจกรรมหรือโครงการความร่วมมือที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่กำหนดไว้ เพื่อให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องมีความเข้าใจและมุ่งไปในทิศทางเดียวกัน มีการจัดตั้งคณะกรรมการหรือคณะทำงานร่วม โดยการรวบรวมตัวแทนจากทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง เช่น ครู ผู้ปกครอง ผู้บริหารโรงเรียน หน่วยงานท้องถิ่น และองค์กรภายนอก เพื่อร่วมกันวางแผน ติดตาม และประเมินผลความร่วมมือ โดยการกำหนดบทบาทและหน้าที่ของคณะทำงานอย่างชัดเจน เพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ การประสานงานและสื่อสารระหว่างภาคีเครือข่ายอย่างต่อเนื่องเป็นสิ่งสำคัญ โดยการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ให้เหมาะสมและคุ้มค่า การดำเนินกิจกรรมหรือโครงการตามแผนที่วางไว้ต้องมีการจัดการที่ดีเพื่อเสริมสร้างความสำเร็จของความร่วมมือ รวมไปถึงการตรวจสอบและประเมินผลการดำเนินงานเพื่อให้แน่ใจว่ากิจกรรมหรือโครงการที่ดำเนินไปนั้นสอดคล้องกับเป้าหมายและวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ การประเมินผลจะช่วยวัดความสำเร็จและผลกระทบของความร่วมมือ พร้อมกับการหาข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุงการดำเนินงานในอนาคต ตลอดจนการรวบรวมข้อมูลและการวิเคราะห์ผลการดำเนินงานเพื่อสรุปเป็นรายงานหรือเอกสารที่สามารถใช้ในการปรับปรุงหรือขยายผลในอนาคต การเผยแพร่ผลการดำเนินงานและความสำเร็จของความร่วมมือผ่านช่องทางต่างๆ

3. การทำงานร่วมกัน

3.1 ความหมายของการทำงานร่วมกัน

กระทรวงศึกษาธิการ (2551, หน้า 47) กล่าวว่า การทำงานร่วมกัน หมายถึง การที่บุคคล ตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป หรือองค์กรตั้งแต่ 2 องค์กรขึ้นไป มาทำงานร่วมกัน มีการช่วยเหลือซึ่งกันและกันในกลุ่ม และรับรู้ว่าเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่ม ตามโครงสร้างที่มีอยู่ในองค์กร รวมทั้งเข้าใจวัตถุประสงค์ของการทำงาน ร่วมกันเพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายเดียวกันอย่างมีประสิทธิภาพ และผู้ปฏิบัติงาน ต่างก็เกิดความพอใจในการทำงานนั้น

นอกจากนี้ได้นักวิชาการกล่าวถึงความหมายของการทำงานร่วมกัน ไว้ดังนี้

จิตตา พงศ์ชัย (2560, หน้า 55) กล่าวว่า การทำงานร่วมกัน หมายถึง กระบวนการที่บุคคลหรือกลุ่มบุคคลทำงานอย่างเป็นทีม โดยที่แต่ละคนมีบทบาทและหน้าที่เฉพาะ ซึ่งทุกฝ่ายจะต้องมีส่วนร่วมในการวางแผนและตัดสินใจ การทำงานร่วมกันยังเป็นการส่งเสริมความร่วมมือและความเข้าใจระหว่างบุคคลในทีม ทำให้สามารถแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ

วิชาญ แก้วมณี (2561, หน้า 120) กล่าวว่า การทำงานร่วมกัน หมายถึง การที่บุคคลหรือกลุ่มบุคคลปฏิบัติงานร่วมกัน โดยแบ่งปันข้อมูล ความคิด และทรัพยากรเพื่อให้บรรลุเป้าหมายร่วมกัน การทำงานร่วมกันจะเกิดขึ้นได้เมื่อมีการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ และทุกฝ่ายมีความเข้าใจในบทบาทของตนเอง การทำงานร่วมกันยังมุ่งเน้นที่การประสานงานอย่างเป็นระบบเพื่อให้ทุกคนสามารถทำงานไปในทิศทางเดียวกัน

มนัสชนก ศรีประเสริฐ (2562, หน้า 45) กล่าวว่า การทำงานร่วมกัน หมายถึง การที่บุคคลในกลุ่มมีการแลกเปลี่ยนความคิดและความคิดเห็นอย่างต่อเนื่อง เพื่อสร้างแนวทางการทำงานที่สอดคล้องและเป็นไปในทิศทางเดียวกัน การทำงานร่วมกันนี้ไม่เพียงแต่เกี่ยวข้องกับ การปฏิบัติงานทางกายภาพเท่านั้น แต่ยังรวมถึงการทำงานร่วมกันทางความคิดเพื่อให้การทำงานมีความลื่นไหลและมีประสิทธิภาพมากขึ้น

ปรียา วงศ์สถิต (2563, หน้า 67) กล่าวถึงการทำงานร่วมกันว่า หมายถึง การผสมผสานทักษะ ความสามารถ และความคิดเห็นที่หลากหลายเพื่อสร้างวิธีการทำงานที่ดีที่สุดสำหรับกลุ่มหรือองค์กร การทำงานร่วมกันยังช่วยให้เกิดการเรียนรู้ร่วมกันและเสริมสร้างความสามารถในการปรับตัวและแก้ไขปัญหาได้อย่างยืดหยุ่น

กฤติยา จันทรพราย (2564, หน้า 85) กล่าวว่า การทำงานร่วมกัน หมายถึง การที่ทุกคนในทีมต้องมีความรับผิดชอบร่วมกันและมีส่วนร่วมในการบรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ร่วมกัน การทำงานร่วมกันนั้นจำเป็นต้องมีการสื่อสารที่เปิดกว้างและมีความเชื่อมั่นในทักษะและความสามารถของเพื่อนร่วมงาน

สรุปได้ว่า การทำงานร่วมกันเป็นกระบวนการที่บุคคลหรือกลุ่มบุคคลมาร่วมมือกัน เพื่อทำงานให้สำเร็จ โดยต้องอาศัยการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ การแบ่งปันข้อมูลและความคิดเห็น และความเข้าใจในบทบาทและหน้าที่ของตนเอง เพื่อให้การทำงานมีประสิทธิภาพสูงสุด

3.2 ความสำคัญของการทำงานร่วมกัน

มีนักวิชาการกล่าวถึงความสำคัญของการทำงานร่วมกัน ไว้ดังนี้

จิตตา พงศ์ชัย (2560, หน้า 56) กล่าวถึงความสำคัญของการทำงานร่วมกันว่า การทำงานร่วมกันช่วยสร้างบรรยากาศที่ดีในที่ทำงาน เพราะทุกคนมีส่วนร่วมในการตัดสินใจและรับผิดชอบในงานร่วมกัน ซึ่งส่งผลให้เกิดความเชื่อมั่นและความไว้วางใจซึ่งกันและกัน

วิชาญ แก้วมณี (2561, หน้า 121) กล่าวถึงความสำคัญของการทำงานร่วมกันว่า การทำงานร่วมกันช่วยส่งเสริมการทำงานแบบทีมเวิร์กที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งทำให้เกิดการแบ่งปันทรัพยากร ความรู้ และความสามารถระหว่างบุคคลในทีม การทำงานร่วมกันยังช่วยลดความขัดแย้ง และสร้างความสามัคคีในที่ทำงาน

มนัสชนก ศรีประเสริฐ (2562, หน้า 46) กล่าวว่า ความสำคัญของการทำงานร่วมกันอยู่ที่การเสริมสร้างความเข้าใจและความเชื่อถือนระหว่างสมาชิกในทีม ซึ่งทำให้ทุกคนสามารถทำงานร่วมกันได้อย่างราบรื่น และสามารถแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในงานได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ

ปรียา วงศ์สถิต (2563, หน้า 68) กล่าวว่า การทำงานร่วมกันเป็นสิ่งที่ช่วยให้บุคคลมีโอกาสนในการพัฒนาทักษะและความสามารถในด้านต่างๆ มากขึ้น นอกจากนี้ยังทำให้การทำงานมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น เนื่องจากการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและวิธีการทำงานที่หลากหลาย

กฤติยา จันทรพราย (2564, หน้า 86) กล่าวถึงความสำคัญของการทำงานร่วมกันว่า การทำงานร่วมกันเป็นสิ่งที่ช่วยให้เกิดความคิดสร้างสรรค์ใหม่ๆ และนวัตกรรมในองค์กร เนื่องจากการทำงานร่วมกันทำให้มีการรวมพลังความคิดและความสามารถของทุกคนในทีม

สรุปได้ว่า การทำงานร่วมกันมีความสำคัญในการสร้างความสามัคคี ความเข้าใจ และความไว้วางใจระหว่างบุคคลในทีม ทำให้การทำงานเป็นไปอย่างราบรื่น เพิ่มโอกาสในการพัฒนาทักษะ และสร้างนวัตกรรมใหม่ๆ ในองค์กร

3.3 การดำเนินงานด้านการทำงานร่วมกัน

มนัสชนก ศรีประเสริฐ (2562, หน้า 48) กล่าวว่า การดำเนินงานด้านการทำงานร่วมกันภาคีเครือข่ายสถานศึกษาเป็นกระบวนการที่มีความซับซ้อนและต้องการการวางแผนอย่างละเอียดเพื่อให้การทำงานร่วมกันเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ โดยมีขั้นตอน ดังนี้

1. การวางแผนและการตั้งเป้าหมาย

1.1 การระบุวัตถุประสงค์

1.1.1 การกำหนดวัตถุประสงค์ที่ชัดเจนและสอดคล้องกับความต้องการของสถานศึกษาแต่ละแห่ง

1.1.2 การตั้งเป้าหมายเหล่านี้จะช่วยให้การทำงานร่วมกันมีทิศทางที่ชัดเจนและสามารถวัดผลได้

1.2 การวิเคราะห์ความต้องการ

1.2.1 การรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาและความต้องการของสถานศึกษาแต่ละแห่งเป็นสิ่งสำคัญ เพื่อให้สามารถออกแบบแผนการทำงานร่วมกันที่ตอบสนองต่อปัญหาที่เกิดขึ้นได้

1.2.2 การใช้เครื่องมือเช่น แบบสอบถาม, การสัมภาษณ์, และการประชุมกลุ่ม ช่วยในการวิเคราะห์ความต้องการได้อย่างละเอียด

2. การสร้างและพัฒนาเครือข่าย

2.1 การคัดเลือกพันธมิตร

2.1.1 การคัดเลือกสถานศึกษาและองค์กรที่มีศักยภาพและเหมาะสมเพื่อเข้าร่วมในเครือข่ายต้องพิจารณาจากปัจจัยต่างๆ เช่น ความเชี่ยวชาญในสาขาที่เกี่ยวข้อง ความสามารถในการร่วมมือ และความสนใจในวัตถุประสงค์ร่วมกัน

2.1.2 การสร้างความร่วมมือกับพันธมิตรที่มีความมุ่งมั่นและสามารถส่งเสริมเป้าหมายของเครือข่ายจะช่วยให้การดำเนินงานมีความสำเร็จสูงขึ้น

2.2 การจัดประชุมเริ่มต้น

2.2.1 การจัดประชุมเริ่มต้นเป็นขั้นตอนที่สำคัญในการสร้างความเข้าใจร่วมกันเกี่ยวกับการจัดตั้งเครือข่าย เป้าหมายที่ต้องการบรรลุ และบทบาทของแต่ละฝ่ายในการทำงานร่วมกัน

2.2.2 การประชุมเริ่มต้นควรมีการวางแผนล่วงหน้า และมีการจัดเตรียมเอกสารที่เกี่ยวข้องเพื่อให้การประชุมมีความเรียบร้อยและมีประสิทธิภาพ

3. การออกแบบแผนการทำงานร่วมกัน

3.1 การกำหนดบทบาทและความรับผิดชอบ

3.1.1 การระบุบทบาทและความรับผิดชอบของแต่ละฝ่ายในเครือข่ายจะช่วยให้การทำงานเป็นไปอย่างมีระเบียบและลดความซ้ำซ้อนในการทำงาน

3.1.2 การจัดทำแผนการที่ชัดเจนเกี่ยวกับความรับผิดชอบของแต่ละฝ่าย เช่น การจัดทำเอกสาร, การจัดกิจกรรม, หรือการติดตามผล

3.2 การจัดทำแผนการดำเนินงาน

3.2.1 การออกแบบแผนการทำงานที่รวมถึงรายละเอียดของกิจกรรมที่ต้องดำเนินการ, ระยะเวลา, ทรัพยากรที่จำเป็น, และวิธีการประเมินผลเป็นสิ่งสำคัญในการทำงานร่วมกัน

3.2.2 แผนการต้องมีความยืดหยุ่นเพื่อให้สามารถปรับเปลี่ยนได้ตามสถานการณ์และข้อเสนอแนะที่เกิดขึ้น

4. การดำเนินงาน

4.1 การประสานงานและการสื่อสาร

4.1.1 การประสานงานอย่างมีประสิทธิภาพและการสื่อสารที่ชัดเจนระหว่างสมาชิกในเครือข่ายเป็นสิ่งสำคัญในการดำเนินงานให้เป็นไปตามแผน

4.1.2 การจัดประชุมติดตามผล การใช้ช่องทางการสื่อสารออนไลน์ และการจัดทำรายงานความก้าวหน้าเป็นวิธีที่สามารถช่วยให้การสื่อสารมีประสิทธิภาพ

4.2 การดำเนินกิจกรรม

4.2.1 การปฏิบัติตามแผนการดำเนินงานอย่างเคร่งครัดและการดำเนินกิจกรรมตามที่กำหนดจะช่วยให้การทำงานร่วมกันเป็นไปอย่างราบรื่น

4.2.2 การจัดทำเอกสารรายงานความก้าวหน้าและการจัดทำบันทึกผลการดำเนินงานจะช่วยให้การติดตามและประเมินผล

5. การติดตามและประเมินผล

5.1 การติดตามความก้าวหน้า

5.1.1 การตรวจสอบและติดตามความก้าวหน้าในการดำเนินกิจกรรมเป็นสิ่งสำคัญในการประเมินความสำเร็จของการทำงานร่วมกัน

5.1.2 การใช้เครื่องมือการติดตามผล เช่น การสำรวจความคิดเห็น การตรวจสอบผลลัพธ์ของกิจกรรม และการสัมภาษณ์เพื่อรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับความก้าวหน้า

5.2 การประเมินผล

การประเมินผลของการทำงานร่วมกันเพื่อวิเคราะห์ความสำเร็จ ปัญหา และข้อเสนอแนะแก้ไขเป็นสิ่งสำคัญในการปรับปรุงและพัฒนาการทำงานในอนาคต การใช้ข้อมูลจากการประเมินผลในการพัฒนาแผนการทำงานและการปรับปรุงกระบวนการให้ดีขึ้น

6. การปรับปรุงและการพัฒนา

6.1 การปรับปรุงกระบวนการ

6.1.1 การใช้ข้อมูลจากการประเมินผลเพื่อปรับปรุงกระบวนการและแผนการทำงานเป็นสิ่งสำคัญในการพัฒนาการทำงานร่วมกัน

6.1.2 การนำข้อเสนอแนะและบทเรียนที่ได้เรียนรู้จากการดำเนินงาน มาปรับปรุงกระบวนการและแผนการให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

6.2 การเสริมสร้างความสัมพันธ์

6.2.1 การเสริมสร้างความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกในเครือข่ายเป็นสิ่งสำคัญในการรักษาความร่วมมือและการทำงานร่วมกันในระยะยาว

6.2.2 การจัดกิจกรรมสร้างความสัมพันธ์ เช่น การประชุมสัมมนา การอบรม หรือกิจกรรมสนทนาการเพื่อเสริมสร้างความสัมพันธ์ที่ดี

วิชัย ศรีสุวรรณ (2561, หน้า 37) กล่าวว่า ในการพัฒนาความร่วมมือระหว่างสถานศึกษากับองค์กรภายนอก มีกระบวนการ ดังนี้ 1) การประเมินสถานการณ์และวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค (SWOT analysis) ของสถานศึกษาและภาคีเครือข่าย เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการวางแผนกลยุทธ์ร่วมกัน 2) การสร้างวิสัยทัศน์และพันธกิจร่วมกันระหว่างสถานศึกษากับภาคีเครือข่าย โดยใช้ข้อมูลจากการวิเคราะห์สถานการณ์เป็นพื้นฐานในการกำหนดทิศทางการทำงานร่วมกัน 3) การวางแผนยุทธศาสตร์และการกำหนดกิจกรรมความร่วมมือ โดยให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของทุกฝ่ายในการวางแผนและการดำเนินงาน เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่ตั้งไว้

ปริญญ ช วงศ์ประเสริฐ (2563, หน้า 27) ได้กล่าวถึงแนวทางปฏิบัติที่เป็นเลิศในการพัฒนาเครือข่ายการศึกษา มีกระบวนการ ดังนี้ 1) การสร้างความสัมพันธ์เชิงบวกและการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพระหว่างโรงเรียน ชุมชน และองค์กรภายนอก เพื่อเสริมสร้างความเข้าใจและความไว้วางใจในความร่วมมือ 2) การออกแบบและดำเนินกิจกรรมความร่วมมือที่ตอบสนองต่อความต้องการเฉพาะของโรงเรียนในชุมชน โดยคำนึงถึงบริบททางสังคมและวัฒนธรรมของชุมชน 3) การประเมินและปรับปรุงกระบวนการความร่วมมืออย่างต่อเนื่อง โดยใช้ข้อมูลจากการติดตามและประเมินผลมาเป็นแนวทางในการพัฒนาเครือข่าย

สรุปได้ว่า การดำเนินงานด้านการทำงานร่วมกันภาคีเครือข่ายสถานศึกษา เป็นกระบวนการที่ซับซ้อนและต้องการการวางแผนอย่างละเอียดเพื่อให้เกิดความร่วมมือที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งเริ่มจากการวางแผนและการตั้งเป้าหมายที่ชัดเจน โดยการระบุวัตถุประสงค์ที่สอดคล้องกับความต้องการของสถานศึกษา ชุมชน หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและการวิเคราะห์ข้อมูลปัญหาและความต้องการเพื่อออกแบบแผนการทำงานร่วมกันที่ตอบสนองต่อความต้องการ การสร้างและพัฒนาเครือข่ายที่เกี่ยวข้องกับการคัดเลือกพันธมิตรที่มีศักยภาพและการจัดประชุมเริ่มต้นเพื่อสร้างความเข้าใจร่วมกันเกี่ยวกับเป้าหมายและบทบาทของแต่ละฝ่ายในเครือข่าย การออกแบบแผนการทำงานร่วมกันนั้นต้องรวมถึงการกำหนดบทบาทและความรับผิดชอบของแต่ละฝ่ายอย่างชัดเจน พร้อมทั้งการจัดทำแผนการดำเนินงานที่มีรายละเอียดของกิจกรรม ระยะเวลา ทรัพยากรที่จำเป็น และวิธีการประเมินผล ซึ่งต้องมีความยืดหยุ่นเพื่อให้สามารถปรับเปลี่ยนได้ตามสถานการณ์และ

ข้อเสนอแนะที่เกิดขึ้น การดำเนินงานที่เป็นไปตามแผนจำเป็นต้องมีการประสานงานและการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ รวมถึงการดำเนินกิจกรรมตามที่กำหนดไว้และการจัดทำเอกสารรายงานความก้าวหน้าเพื่อการติดตามและประเมินผล การติดตามความก้าวหน้าในการดำเนินกิจกรรมและการประเมินผลการทำงานร่วมกันมีความสำคัญในการวัดความสำเร็จและวิเคราะห์ผลลัพธ์เพื่อการปรับปรุงและพัฒนากระบวนการให้ดียิ่งขึ้น การใช้ข้อมูลจากการประเมินผลในการพัฒนาแผนการทำงานและการปรับปรุงกระบวนการช่วยให้เกิดการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ในขณะเดียวกัน การเสริมสร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างสมาชิกในเครือข่ายเป็นปัจจัยสำคัญในการรักษาความร่วมมือในระยะยาว โดยการจัดกิจกรรมสร้างความสัมพันธ์และการเสริมสร้างความไว้วางใจซึ่งเป็นพื้นฐานสำคัญในการทำงานร่วมกันอย่างยั่งยืน

4. การมีส่วนร่วม

4.1 ความหมายของการมีส่วนร่วม

กระทรวงศึกษาธิการ (2551, หน้า 47) กล่าวว่า การมีส่วนร่วม หมายถึง การที่สมาชิกทุกคนของหน่วยงานหรือองค์กร มาร่วมกันดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่งโดยในการดำเนินการนั้นมีลักษณะของกระบวนการ (process) มีขั้นตอนที่มุ่งหมายให้เกิดการเรียนรู้ (learning) อย่างต่อเนื่อง มีพลวัต (dynamic) กล่าวคือ มีการเคลื่อนไหวเปลี่ยนแปลงอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอมีการแก้ปัญหา การร่วมกันกำหนดแผนงานใหม่ๆ เพื่อสร้างความยั่งยืนในความสัมพันธ์ของทุกฝ่ายที่เข้าร่วมดำเนินการ การมีส่วนร่วมก่อให้เกิดผลต่อการขับเคลื่อนองค์กรหรือเครือข่าย เพราะมีผลในทางจิตวิทยาเป็นอย่างยิ่ง กล่าวคือผู้ที่เข้ามามีส่วนร่วมย่อมเกิดความภาคภูมิใจที่ได้เป็นส่วนหนึ่งของการบริหาร ความคิดเห็นถูกรับฟังและนำไปปฏิบัติเพื่อการพัฒนาเครือข่าย และที่สำคัญผู้ที่มีส่วนร่วมจะมีความรู้สึกเป็นเจ้าของเครือข่าย ความรู้สึกเป็นเจ้าของจะเป็นพลังในการขับเคลื่อนเครือข่ายที่ดีที่สุด

นอกจากนี้ยังได้มีนักวิชาการที่กล่าวถึงความหมายของการมีส่วนร่วม ไว้ดังนี้

วิชัย ตันติวรนนท์ (2562, หน้า 39) กล่าวว่า การมีส่วนร่วม หมายถึง กระบวนการที่บุคคลได้เข้ามามีบทบาทในการตัดสินใจ แสดงความเห็น หรือมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มหรือองค์กร การมีส่วนร่วมเป็นสิ่งที่ทำให้บุคคลรู้สึกว่าตนเองเป็นส่วนสำคัญขององค์กรและมีความผูกพันกับความสำเร็จของกลุ่ม

ปรัชญา เวสารัชช์ (2562, หน้า 72) ได้ให้ความหมายของการมีส่วนร่วม หมายถึง การที่บุคคลได้ใช้ความพยายามหรือใช้ทรัพยากรบางอย่างของตน เช่น ความคิด ความรู้ ความสามารถ แรงงาน เงินทุน วัสดุ ในกิจกรรมการพัฒนานั้น การมีส่วนร่วมจะทำให้ประชาชนหลุดพ้นจากการเป็นผู้รับผลจากการพัฒนาและเป็นผู้กระทำให้เกิดกระบวนการพัฒนาการมีส่วนร่วมเป็นได้ทั้งวิธีการนำไปสู่การพัฒนาและเป็นผู้กระทำให้เกิดกระบวนการพัฒนาด้วย

สุนิสา พรหมสวัสดิ์ (2563, หน้า 57) กล่าวว่า การมีส่วนร่วม หมายถึง การที่บุคคลได้รับโอกาสในการแสดงความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการทำงานหรือกิจกรรมที่เขาเกี่ยวข้อง การมีส่วนร่วมช่วยให้เกิดการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพและส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์

ธนิดา มโนจิตร (2564, หน้า 80) กล่าวว่า การมีส่วนร่วม หมายถึง กระบวนการที่บุคคลมีโอกาสดำเนินการแสดงความคิดเห็นและมีบทบาทในกระบวนการตัดสินใจที่มีผลกระทบต่อเขาโดยตรง การมีส่วนร่วมทำให้เกิดความเข้าใจและการสื่อสารที่ดีขึ้นในองค์กร อีกทั้งยังสร้างความผูกพันระหว่างบุคคลกับงานที่ทำ

วันชัย โกลละสุต (2564, ย่อหน้า 70) ได้ให้ความหมายของการมีส่วนร่วม หมายถึง ทรัพยากรในการบริหารที่เป็นส่วนของแต่ละบุคคลในแต่ละระดับการปฏิบัติมีส่วนร่วมในกระบวนการวางแผนการบริหารจัดการ การสั่งการ และควบคุมการปฏิบัติในแต่ละส่วนๆ อย่างเต็มความสามารถ ทั้งในทิศทางเพื่อการปฏิบัติด้านเดียว หรือการนำเสนอความคิดเห็นในการดำเนินการตามกระบวนการนั้นอย่างใดอย่างหนึ่ง

สรุปได้ว่า การมีส่วนร่วม หมายถึง การที่บุคคลได้มีบทบาทในกระบวนการตัดสินใจ การแสดงความคิดเห็น หรือการปฏิบัติงานในกลุ่มหรือองค์กร การมีส่วนร่วมนี้ไม่เพียงแต่สร้างความรู้สึกเป็นเจ้าของในงาน แต่ยังเสริมสร้างความเชื่อมั่น ความสัมพันธ์ และความเข้าใจที่ดีระหว่างสมาชิกในทีม การมีส่วนร่วมยังช่วยสร้างบรรยากาศการทำงานที่เป็นมิตรและสนับสนุนความสำเร็จขององค์กร

4.2 ความสำคัญของการมีส่วนร่วม

มีนักวิชาการหลายท่านได้กล่าวถึงความสำคัญของการมีส่วนร่วม ไว้ดังนี้

อรณิชา สุวรรณทัศน์ (2560, หน้า 72) กล่าวถึงความสำคัญของการมีส่วนร่วมว่า การมีส่วนร่วมทำให้บุคคลรู้สึกว่าเขามีบทบาทสำคัญในองค์กร ส่งผลให้เกิดการทำงานที่มีความรับผิดชอบและมีคุณภาพสูงขึ้น การมีส่วนร่วมยังช่วยลดความขัดแย้งในองค์กร เนื่องจากทุกฝ่ายมีโอกาสดำเนินการแสดงความคิดเห็นและมีส่วนร่วมในกระบวนการตัดสินใจ

ปรียา ศรีสมุทร (2561, หน้า 43) กล่าวถึงความสำคัญของการมีส่วนร่วมว่า การมีส่วนร่วมเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการสร้างองค์กรที่ยั่งยืน บุคคลที่มีส่วนร่วมในกระบวนการตัดสินใจและการวางแผนจะมีความรับผิดชอบมากขึ้น ทำให้การทำงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ยังช่วยเสริมสร้างความสัมพันธ์ที่ดีในทีมงาน

วิชัย ดันตวรนนท์ (2562, หน้า 40) กล่าวถึงความสำคัญของการมีส่วนร่วมว่า การมีส่วนร่วมเป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยเสริมสร้างความผูกพันและความรู้สึกเป็นเจ้าของต่อองค์กร เมื่อ

บุคคลรู้สึกว่าคุณมีส่วนร่วมในการตัดสินใจและกระบวนการทำงาน เขาจะมีความมุ่งมั่นและตั้งใจในการทำงานมากขึ้น นอกจากนี้ยังช่วยเพิ่มขวัญกำลังใจและทำให้บุคคลรู้สึกถึงคุณค่าในสิ่งที่ทำ

สุนิสา พรหมสวัสดิ์ (2563, หน้า 58) กล่าวว่า ความสำคัญของการมีส่วนร่วมอยู่ที่ การสร้างบรรยากาศที่เปิดกว้างและสนับสนุนความคิดสร้างสรรค์ การมีส่วนร่วมช่วยให้เกิดการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและการสนับสนุนระหว่างสมาชิกในกลุ่ม ซึ่งทำให้การทำงานเป็นไปอย่างราบรื่นและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ธนิดา มโนจิตร (2564, หน้า 81) กล่าวว่า ความสำคัญของการมีส่วนร่วม คือ การที่บุคคลได้รับโอกาสในการแสดงออกและมีส่วนร่วมในกระบวนการทำงาน ซึ่งทำให้เกิดความผูกพันต่อองค์กร การมีส่วนร่วมช่วยส่งเสริมความมั่นใจในตนเองและทำให้บุคคลรู้สึกว่าคุณค่าและมีส่วนช่วยให้เกิดความสำเร็จในงาน

สรุปได้ว่า การมีส่วนร่วมมีความสำคัญอย่างมากในการสร้างบรรยากาศที่ดีในที่ทำงาน ทำให้บุคคลรู้สึกว่าคุณค่าและมีความผูกพันต่อองค์กร การมีส่วนร่วมช่วยเพิ่มขวัญกำลังใจ เสริมสร้างความผูกพันและความรับผิดชอบ นอกจากนี้ยังช่วยให้การทำงานมีประสิทธิภาพมากขึ้น และทำให้องค์กรมีความยั่งยืน

4.3 การดำเนินงานด้านการมีส่วนร่วม

สมบุรณ์ เจริญสุข (2565, หน้า 31) กล่าวว่า การดำเนินงานด้านการมีส่วนร่วม ภาควิชาหรือหน่วยงานเป็นกระบวนการที่สำคัญในการส่งเสริมความร่วมมือระหว่างสถานศึกษาและภาคีเครือข่ายต่างๆ เช่น องค์กรภาครัฐ ภาคเอกชน ชุมชน และผู้ประกอบการ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดการศึกษาและพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอน โดยมีขั้นตอน ดังนี้ 1) การวางแผนและกำหนดวัตถุประสงค์ โดยกำหนดเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของการมีส่วนร่วม ซึ่งอาจรวมถึงการเพิ่มคุณภาพการศึกษา การพัฒนาทักษะของนักเรียน หรือการส่งเสริมกิจกรรมเสริมหลักสูตร และวิเคราะห์ความต้องการและความคาดหวังของภาคีเครือข่ายต่างๆ เพื่อให้การร่วมมือเป็นไปตามความต้องการที่แท้จริง 2) การระบุและเลือกภาคีเครือข่าย โดยการคัดเลือกภาคีเครือข่ายที่มีความสัมพันธ์หรือมีศักยภาพในการสนับสนุนสถานศึกษา เช่น หน่วยงานรัฐบาล องค์กรธุรกิจ หรือชุมชนท้องถิ่น และสร้างฐานข้อมูลของภาคีเครือข่ายเพื่อการติดต่อและประสานงานในอนาคต 3) การสร้างความสัมพันธ์และการติดต่อสื่อสาร โดยการจัดประชุมหรือกิจกรรมที่สร้างความสัมพันธ์กับภาคีเครือข่าย เช่น การประชุมสัมมนา การจัดงานพบปะ หรือการประชุมหารือ และการใช้ช่องทางการสื่อสารที่เหมาะสม เช่น อีเมล โทรศัพท์ หรือแพลตฟอร์มออนไลน์ เพื่อให้การติดต่อเป็นไปอย่างราบรื่น 4) การพัฒนาข้อตกลงและความร่วมมือ โดยการร่างและตกลงข้อตกลงความร่วมมือ (MOU) ที่ชัดเจนระหว่างสถานศึกษาและภาคีเครือข่าย รวมถึงบทบาท หน้าที่ และความรับผิดชอบของแต่ละฝ่าย รวมถึงการกำหนดกลยุทธ์และแนวทางการดำเนินงานที่ชัดเจน เพื่อให้

การร่วมมือเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ 5) การดำเนินงานและการติดตามผล โดยการดำเนินการตามแผนที่ได้วางไว้ โดยจัดกิจกรรมหรือโครงการที่เกิดจากการร่วมมือกับภาคีเครือข่าย อีกทั้งจัดให้มีการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานอย่างสม่ำเสมอ เพื่อปรับปรุงและพัฒนาแนวทางการดำเนินงานให้เหมาะสม 6) การประเมินผลและการพัฒนา โดยการประเมินผลการร่วมมือและผลกระทบที่เกิดขึ้นต่อสถานศึกษาและภาคีเครือข่าย และรวบรวมข้อเสนอแนะแต่ละฝ่ายเพื่อนำมาปรับปรุงกระบวนการและกลยุทธ์การมีส่วนร่วมในอนาคต

กานดา ศรีสวัสดิ์ (2565, หน้า 51) ได้กล่าวถึงการดำเนินการด้านการมีส่วนร่วมว่า มีกระบวนการในการดำเนินการ ดังนี้ 1) การสร้างความสัมพันธ์เชิงบวกและการสร้างความเชื่อมั่นระหว่างสถานศึกษาและภาคีเครือข่ายเป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือ โดยการจัดกิจกรรมสร้างความสัมพันธ์ เช่น การสัมมนาเชิงปฏิบัติการ การจัดเวทีสาธารณะ และการประชุมเชิงวิชาการ 2) การพัฒนาข้อตกลงความร่วมมือที่ชัดเจนและยืดหยุ่นสามารถช่วยให้การร่วมมือเป็นไปอย่างยั่งยืนและสามารถปรับตัวตามความเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อม 3) การติดตามและประเมินผลเป็นกระบวนการที่สำคัญในการวิเคราะห์ผลกระทบของความร่วมมือ เพื่อให้สามารถปรับปรุงและพัฒนาเครือข่ายให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ปริญญ์ ทองใบ (2566, หน้า 62) กล่าวว่า การดำเนินการด้านการมีส่วนร่วมมีกระบวนการในการดำเนินการ ดังนี้ 1) การวิเคราะห์บริบทและสภาพแวดล้อมของสถานศึกษาและภาคีเครือข่ายเป็นขั้นตอนแรกในการกำหนดแนวทางการร่วมมือที่เหมาะสม โดยการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค เพื่อสร้างแผนกลยุทธ์ที่สามารถตอบสนองต่อสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงได้ 2) การจัดทำข้อตกลงความร่วมมือ (MOU) เป็นอีกขั้นตอนที่สำคัญในการกำหนดบทบาท หน้าที่ และความรับผิดชอบของแต่ละฝ่าย เพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปตามแผนที่วางไว้ 3) การประเมินผลความร่วมมือระหว่างสถานศึกษาและภาคีเครือข่ายควรดำเนินการอย่างต่อเนื่องเพื่อให้ได้ข้อมูลที่สามารถนำมาใช้ในการปรับปรุงกลยุทธ์และแผนการดำเนินงานในอนาคต

สรุปได้ว่า การดำเนินงานด้านการมีส่วนร่วมภาคีเครือข่ายสถานศึกษาเป็น การดำเนินการที่มีขั้นตอนที่ต้องดำเนินการอย่างเป็นระบบเพื่อส่งเสริมความร่วมมือระหว่างสถานศึกษาและภาคีเครือข่ายต่างๆ โดยเริ่มต้นจากการวางแผนและกำหนดวัตถุประสงค์ของการมีส่วนร่วม ซึ่งรวมถึงการตั้งเป้าหมายที่ชัดเจน เช่น การเพิ่มคุณภาพการศึกษา การพัฒนาทักษะของนักเรียน หรือการส่งเสริมกิจกรรมเสริมหลักสูตร พร้อมทั้งการวิเคราะห์ความต้องการและความคาดหวังของภาคีเครือข่ายเพื่อให้การร่วมมือมีความสอดคล้องกับความต้องการที่แท้จริง การระบุและเลือกภาคีเครือข่ายที่มีศักยภาพในการสนับสนุนสถานศึกษาและสร้างฐานข้อมูลของภาคีเพื่อการติดต่อในอนาคตเป็นขั้นตอนสำคัญในการพัฒนาความสัมพันธ์และการติดต่อสื่อสาร โดยการจัดประชุมสัมมนาและการใช้ช่องทางการสื่อสารที่เหมาะสมเพื่อให้การติดต่อเป็นไปอย่างราบรื่น

การพัฒนาข้อตกลงความร่วมมือ (MOU) ที่ชัดเจนและยืดหยุ่นรวมถึงการกำหนดบทบาท หน้าที่ และความรับผิดชอบของแต่ละฝ่าย พร้อมทั้งการพัฒนากลยุทธ์และแนวทางการดำเนินงานที่ชัดเจนจะช่วยให้การร่วมมือเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ในขั้นตอนการดำเนินงานและติดตามผล จำเป็นต้องดำเนินการตามแผนที่ได้วางไว้ และจัดกิจกรรมหรือโครงการร่วมกับภาคีเครือข่าย พร้อมทั้งจัดให้มีการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานอย่างสม่ำเสมอเพื่อการปรับปรุงและพัฒนาแนวทางการดำเนินงาน การประเมินผลการร่วมมือและผลกระทบที่เกิดขึ้นจะช่วยในการรวบรวมข้อเสนอแนะและการปรับปรุงกระบวนการในอนาคต การสร้างความสัมพันธ์เชิงบวกและการเสริมสร้างความเชื่อมั่นระหว่างสถานศึกษาและภาคีเครือข่ายเป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือ การจัดกิจกรรมสร้างความสัมพันธ์ เช่น การสัมมนาเชิงปฏิบัติการ การจัดเวทีสาธารณะ และการประชุมเชิงวิชาการ รวมถึงการพัฒนาข้อตกลงที่ชัดเจนและยืดหยุ่น และการติดตามและประเมินผลอย่างต่อเนื่อง เป็นการดำเนินการที่จำเป็นในการพัฒนาเครือข่ายให้มีประสิทธิภาพ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. งานวิจัยในประเทศ

กษมา โรจนนิล ยุทธะทัต, และพยอม วงศ์สารศรี (2556, หน้า 7-15) ได้ศึกษายุทธศาสตร์การส่งเสริมเครือข่ายให้มีส่วนร่วมในการจัดการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยของสำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยจังหวัด (สำนักงาน กศน. จังหวัด) ในเขตภาคกลาง ผลการศึกษาพบว่า สำนักงาน กศน. จังหวัดในเขตภาคกลางมีจุดแข็งในด้านทีมงานที่มีความเข้มแข็งและมีศักยภาพสูงในการทำงานร่วมกับเครือข่าย โดยเฉพาะอย่างยิ่งบุคลากรในระดับอำเภอที่มีการประสานงานกับชุมชนและเครือข่ายระดับพื้นที่อย่างต่อเนื่อง บุคลากรของ กศน. ส่วนใหญ่เป็นคนในท้องถิ่น จึงมีการเชื่อมโยงการทำงานกับเครือข่ายในลักษณะเครือข่ายการเรียนรู้ ตลอดจนการจัดการเรียนการสอนของ กศน. ที่ยืดหยุ่นและเหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมายของเครือข่ายที่มีความหลากหลายสำหรับจุดอ่อน คือ มีงบประมาณสนับสนุนให้แก่เครือข่ายน้อยเกินไปเมื่อเทียบกับหน่วยงานอื่นๆ และไม่ต่อเนื่อง ทีมงานมีจำนวนน้อยเกินไปเมื่อเทียบกับภารกิจที่ได้รับ ขาดการวางแผนอย่างเป็นระบบ ขาดการประชาสัมพันธ์ให้เครือข่ายทราบ และการประสานสัมพันธ์ระหว่างทีมงานของจังหวัดและอำเภอบางแห่งยังไม่ค่อยราบรื่น

ปริยามาศ โทนคำ (2557, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาของคณะกรรมการการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยตำบลในจังหวัดกาฬสินธุ์ ผลการศึกษาพบว่า 1) ด้านการบริหารจัดการ คณะกรรมการควรมีส่วนร่วมในการกำกับติดตามงบประมาณเพื่อให้การดำเนินงานการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยเป็นไปอย่างมีคุณภาพ 2) ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ควรออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับสภาพปัญหาของชุมชน 3) ด้าน

การมีส่วนร่วม ควรให้คณะกรรมการการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยตำบลมีส่วนร่วมในการจัดทำแผนและกิจกรรมการศึกษานอกระบบ 4) ด้านการนิเทศติดตามและรายงานผล ควรสรุปผลและรายงานผลการปฏิบัติงานการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยตำบลต่อชุมชนและภาคีเครือข่าย

สุนีรัตน์ ปัทมาทุม, อีระ ภูติ, และศักดิ์สิทธิ์ ฤทธิลัน (2557, หน้า 60-65) ได้ศึกษาการศึกษาการดำเนินงานการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยตำบล สังกัดสำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยจังหวัดมุกดาหาร ผลการศึกษา พบว่า 1) การดำเนินงานการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยตำบลโดยรวมอยู่ในระดับมาก ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ ด้านการนิเทศ ติดตาม และรายงานผล 2) ข้อเสนอแนะเพื่อพัฒนาการดำเนินงานการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยตำบล พบว่ามีแนวทางพัฒนา 3 ด้าน 1) ด้านการบริหารจัดการ ควรจัดทำแผนพัฒนาบุคลากร คณะกรรมการ กศน. ตำบล จัดทำแผนงาน โครงการ กิจกรรม งบประมาณ วัสดุ อุปกรณ์ บุคลากรการดำเนินงานร่วมกับหน่วยงานทั้งภาครัฐ เอกชน และภาคประชาชน 2) ด้านการมีส่วนร่วม จัดทำทำเนียบภาคีเครือข่ายในระดับตำบล สร้างและพัฒนาเครือข่ายการเรียนรู้ ประสานงาน ขอความร่วมมือจากภาคีเครือข่าย องค์กรชุมชน ในการจัดกิจกรรมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย 3) ด้านการนิเทศ ติดตาม และรายงานผล ควรจัดทำแผนการนิเทศ ติดตามผล ประสานงานภาคีเครือข่าย ร่วมนิเทศ ติดตามผล ประชุมวิเคราะห์ และสรุปผลการนิเทศ นำผลการนิเทศไปใช้ในการพัฒนาการดำเนินงานการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยตำบล

กัญจน์โชติ สหพัฒนสมบัติ (2557, หน้า 1-15) ได้ศึกษาการพัฒนาแบบการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษานอกระบบเพื่อพัฒนาอาชีพ ของศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยตำบล ผลการศึกษาพบว่า บริบทของกลุ่มตัวอย่างมีสภาพแวดล้อมเป็นสังคมกึ่งเมืองกึ่งชนบท ผู้นำและชุมชนรวมตัวกันอย่างเข้มแข็ง มีส่วนร่วมในการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในชุมชน และระดับการมีส่วนร่วมของขั้นตอนการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาอาชีพอยู่ในระดับมาก โดยมีคะแนนเฉลี่ย 3.80 ยกเว้นรายการอนุมัติโครงการของผู้อำนวยการอยู่ในระดับการมีส่วนร่วมมากที่สุด

วรรณวิ เจริญสุข (2557, หน้า 15-23) ได้ศึกษาการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยของประชาชนในอำเภอบางสะพาน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ผลการศึกษา พบว่า 1) ประชาชนมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยในภาพรวมอยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณารายด้านเรียงลำดับ คือ ด้านการมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์ รองลงมา คือ ด้านการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติ ด้านการมีส่วนร่วมในการติดตาม ประเมินผลเป็นอันดับสาม และด้านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจเป็นอันดับสุดท้าย 2) ผลการทดสอบ

สมมติฐาน พบว่า ประชาชนที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพสมรส อาชีพ รายได้ต่อเดือน ต่างกัน มีส่วนร่วมในการจัดการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยในภาพรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนด้านสถานภาพสมรสไม่แตกต่างกัน

วิจิตรภรณ์ โตแก้ว (2558, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการมีส่วนร่วมของภาคีเครือข่ายในการบริหารการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยอำเภอท่าม่วง จังหวัดกาญจนบุรี ผลการศึกษาพบว่า 1. การมีส่วนร่วมของภาคีเครือข่ายในการบริหารการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยอำเภอท่าม่วง จังหวัดกาญจนบุรี โดยภาพรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าทุกด้านอยู่ในระดับมาก เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ย ได้แก่ ด้านการควบคุม รongลงมา ได้แก่ ด้านการจัดองค์กร ด้านการประสานงาน ด้านการวางแผน และด้านการบังคับบัญชา 2. แนวทางการมีส่วนร่วมของภาคีเครือข่ายในการบริหารการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยอำเภอท่าม่วง จังหวัดกาญจนบุรี ด้านการวางแผน ได้แก่ มีการสำรวจความต้องการของประชาชนในเรื่องข้อมูลผู้ไม่รู้หนังสือ ด้านการจัดองค์กร ได้แก่ มีส่วนร่วมในการเป็นสถานศึกษาภาคีเครือข่ายโดยใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานของสำนักงานการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย ด้านการบังคับบัญชา ได้แก่ มีความรับผิดชอบต่องานที่ผิดพลาด ด้านการประสานงาน ได้แก่ มีการสนับสนุนกิจกรรมเพื่อสร้างความร่วมมือระหว่างครูศูนย์การเรียนรู้ชุมชนกับชุมชนพื้นที่ และด้านการควบคุม ได้แก่ มีส่วนร่วมในการรับทราบและพิจารณาให้ความเห็นชอบรายงานการนิเทศติดตาม

ชนกพร มนัส (2559, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารแบบมีส่วนร่วมกับประสิทธิผลของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยจังหวัดปทุมธานี ผลการศึกษา พบว่า 1) การบริหารแบบมีส่วนร่วมอยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้านทั้งในภาพรวมและรายด้าน 2) ประสิทธิผลของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยจังหวัดปทุมธานีอยู่ในระดับมากที่สุดทั้งในภาพรวมและรายด้าน 3) ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารแบบมีส่วนร่วมกับประสิทธิผลของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยจังหวัดปทุมธานีมีความสัมพันธ์กันในระดับมากอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

สยามมล เกษประดิษฐ์ (2559, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการศึกษาการมีส่วนร่วมของภาคีเครือข่ายในการบริหารศูนย์การศึกษา นอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยอำเภอภาษี จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ผลการศึกษาพบว่า 1) การมีส่วนร่วมของภาคีเครือข่ายในการบริหารศูนย์การศึกษานอกระบบและ การศึกษาตามอัธยาศัยที่มีความแตกต่างระหว่างอาชีพ พบว่า มีสภาพการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณา เป็นรายด้านค่าเฉลี่ยสูงสุดอันดับแรก คือ ด้านหลักสูตร สถานศึกษา รongลงมา คือ ด้านการบริหารจัดการ ด้านกำหนดแผน นโยบายและยุทธศาสตร์ ด้านการติดตามประเมินผล และด้านที่ต่ำสุดคือด้านงบประมาณ และ 2) ปัญหาการมีส่วนร่วมของภาคี

เครือข่ายในการบริหารศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย โดยภาพรวม พบว่า มีปัญหาการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน อันดับแรก คือ ด้านกำหนดแผน นโยบายและยุทธศาสตร์ รองลงมา คือ ด้านงบประมาณ ด้านการบริหารจัดการ ด้านหลักสูตร และ ด้านที่ต่ำสุด คือ ด้านการติดตามประเมินผล

ปีพมา กะจะวงษ์ (2560, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการมีส่วนร่วมของภาคีเครือข่ายที่ส่งผลต่อการปฏิบัติงานของครูการศึกษา. นอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยในจังหวัดระยอง จันทบุรี และตราด ผลการศึกษาพบว่า ผลการวิจัยพบว่า 1) การมีส่วนร่วมของภาคีเครือข่ายการศึกษานอกระบบและการศึกษา ตามอัธยาศัยอยู่ในระดับมาก 2) การปฏิบัติงานของครูการศึกษานอกระบบและการศึกษา ตามอัธยาศัยอยู่ในระดับมาก 3) การมีส่วนร่วมของภาคีเครือข่ายมีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับ ปานกลางกับการปฏิบัติงานของครูการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .01 4) การมีส่วนร่วมของภาคีเครือข่ายส่งผลต่อการปฏิบัติงานของครูการศึกษา นอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สามารถสร้างสมการ พยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ คือ $\hat{Y} = 2.07 + .52X$ และสมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน คือ $\hat{Z} = .55 Z$

สุวิมล หงส์วิไล (2562, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการจัดการความรู้การมีส่วนร่วมของภาคีเครือข่ายในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยจังหวัดเลย ผลการศึกษา พบว่า 1) การจัดการความรู้ของภาคีเครือข่ายสถานศึกษาสังกัดสำนักงานการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยจังหวัดเลยในภาพรวมและรายด้านมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก 2) การมีส่วนร่วมของภาคีเครือข่ายสถานศึกษาสังกัดสำนักงานการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยจังหวัดเลยในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก 3) แนวทางการจัดการความรู้และการมีส่วนร่วมของภาคีเครือข่ายสถานศึกษาสังกัดสำนักงานการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยจังหวัดเลยที่เหมาะสม ได้แก่ การส่งเสริมการนำความรู้ที่ได้จากการจัดการความรู้มาประยุกต์ใช้ในงาน การพัฒนาความรู้ของตนเองอย่างต่อเนื่อง

นุชี มะเต็ง (2564, หน้า 95-112) ได้ศึกษารูปแบบการบริหารภาคีเครือข่ายเพื่อการพัฒนาทักษะชีวิตของนักเรียนประจำโรงเรียนราชประชานุเคราะห์ จังหวัดชายแดนภาคใต้ ผลการศึกษา พบว่า รูปแบบการบริหารภาคีเครือข่ายเพื่อการพัฒนาทักษะชีวิตของนักเรียนประจำโรงเรียนราชประชานุเคราะห์ประกอบด้วยองค์ประกอบหลัก 5 องค์ประกอบ คือ 1) ทักษะชีวิตของนักเรียนประจำ ประกอบด้วยองค์ประกอบย่อย ได้แก่ ทักษะการเรียนรู้ที่จำเป็น ทักษะการดูแลตนเอง และทักษะทางสังคม 2) ภารกิจของโรงเรียนที่ภาคีเครือข่ายภายในและภายนอกควรมีส่วนร่วมในการดำเนินการ ประกอบด้วยองค์ประกอบย่อย ได้แก่ การวางแผน การจัดองค์กร การประชาสัมพันธ์

การสร้างแรงจูงใจ การประสานงาน และการประเมินผล 3) ภาศิเครือข่ายภายในโรงเรียน ประกอบด้วย 4 องค์ประกอบย่อย ได้แก่ ครู ผู้ปกครอง สถานักเรียน และคณะกรรมการสถานศึกษา 4) ภาศิเครือข่ายภายนอก ประกอบด้วย 8 องค์ประกอบย่อย ได้แก่ ผู้นำท้องถิ่น ผู้นำศาสนา สมาคม องค์ปกครองท้องถิ่น ชมรมศิษย์เก่า เจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครอง หน่วยงานต้นสังกัด และมูลนิธิราชประชานุเคราะห์ในพระบรมราชูปถัมภ์ และ 5) ปัจจัยส่งเสริมการมีส่วนร่วมของเครือข่ายภายในและเครือข่ายภายนอก ประกอบด้วย 2 องค์ประกอบย่อย ได้แก่ ภาวะผู้นำและการมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีของผู้บริหารสถานศึกษา

สุภัทรชัย รินสาย, และวชิ ปัญญาใส (2564, หน้า 283–296) ได้ศึกษาการบริหารภาศิเครือข่ายในการจัดการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยอำเภอปัว จังหวัดน่าน ผลการวิจัยพบว่า 1) สภาพปัจจุบันการบริหารภาศิเครือข่ายในการจัดการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย อำเภอปัว จังหวัดน่าน ในภาพรวม มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.34 และปัญหาที่พบจากการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.50 2) แนวทางการบริหารภาศิเครือข่ายในการจัดการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยอำเภอปัว จังหวัดน่าน ทั้ง 4 ด้าน คือ 1) ด้านการวางแผน ควรเปิดโอกาสให้ภาศิเครือข่ายมีส่วนร่วมในการวางแผนกำหนดนโยบายในการจัดการศึกษาร่วมกับผู้บริหารและครู 2) ด้านการจัดองค์การ ควรเปิดโอกาสให้ภาศิเครือข่ายแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ของครู กศน.ตำบล เพื่อให้เกิดการปรับปรุง พัฒนา ครู กศน. และส่งเสริมกิจกรรมในตำบลได้อย่างเป็นรูปธรรม 3) ด้านการนำ ควรเปิดโอกาสให้คนในชุมชนมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นในกิจกรรมต่างๆ ที่ กศน.จัดขึ้น เช่น กิจกรรมการศึกษาขั้นพื้นฐาน กิจกรรมการศึกษาเพื่อพัฒนาอาชีพ กิจกรรมการศึกษาเพื่อพัฒนาทักษะชีวิต กิจกรรมการศึกษาเพื่อพัฒนาสังคมและชุมชนกิจกรรมการศึกษาตามอัธยาศัย 4) ด้านการควบคุมควรมีส่วนร่วมในการวางแผนการนิเทศติดตามและประเมินผลตามแผนงานโครงการกิจกรรม และออกแบบแนวทางจัดทำเครื่องมือในนิเทศของ กศน.

อุดมลักษณ์ คงคาเนรมิต, และวิวัฒน์ อุทัยรัตน์ (2564, หน้า 44-58) ได้ศึกษาแนวทางการพัฒนาการมีส่วนร่วมของภาศิเครือข่ายเพื่อส่งเสริมการสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตในการจัดการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มองค์ประกอบการสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตในการจัดการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยของสถานศึกษา กศน. เขต มี 2 กลุ่ม คือ กลุ่มการบ่งชี้ความรู้ และกลุ่มการเข้าถึงความรู้ สามารถกำหนดเป็นแนวทางการพัฒนาการมีส่วนร่วมของภาศิเครือข่ายเพื่อส่งเสริมการสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตในการจัดการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยของสถานศึกษา กศน. เขต ได้ 2 ด้าน คือ 1) ด้านการบ่งชี้ความรู้ ประกอบด้วยวิธีการพัฒนา จุดมุ่งหมายของการพัฒนา และกระบวนการพัฒนา 2) ด้านการเข้าถึงความรู้ ประกอบด้วย วิธีการพัฒนา และจุดมุ่งหมายของ

การพัฒนา ซึ่งเน้นการพัฒนาองค์ความรู้ที่สนับสนุนความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต ความสามารถในการสื่อสาร ความสามารถในการแก้ปัญหา การเข้าถึงการเรียนรู้ที่ได้รับจากโปรแกรมการศึกษา การเข้าถึงกิจกรรมฝึกฝนอาชีพและการเข้าถึงกิจกรรมการแสวงหาความรู้ ทักษะ

2. งานวิจัยต่างประเทศ

สมิธ (Smith, 2019, pp.30-44) ได้ศึกษาการจัดการเครือข่ายที่มีประสิทธิภาพในการศึกษานอกระบบ: ข้อคิดเห็นจากการศึกษาในยุโรป ผลการศึกษาพบว่า การใช้เทคนิคการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพและการจัดการประชุมที่มีระเบียบช่วยเสริมสร้างความร่วมมือและการแชร์ข้อมูลที่มีค่าระหว่างผู้ให้บริการการศึกษาและองค์กรพันธมิตร การบูรณาการข้อมูลและทรัพยากรจากหลายแหล่งทำให้การบริหารการศึกษาเป็นไปอย่างราบรื่นและสร้างผลลัพธ์ที่ดีกว่า

บราวน์ (Browne, 2020, pp.45-60) ได้ศึกษา การบริหารเครือข่ายและการปกครองในการศึกษาตามอัธยาศัย: กรณีศึกษาโมเดลความร่วมมือ ผลการศึกษา พบว่า การบริหารภาคีเครือข่ายในบริบทของการศึกษาตามอัธยาศัยมีความสำคัญต่อความสำเร็จของรูปแบบการศึกษาในระดับท้องถิ่น การใช้โมเดลการทำงานร่วมกันที่มีความยืดหยุ่นช่วยให้เกิดการตอบสนองที่รวดเร็วต่อความต้องการของผู้เรียนและปรับปรุงการจัดการทรัพยากร การสร้างพันธมิตรที่เข้มแข็งระหว่างองค์กรต่างๆ ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการนำเสนอการศึกษาและสร้างความมั่นใจว่าบริการการศึกษามีความเหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมายที่หลากหลาย

ลี (Lee, 2021, abstract) ได้ศึกษา การพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือในการศึกษาตลอดชีวิตในเอเชีย: การประเมินผลและข้อเสนอแนะ ผลการศึกษาพบว่า การสร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่างประเทศในภูมิภาคเอเชียช่วยส่งเสริมการแลกเปลี่ยนความรู้และทรัพยากรในการศึกษาตลอดชีวิต การใช้ระบบเครือข่ายที่ยืดหยุ่นและการจัดการทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพทำให้การเรียนรู้ตลอดชีวิตสามารถเข้าถึงได้มากขึ้นในระดับชุมชน นอกจากนี้ การสร้างความสัมพันธ์ที่มั่นคงระหว่างภาคีเครือข่ายช่วยส่งเสริมการพัฒนาศักยภาพของผู้เรียนในระยะยาว

เหงียน (Nguyen, 2021, pp.85-100) ได้ศึกษา โมเดลความร่วมมือในการเรียนรู้ตลอดชีวิต: การประเมินแนวทางระหว่างประเทศ ผลการศึกษาพบว่า การใช้โมเดลความร่วมมือระหว่างประเทศช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิตและเพิ่มโอกาสในการเข้าถึงการศึกษาในระดับที่หลากหลาย โมเดลเหล่านี้ทำให้สามารถสร้างนวัตกรรมในการจัดการศึกษานอกระบบและจัดการตามอัธยาศัยได้อย่างมีประสิทธิภาพ การสร้างและรักษาความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างองค์กรที่เกี่ยวข้องเป็นปัจจัยสำคัญในการทำงานร่วมกันเพื่อบรรลุเป้าหมายการศึกษา

ดาวิส (Davis, 2022, pp.112-126) ได้ศึกษา เครือข่ายความร่วมมือในการศึกษานอกระบบ: กลยุทธ์สำหรับการดำเนินงานที่ประสบความสำเร็จ ผลการศึกษา พบว่า การจัดการภาคีเครือข่ายที่ประสบความสำเร็จในด้านการศึกษานอกระบบขึ้นอยู่กับพัฒนากลยุทธ์ที่ชัดเจนและ

การกำหนดบทบาทของแต่ละฝ่ายอย่างเป็นระบบ การจัดสรรทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพและการสร้างระบบการสนับสนุนที่แข็งแกร่งทำให้ความร่วมมือระหว่างผู้ให้บริการการศึกษาเป็นไปได้ อย่างราบรื่น นอกจากนี้ยังพบว่ากรอบและการพัฒนาศักยภาพของบุคลากรที่มีส่วนร่วมช่วยเพิ่ม ประสิทธิภาพของเครือข่าย

การ์เซีย (Garcia, 2022, abstract) ได้ศึกษา การจัดการเครือข่ายในโครงการ การศึกษาสำหรับผู้ใหญ่: กรณีศึกษาจากประเทศในละตินอเมริกา ผลการศึกษาพบว่า การสร้างความร่วมมือระหว่างองค์กรและการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพเป็นปัจจัยสำคัญในการจัดการโครงการ การศึกษาสำหรับผู้ใหญ่ การวางแผนและการประเมินโครงการร่วมกันทำให้สามารถตอบสนอง ความต้องการของผู้เรียนได้ดียิ่งขึ้น การบริหารภาคีเครือข่ายที่แข็งแกร่งยังช่วยเสริมสร้างการเข้าถึง การศึกษาให้กับกลุ่มเป้าหมายที่มีความต้องการหลากหลาย

เฉิน (Chen, 2023, abstract) ได้ศึกษา กลยุทธ์การทำงานร่วมกันในเครือข่าย การศึกษาสำหรับชุมชนท้องถิ่นในประเทศจีน ผลการศึกษาพบว่า การสร้างความร่วมมือที่เข้มแข็ง ระหว่างหน่วยงานรัฐบาล องค์กรไม่แสวงหากำไร และสถาบันการศึกษาในระดับท้องถิ่นช่วยให้ การศึกษาในชุมชนสามารถพัฒนาไปในทิศทางที่สอดคล้องกับความต้องการของประชาชน การบริหาร ภาคีเครือข่ายโดยใช้การสื่อสารที่เป็นระบบและการวางแผนร่วมกันยังส่งเสริมให้เกิดการใช้ทรัพยากร อย่างคุ้มค่าและสร้างโอกาสในการเรียนรู้ที่ยั่งยืน

कुमार (Kumar, 2023, pp.5-20) ได้ศึกษา กลยุทธ์การบริหารเครือข่ายสำหรับรูปแบบ การศึกษาตลอดชีวิต ผลการศึกษาพบว่าการบริหารภาคีเครือข่ายในรูปแบบการศึกษาตลอดชีวิตมี ความสำคัญต่อความสำเร็จของการศึกษาในระดับท้องถิ่นและระดับชาติ การใช้กลยุทธ์การจัดการที่มี ความชัดเจนและการพัฒนาความสัมพันธ์ที่ีระหว่างองค์กรพันธมิตรช่วยให้เกิดการดำเนินงานที่มี ประสิทธิภาพ การบูรณาการข้อมูลและการสร้างความร่วมมือที่มีความหมายกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย หลายฝ่ายทำให้รูปแบบการศึกษามีความยั่งยืนและเป็นประโยชน์ต่อผู้เรียน

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษา “การดำเนินงานของภาคีเครือข่ายในการจัดการศึกษาของสำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้ กลุ่มอู่ข้าวอู่น้ำ สังกัดกรมส่งเสริมการเรียนรู้” ซึ่งมีวิธีดำเนินการตามลำดับขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ
4. การหาคุณภาพของเครื่องมือ
5. การเก็บรวบรวมข้อมูล
6. การวิเคราะห์ข้อมูลและการแปลความหมายข้อมูล
7. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหาร จำนวน 159 คน และครู จำนวน 579 คน ของสำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้ กลุ่มอู่ข้าวอู่น้ำ สังกัดกรมส่งเสริมการเรียนรู้ รวมทั้งสิ้น 738 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารและครู ของสำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้จังหวัด กลุ่มอู่ข้าวอู่น้ำ สังกัดกรมส่งเสริมการเรียนรู้ เนื่องจากประชากรมีจำนวนที่แน่นอน (finite population) ผู้วิจัยใช้สูตรของทาโร ยามาเน่ (Taro Yamane) ในการคำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่าง ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ยอมให้มีความคลาดเคลื่อน ร้อยละ 5 (Yamane, 1973, p.1089) ในการคำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่าง ได้ขนาดกลุ่ม ตัวอย่าง จำนวน 259 คน โดยมีขั้นตอนการสุ่มตัวอย่าง ดังต่อไปนี้

ขั้นตอนที่ 1 คำนวณหาความเหมาะสมเป็นตัวแทนที่ดีในแต่ละตำแหน่งเนื่องจากผู้บริหารสำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้จังหวัดกลุ่มอู่ข้าวอู่น้ำ มีจำนวนน้อยกว่าครู สำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้จังหวัดกลุ่มอู่ข้าวอู่น้ำ ดังนั้นผู้วิจัยจึงใช้วิธีการแบ่งแบบสัดส่วน โดยผู้บริหารสำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้จังหวัดกลุ่มอู่ข้าวอู่น้ำ ร้อยละ 40 ครูสำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้จังหวัดกลุ่มอู่ข้าว

อน้ำ ร้อยละ 60 ของจำนวนกลุ่มตัวอย่าง ได้กลุ่มตัวอย่างของผู้บริหารสำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้จังหวัด
กลุ่มผู้เข้าอน้ำ 103 คน กลุ่มตัวอย่างของครูสำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้กลุ่มผู้เข้าอน้ำ จำนวน 156 คน

ขั้นตอนที่ 2 ทำการสุ่มตัวอย่างของครู แบบแบ่งชั้นภูมิ (stratified random sampling) แล้วคำนวณหา
กลุ่มตัวอย่างของผู้บริหารสำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้จังหวัดกลุ่มผู้เข้าอน้ำ และครู
สำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้จังหวัดกลุ่มผู้เข้าอน้ำ ในแต่ละสำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้จังหวัด ใช้การสุ่ม
ตัวอย่างด้วยวิธีการสุ่มตัวอย่างง่าย (simple random sampling) โดยใช้วิธีเทียบบัญชีไตรยางค์
ได้กลุ่มตัวอย่างของผู้บริหารและครูสังกัดสำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้จังหวัดกลุ่มผู้เข้าอน้ำ
ดังนี้ สำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้จังหวัดอุทัยธานี ผู้บริหารจำนวน 19 คน ครูจำนวน 33 คน
สำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้จังหวัดพิจิตร ผู้บริหารจำนวน 20 คน ครูจำนวน 45 คน สำนักงาน
ส่งเสริมการเรียนรู้จังหวัดนครสวรรค์ ผู้บริหารจำนวน 34 คน ครูจำนวน 42 คน สำนักงานส่งเสริม
การเรียนรู้จังหวัดกำแพงเพชร ผู้บริหารจำนวน 30 คน ครูจำนวน 36 คน รวมกลุ่มตัวอย่าง ทั้งสิ้น
จำนวน 259 คน ดังรายละเอียดในตาราง 2

ตาราง 2 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างของผู้บริหาร และครู สำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้จังหวัด
กลุ่มผู้เข้าอน้ำ ในแต่ละสำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้จังหวัด

สำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้ จังหวัด	จำนวนประชากร (N)			กลุ่มตัวอย่าง (n)		
	ผู้บริหาร	ครู	รวม	ผู้บริหาร	ครู	รวม
อุทัยธานี	29	121	150	19	33	52
พิจิตร	31	165	196	20	45	65
นครสวรรค์	53	158	211	34	42	76
กำแพงเพชร	46	135	181	30	36	66
รวม	159	579	738	103	156	259

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถาม (questionnaire) ซึ่งได้ศึกษาข้อมูลจากเอกสาร
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และขอรับคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษาค้นคว้าอิสระ เพื่อนำมาประกอบใน
การสร้างแบบสอบถามเกี่ยวกับการดำเนินงานของภาคีเครือข่ายในการจัดการศึกษาสำนักงานส่งเสริม
การเรียนรู้ กลุ่มผู้เข้าอน้ำ แบ่งออกเป็น 2 ตอน ประกอบด้วย

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (check list) ประกอบด้วย ตำแหน่ง ประสบการณ์การทำงาน ระดับการศึกษา และจังหวัด

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับการดำเนินงานของภาคีเครือข่ายในการจัดการศึกษา สำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้ กลุ่มอู่ข้าวอู่น้ำ สังกัดกรมส่งเสริมการเรียนรู้ ตามแนวคิดเกี่ยวกับระดับของการร่วมมือของภาคีเครือข่ายของสำนักงานการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย ประกอบด้วย 4 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านการประสานงาน 2) ด้านความร่วมมือ 3) ด้านการทำงานร่วมกัน และ 4) ด้านการมีส่วนร่วม คำถามมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (rating scale) 5 ระดับ โดยมีเกณฑ์ให้น้ำหนักคะแนนตามแนวทางการสร้างเครื่องมือวัดของลิเคิร์ต (Likert, 1961, p.247) ดังนี้

- ระดับ 5 หมายถึง มีการดำเนินงานของภาคีเครือข่ายในการจัดการศึกษา อยู่ในระดับมากที่สุด
- ระดับ 4 หมายถึง มีการดำเนินงานของภาคีเครือข่ายในการจัดการศึกษา อยู่ในระดับมาก
- ระดับ 3 หมายถึง มีการดำเนินงานของภาคีเครือข่ายในการจัดการศึกษา อยู่ในระดับปานกลาง
- ระดับ 2 หมายถึง มีการดำเนินงานของภาคีเครือข่ายในการจัดการศึกษา อยู่ในระดับน้อย
- ระดับ 1 หมายถึง มีการดำเนินงานของภาคีเครือข่ายในการจัดการศึกษา อยู่ในระดับน้อยที่สุด

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างเครื่องมือตามขั้นตอน ดังนี้

1. ศึกษาค้นคว้าเอกสาร แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับการดำเนินงานของภาคีเครือข่ายในการจัดการศึกษา เพื่อนำข้อมูลต่างๆ มาวิเคราะห์เป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถามเกี่ยวกับการดำเนินงานของภาคีเครือข่ายในการจัดการศึกษา สำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้ กลุ่มอู่ข้าวอู่น้ำ สังกัดกรมส่งเสริมการเรียนรู้ โดยศึกษาใน 4 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านการประสานงาน 2) ด้านความร่วมมือ 3) ด้านการทำงานร่วมกัน และ 4) ด้านการมีส่วนร่วม

2. ศึกษารูปแบบและวิธีการสร้างแบบสอบถาม และเทคนิคการตั้งข้อคำถามแบบสอบถามจากเอกสารที่เกี่ยวข้อง

3. กำหนดกรอบเพื่อสร้างแบบสอบถาม และสร้างแบบสอบถามให้ครอบคลุมตัวแปร

4. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและให้ข้อเสนอแนะปรับปรุงแก้ไข

5. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว เสนอผู้เชี่ยวชาญเพื่อพิจารณาความตรงเชิงเนื้อหาของการดำเนินงานของภาคีเครือข่ายในการจัดการศึกษา สำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้ กลุ่มอู่ข้าวอู่น้ำ สังกัดกรมส่งเสริมการเรียนรู้ ให้มีความถูกต้องและชัดเจน และหาคุณภาพของเครื่องมือต่อไป

การหาคุณภาพของเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้ดำเนินการหาคุณภาพของเครื่องมือตามขั้นตอน ดังนี้

1. ขอคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษา ตรวจสอบเครื่องมือที่สร้าง เพื่อพิจารณาปรับปรุงให้สอดคล้องและเหมาะสมกับขอบเขตที่กำหนด
2. การตรวจสอบความเที่ยงตรง (validity) ผู้ค้นคว้าได้นำแบบสอบถามที่อาจารย์ที่ปรึกษาได้ทำการตรวจสอบเบื้องต้น และมีการปรับปรุงแก้ไขแล้ว นำเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญหรือผู้รอบรู้เฉพาะเรื่อง (subject matter specialists) จำนวน 5 คน เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรง (validity) ครอบคลุมความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม และหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item-Objective Congruence: IOC) ระหว่างข้อคำถามกับเนื้อหา ซึ่งข้อคำถามมีค่าดัชนีความสอดคล้องอยู่ระหว่าง 0.67 - 1.00
3. นำแบบสอบถามที่ผ่านการหาความเที่ยงตรงมาปรับปรุงแก้ไข แล้วนำไปทดลองใช้กับผู้บริหารและครูในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้จังหวัด กลุ่มอยู่ข้างอุ้งน้ำ ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน แล้วนำมาวิเคราะห์หาความเชื่อมั่น (reliability)
4. หาค่าความเชื่อมั่น (reliability) ของแบบสอบถาม โดยใช้สูตรการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (alpha coefficient method) ตามวิธีการของครอนบาค (Cronbach) (บุญชม ศรีสะอาด, 2560, หน้า 42-43) มีความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.93
5. นำแบบสอบถามที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขแล้ว เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อขอความเห็นชอบและจัดพิมพ์แบบสอบถามเป็นฉบับสมบูรณ์ เพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลในการค้นคว้าอิสระตามขั้นตอน ดังนี้

1. ขอหนังสือจากคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี เพื่อขออนุญาตเก็บข้อมูลไปยังสำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้จังหวัดอุทัยธานี สำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้จังหวัดพิจิตร สำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้จังหวัดนครสวรรค์ สำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้จังหวัดกำแพงเพชร
2. เมื่อสำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้จังหวัดอุทัยธานี สำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้จังหวัดพิจิตร สำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้จังหวัดนครสวรรค์ สำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้จังหวัดกำแพงเพชร อนุญาตให้เก็บข้อมูลแล้ว ผู้วิจัยดำเนินการขอหนังสือจากคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี เพื่อขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลจากผู้บริหารและครู สังกัดสำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้จังหวัด กลุ่มอยู่ข้างอุ้งน้ำ ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างให้การตอบแบบสอบถาม
3. จัดส่งหนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลพร้อมแบบสอบถามไปยังสำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้จังหวัด กลุ่มอยู่ข้างอุ้งน้ำที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 259 คน จำแนกเป็นผู้บริหารสำนักงาน

ส่งเสริมการเรียนรู้กลุ่มอยู่ข้างน้ำ จำนวน 103 คน และครูสำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้กลุ่มอยู่ข้างน้ำ จำนวน 156 คน โดยการตอบแบบสอบถามผ่านระบบออนไลน์ (google form)

4. ผู้วิจัยได้รับข้อมูลกลับคืนมาแล้ว จึงตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์ของแบบสอบถาม และเพื่อนำข้อมูลไปวิเคราะห์ต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูลและการแปลความหมายข้อมูล

ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามทั้งหมดมาตรวจสอบหาความสมบูรณ์ ความถูกต้องในการตอบแบบสอบถาม และวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป ซึ่งมีขั้นตอนการวิเคราะห์ ดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยการแจกแจงความถี่ (frequency) และการหาค่าร้อยละ (percentage) แล้วนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในรูปตารางประกอบความเรียง

2. วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้บริหาร โดยการแจกแจงความถี่ (frequency) และการหาค่าร้อยละ (percentage) แล้วนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในรูปตารางประกอบความเรียง

3. วิเคราะห์การดำเนินงานของภาคีเครือข่ายในการจัดการศึกษา สำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้ กลุ่มอยู่ข้างน้ำ โดยใช้ค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในรูปตารางประกอบความเรียง โดยแปลความหมายการให้คะแนนจากค่าเฉลี่ย (mean) ตามเกณฑ์ ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2560, หน้า 42-43)

4.50 - 5.00 หมายถึง มีการดำเนินงานของภาคีเครือข่ายในการจัดการศึกษา อยู่ใน
ระดับมากที่สุด

3.50 - 4.49 หมายถึง มีการดำเนินงานของภาคีเครือข่ายในการจัดการศึกษา อยู่ใน
ระดับมาก

2.50 - 3.49 หมายถึง มีการดำเนินงานของภาคีเครือข่ายในการจัดการศึกษา อยู่ใน
ระดับปานกลาง

1.50 - 2.49 หมายถึง มีการดำเนินงานของภาคีเครือข่ายในการจัดการศึกษา อยู่ใน
ระดับน้อย

1.00 - 1.49 หมายถึง มีการดำเนินงานของภาคีเครือข่ายในการจัดการศึกษา อยู่ใน
ระดับน้อยที่สุด

4. เปรียบเทียบความแตกต่างการดำเนินงานของภาคีเครือข่ายในการจัดการศึกษา สำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้ กลุ่มอยู่ข้างน้ำ สังกัดกรมส่งเสริมการเรียนรู้ จำแนกตามเพศ โดยใช้สถิติทดสอบที (t-test) และเมื่อจำแนกตามระดับการศึกษา และตำแหน่ง ใช้สถิติทดสอบเอฟ (F-test)

เพื่อวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (one-way ANOVA) ในกรณีที่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติจะทดสอบความแตกต่างเป็นคู่ด้วยวิธีของเชฟเฟ (Scheffe's test : Scheffe)

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์

ผู้วิจัยได้ดำเนินวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติต่างๆ ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

1. การหาขนาดของกลุ่มตัวอย่าง เป็นตัวแทนของประชากร โดยใช้สูตรของทาโร ยามาเน (Taro Yamane) ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 คำนวณจากสูตร (Yamane, 1973, p.1089)

$$n = \frac{N}{1 + Ne^2}$$

เมื่อ	n	แทน	ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง
	N	แทน	จำนวนประชากร
	e	แทน	ความคลาดเคลื่อนที่ยอมให้เกิดขึ้นได้

2. การหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) เพื่อวัดความเที่ยงตรง (validity) คำนวณจากสูตร (บุญชม ศรีสะอาด, 2560, หน้า 42-43)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ	IOC	แทน	ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับเนื้อหาหรือลักษณะพฤติกรรม
	$\sum R$	แทน	ผลรวมของคะแนนของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด
	N	แทน	จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

3. การหาค่าความเชื่อมั่นแบบสอบถาม โดยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาตามวิธีการของครอนบาค (Cronbach's alpha coefficient) คำนวณจากสูตร (บุญชม ศรีสะอาด, 2560, หน้า 42-43)

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left\{ 1 - \frac{\sum s_i^2}{s_t^2} \right\}$$

เมื่อ	α	แทน	สัมประสิทธิ์ของความเชื่อมั่น
	n	แทน	จำนวนข้อคำถาม
	Si	แทน	คะแนนความแปรปรวนแต่ละข้อ
	St	แทน	คะแนนความแปรปรวนทั้งฉบับ

4. สถิติที่ใช้ในวิเคราะห์แบบสอบถาม

4.1 การหาค่าร้อยละ (percentage) คำนวณจากสูตร (บุญชม ศรีสะอาด, 2560, หน้า 42-43)

$$P = \frac{f}{n} \times 100$$

เมื่อ	P	แทน	ร้อยละ
	f	แทน	ความถี่ที่ต้องการแปลงให้เป็นร้อยละ
	n	แทน	จำนวนความถี่ทั้งหมด

4.2 การหาค่าเฉลี่ย (mean) คำนวณจากสูตร (บุญชม ศรีสะอาด, 2560, หน้า 42-43)

$$\bar{x} = \frac{\sum x}{n}$$

เมื่อ	$\bar{x}$	แทน	คะแนนเฉลี่ย
	$\sum x$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
	n	แทน	จำนวนหน่วยในกลุ่มตัวอย่าง

4.3 หาค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) คำนวณจากสูตร (บุญชม ศรีสะอาด, 2560, หน้า 42-43)

$$S.D = \sqrt{\frac{n\sum x^2 - (\sum x)^2}{n(n-1)}}$$

เมื่อ	S.D.	แทน	ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
	X	แทน	คะแนนแต่ละข้อ

Σx	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
n	แทน	จำนวนข้อมูลทั้งหมด

5. สถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบการดำเนินงานของภาคีเครือข่ายในการจัดการศึกษาของสำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้ กลุ่มอู่ข้าวอู่น้ำ

5.1 การทดสอบความแตกต่างระหว่างประชากร 2 กลุ่มที่เป็นอิสระต่อกัน คำนวณจากสูตร (บุญชม ศรีสะอาด, 2560, หน้า 42-43)

$$F = \frac{S_1^2}{S_2^2}, df_1 = n_1 - 1, S_1^2 > S_2^2$$

เมื่อ S_1^2 แทน ความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่างที่มีค่ามาก
 S_2^2 แทน ความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่างที่มีค่าน้อย

- ถ้าทดสอบแล้วมีนัยสำคัญทางสถิติ ($\sigma_1^2 \neq \sigma_2^2$)

$$t = \frac{\bar{x}_1 - \bar{x}_2}{\sqrt{\frac{s_1^2}{n_1} + \frac{s_2^2}{n_2}}}, df = \frac{\left[\frac{s_1^2}{n_1} + \frac{s_2^2}{n_2}\right]}{\frac{\left[\frac{s_1^2}{n_1}\right]^2}{n_1 - 1} + \frac{\left[\frac{s_2^2}{n_2}\right]^2}{n_2 - 1}}$$

- ถ้าทดสอบแล้วมีนัยสำคัญทางสถิติ ($\sigma_1^2 = \sigma_2^2$)

$$t = \frac{\bar{x}_1 - \bar{x}_2}{\sqrt{\frac{(n_1 - 1)s_1^2 + (n_2 - 1)s_2^2}{n_1 + n_2 - 2} \left[\frac{1}{n_1} + \frac{1}{n_2}\right]}}, df = n_1 + n_2 - 2$$

เมื่อ t แทน สถิติทดสอบที (t -test)
 $\bar{x}_1$ แทน คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มที่ 1
 $\bar{x}_2$ แทน คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มที่ 2
 S_1^2 แทน ค่าความแปรปรวนของกลุ่มที่ 1
 S_2^2 แทน ค่าความแปรปรวนของกลุ่มที่ 2

n_1 แทน จำนวนหน่วยในกลุ่มที่ 1
 n_2 แทน จำนวนหน่วยในกลุ่มที่ 2

5.2 การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (one-way ANOVA) คำนวณจากสูตร
 (บุญชม ศรีสะอาด, 2560, หน้า 42-43)

$$F = \frac{MS_b}{MS_w}$$

เมื่อ F แทน ค่าสถิติทดสอบเอฟ (F-test)
 MS_b แทน ความแปรปรวนระหว่างกลุ่ม
 (mean of sum squares between groups)
 MS_w แทน ความแปรปรวนภายในกลุ่ม
 (mean of sum squares within groups)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาการดำเนินงานของภาคีเครือข่ายในการจัดการศึกษา สังกัดสำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้จังหวัด กลุ่มอู่ข้าวอู่น้ำ มีหัวข้อการนำเสนอ ดังนี้

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล
2. การวิเคราะห์ข้อมูล
3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลและแปลความหมาย ผู้วิจัยได้ใช้สัญลักษณ์ ดังนี้

n	แทน	จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ย
S.D.	แทน	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
t	แทน	ค่าสถิติทดสอบที
P	แทน	ระดับนัยสำคัญทางสถิติ
F	แทน	ค่าสถิติทดสอบเอฟ
SS	แทน	ค่าผลบวกกำลังสองของข้อมูล (sum of squares)
MS	แทน	ค่าเฉลี่ยผลบวกกำลังสองของข้อมูล (means squares)
df	แทน	ขั้นแห่งความเป็นอิสระ (degree of freedom)
$*p \leq .05$	แทน	ค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
$p \geq .05$	แทน	ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 259 คน ซึ่งสามารถแบ่งผลการศึกษาเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ระดับการดำเนินงานของภาคีเครือข่ายในการจัดการศึกษาของสำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้ กลุ่มอู่ข้าวอู่น้ำ

ตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบการดำเนินงานของภาคีเครือข่ายในการจัดการศึกษาของสำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้ กลุ่มอู่ข้าวอู่น้ำ โดยภาพรวม จำแนกตามตำแหน่ง ประสบการณ์การทำงาน ระดับการศึกษา และจังหวัด

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ ตำแหน่ง ประสบการณ์ในการทำงาน ระดับการศึกษา และ จังหวัด แสดงดังตาราง 3

ตาราง 3 จำนวนและร้อยละของผู้บริหาร และครู ในสถานศึกษา ของสำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้ กลุ่มอู่ข้าวอู่น้ำ จำแนกตามตำแหน่ง ประสบการณ์การทำงาน ระดับการศึกษา และจังหวัด

ที่	ข้อมูลทั่วไป	จำนวน (n=259)	ร้อยละ
1	ตำแหน่ง		
	ผู้บริหาร	103	39.80
	ครู	156	60.20
	รวม	259	100.00
2	ประสบการณ์ในการทำงาน		
	น้อยกว่า 10 ปี	60	23.20
	10 – 20 ปี	120	46.30
	มากกว่า 20 ปีขึ้นไป	79	30.50
	รวม	259	100.00
3	ระดับการศึกษา		
	ปริญญาตรี	175	67.60
	สูงกว่าปริญญาตรี	84	32.40
	รวม	259	100.00
4	จังหวัด		
	อุทัยธานี	52	20.10
	นครสวรรค์	65	25.10
	กำแพงเพชร	76	29.30
	พิจิตร	66	25.50
	รวม	259	100.00

จากตาราง 3 จากผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 259 คน พบว่า ในด้านตำแหน่ง ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นครู จำนวน 156 คน คิดเป็นร้อยละ 60.20 และเป็นผู้บริหาร จำนวน 103 คน คิดเป็นร้อยละ 39.80 ในด้านประสบการณ์ในการทำงาน ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีประสบการณ์การทำงานในช่วง 10 – 20 ปี จำนวน 120 คน คิดเป็นร้อยละ 46.30 รองลงมา คือ มากกว่า 20 ปี จำนวน 79 คน คิดเป็นร้อยละ 30.50 และน้อยกว่า 10 ปี จำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 23.20 ในด้านระดับการศึกษา ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 175 คน คิดเป็นร้อยละ 67.60 และสำเร็จการศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 84 คน คิดเป็นร้อยละ 32.40 ในด้านจังหวัดที่ปฏิบัติงาน ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ปฏิบัติงานในจังหวัดกำแพงเพชร จำนวน 76 คน คิดเป็นร้อยละ 29.30 รองลงมา คือ จังหวัดพิจิตร จำนวน 66 คน คิดเป็นร้อยละ 25.50 จังหวัดนครสวรรค์ จำนวน 65 คน คิดเป็นร้อยละ 25.10 และจังหวัดอุทัยธานี จำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 20.10

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ระดับการดำเนินงานของภาคีเครือข่ายในการจัดการศึกษาของสำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้ กลุ่มอู่ข้าวอู่น้ำ

ตาราง 4 ระดับการดำเนินงานของภาคีเครือข่ายในการจัดการศึกษาของสำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้ กลุ่มอู่ข้าวอู่น้ำ โดยภาพรวม

ที่	รายการ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	อันดับ
1	ด้านการประสานงาน	4.20	0.23	มาก	1
2	ด้านความร่วมมือ	4.19	0.22	มาก	2
3	ด้านการทำงานร่วมกัน	4.16	0.23	มาก	4
4	ด้านการมีส่วนร่วม	4.18	0.22	มาก	3
รวมเฉลี่ย		4.19	0.20	มาก	

จากตาราง 4 พบว่า ระดับการดำเนินงานของภาคีเครือข่ายในการจัดการศึกษาของสำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้ กลุ่มอู่ข้าวอู่น้ำ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.19$, S.D. = 0.20) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ ด้านการประสานงาน ซึ่งอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.20$, S.D. = 0.23) รองลงมา คือ ด้านความร่วมมือ ซึ่งอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.19$, S.D. = 0.22)

ด้านการมีส่วนร่วม ซึ่งอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.18$, S.D. = 0.22) ด้านการทำงานร่วมกัน ซึ่งอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.16$, S.D. = 0.23)

ตาราง 5 ระดับการดำเนินงานของภาคีเครือข่ายในการจัดการศึกษาของสำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้ กลุ่มอู่ข้าวอู่น้ำ ด้านการประสานงาน

รายการ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	อันดับ
1. มีการวางแผนร่วมกันที่ชัดเจน ทั้งในด้านการพัฒนาหลักสูตร การฝึกอบรมครู การจัดหาทรัพยากรการเรียนการสอน และการสร้างกิจกรรมที่ส่งเสริมทักษะของผู้เรียน	4.20	0.42	มาก	4
2. มีการสร้างความเข้าใจและความไว้วางใจระหว่างสถานศึกษา และภาคีเครือข่าย	4.17	0.39	มาก	7
3. มีการจัดประชุมเพื่อกำหนดเป้าหมายและแผนงานร่วมกัน อย่างสม่ำเสมอ	4.23	0.49	มาก	3
4. มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในการทำงานอย่างตรงไปตรงมา เพื่อสร้างความเข้าใจที่ถูกต้องและลดความขัดแย้งที่อาจเกิดขึ้นในระหว่างการทำงานอย่างต่อเนื่อง	4.35	0.56	มาก	1
5. มีการกำหนดบทบาทและความรับผิดชอบที่ชัดเจน ช่วยให้การดำเนินงานเป็นไปตามแผนที่วางไว้	4.21	0.49	มาก	5
6. มีการติดตามผลเพื่อประเมินความสำเร็จของการประสานงาน อย่างต่อเนื่อง	4.11	0.38	มาก	10
7. มีการปรับปรุงแผนการดำเนินงานให้สอดคล้องกับสถานการณ์ และความต้องการที่เปลี่ยนแปลงไป	4.17	0.43	มาก	8
8. มีการสร้างกลไกการประสานงานที่เป็นระบบ และมีความยืดหยุ่น	4.26	0.51	มาก	2
9. มีการแลกเปลี่ยนข้อมูลและความรู้ระหว่างกันอย่างต่อเนื่อง	4.18	0.42	มาก	6
10. มีการสนับสนุนให้ทุกฝ่ายมีส่วนร่วมในกระบวนการตัดสินใจ	4.14	0.42	มาก	9
รวมเฉลี่ย	4.20	0.23	มาก	

จากตาราง 5 พบว่า ระดับการดำเนินงานของภาคีเครือข่ายในการจัดการศึกษาของสำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้ กลุ่มผู้ช้าวุ่นน้ำ ด้านการประสานงาน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.20$, S.D. = 0.23) เมื่อพิจารณาเป็นรายประเด็น พบว่า ประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในการทำงานโดยตรงไปตรงมา เพื่อสร้างความเข้าใจที่ถูกต้องและลดความขัดแย้งที่อาจเกิดขึ้นในระหว่างการทำงานอย่างต่อเนื่อง ซึ่งอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.35$, S.D. = 0.56) รองลงมา คือ การสร้างกลไกการประสานงานที่เป็นระบบ และมีความยืดหยุ่น ซึ่งอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.26$, S.D. = 0.51) และประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ การติดตามผลเพื่อประเมินความสำเร็จของการประสานงานอย่างต่อเนื่อง ซึ่งอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.11$, S.D. = 0.38)

ตาราง 6 ระดับการดำเนินงานของภาคีเครือข่ายในการจัดการศึกษาของสำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้ กลุ่มผู้ช้าวุ่นน้ำ ด้านความร่วมมือ

รายการ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	อันดับ
1. มีการร่วมสำรวจและรวบรวมข้อมูลจากแหล่งต่างๆ เพื่อระบุปัญหาและความต้องการที่แท้จริงของสถานศึกษา ชุมชน หรือหน่วยงานต่างๆ	4.17	0.39	มาก	5
2. มีการกำหนดวัตถุประสงค์และเป้าหมายของความร่วมมืออย่างชัดเจน	4.12	0.33	มาก	10
3. มีการออกแบบกิจกรรมหรือโครงการความร่วมมือที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่กำหนดไว้ เพื่อให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องมีความเข้าใจและมุ่งไปในทิศทางเดียวกัน	4.16	0.41	มาก	6
4. มีการจัดตั้งคณะกรรมการหรือคณะทำงานร่วม โดยการรวบรวมตัวแทนจากทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง เช่น ครู ผู้ปกครอง และหน่วยงานภายนอก เพื่อร่วมกันวางแผน ติดตาม และประเมินผลความร่วมมือ	4.27	0.49	มาก	1
5. มีการกำหนดบทบาทและหน้าที่ของคณะทำงานอย่างชัดเจน เพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ	4.22	0.45	มาก	3
6. มีการประสานงานและสื่อสารระหว่างภาคีเครือข่ายอย่างต่อเนื่อง	4.14	0.41	มาก	9
7. มีการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ให้เหมาะสมและคุ้มค่า	4.15	0.42	มาก	8
8. มีการดำเนินกิจกรรมหรือโครงการตามแผนที่วางไว้ เป็นไปอย่างเป็นระบบ	4.20	0.43	มาก	7

ตาราง 6 (ต่อ)

รายการ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	อันดับ
9. มีการตรวจสอบและประเมินผลการดำเนินงานอย่างเป็นระบบ เพื่อให้แน่ใจว่ากิจกรรมหรือโครงการที่ดำเนินไปนั้นสอดคล้องกับเป้าหมายและวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้	4.26	0.48	มาก	2
10. มีการสรุปผลการดำเนินงานในรูปแบบรายงานหรือเอกสารที่เผยแพร่ได้	4.21	0.45	มาก	4
รวมเฉลี่ย	4.19	0.22	มาก	

จากตาราง 6 พบว่า ระดับการดำเนินงานของภาคีเครือข่ายในการจัดการศึกษาของสำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้ กลุ่มอยู่หัวอำเภอ ด้านความร่วมมือ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.19$, S.D. = 0.22) เมื่อพิจารณาเป็นรายประเด็น พบว่า ประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การจัดตั้งคณะกรรมการหรือคณะทำงานร่วม โดยการรวบรวมตัวแทนจากทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง เช่น ครู ผู้ปกครอง และหน่วยงานภายนอก เพื่อร่วมกันวางแผน ติดตาม และประเมินผลความร่วมมือ ซึ่งอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.27$, S.D. = 0.49) รองลงมา คือ การตรวจสอบและประเมินผลการดำเนินงานอย่างเป็นระบบ เพื่อให้แน่ใจว่ากิจกรรมหรือโครงการที่ดำเนินไปนั้นสอดคล้องกับเป้าหมายและวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ ซึ่งอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.26$, S.D. = 0.48) และประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ การกำหนดวัตถุประสงค์และเป้าหมายของความร่วมมืออย่างชัดเจน ซึ่งอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.12$, S.D. = 0.33)

ตาราง 7 ระดับการดำเนินงานของภาคีเครือข่ายในการจัดการศึกษาของสำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้ กลุ่มอยู่หัวอำเภอ ด้านการทำงานร่วมกัน

รายการ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	อันดับ
1. มีการวางแผนและการตั้งเป้าหมายที่ชัดเจน โดยการระบุวัตถุประสงค์ที่สอดคล้องกับความต้องการของทุกฝ่าย	4.11	0.34	มาก	10
2. มีการวิเคราะห์ข้อมูลปัญหาและความต้องการเพื่อออกแบบแผนการทำงานร่วมกันที่ตอบสนองต่อความต้องการ	4.12	0.34	มาก	9
3. มีการสร้างและพัฒนาเครือข่ายที่เกี่ยวข้องกับการคัดเลือกพันธมิตรที่มีศักยภาพ	4.13	0.40	มาก	8

ตาราง 7 (ต่อ)

รายการ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	อันดับ
4. มีการจัดประชุมเริ่มต้นเพื่อสร้างความเข้าใจร่วมกันเกี่ยวกับเป้าหมายและบทบาทของแต่ละฝ่ายในเครือข่าย	4.17	0.47	มาก	4
5. มีการกำหนดบทบาทและความรับผิดชอบของแต่ละฝ่ายอย่างชัดเจน	4.18	0.45	มาก	3
6. มีการจัดทำแผนการดำเนินงานที่มีรายละเอียดของกิจกรรมและวิธีการประเมินผล	4.14	0.43	มาก	7
7. มีการประสานงานและการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ	4.15	0.49	มาก	6
8. มีการจัดทำรายงานความก้าวหน้าเพื่อการติดตามและประเมินผล	4.21	0.43	มาก	1
9. มีการใช้ข้อมูลจากการประเมินผลในการพัฒนาแผนการทำงานและการปรับปรุงกระบวนการเพื่อให้เกิดการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง	4.19	0.49	มาก	2
10. มีการจัดกิจกรรมสร้างความสัมพันธ์และการเสริมสร้างความไว้วางใจอย่างสม่ำเสมอ	4.16	0.45	มาก	5
รวมเฉลี่ย	4.16	0.23	มาก	

จากตาราง 7 พบว่า ระดับการดำเนินงานของภาคีเครือข่ายในการจัดการศึกษาของสำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้ กลุ่มอู่ข้าวอู่น้ำ ด้านการทำงานร่วมกัน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.16$, S.D. = 0.23) เมื่อพิจารณาเป็นรายประเด็น พบว่า ประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ การจัดทำรายงานความก้าวหน้าเพื่อการติดตามและประเมินผล ซึ่งอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.21$, S.D. = 0.43) รองลงมา คือ การใช้ข้อมูลจากการประเมินผลในการพัฒนาแผนการทำงานและการปรับปรุงกระบวนการเพื่อให้เกิดการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ซึ่งอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.19$, S.D. = 0.49) และประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ การวางแผนและการตั้งเป้าหมายที่ชัดเจน โดยการระบุวัตถุประสงค์ที่สอดคล้องกับความต้องการของทุกฝ่าย ซึ่งอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.11$, S.D. = 0.34)

ตาราง 8 ระดับการดำเนินงานของภาคีเครือข่ายในการจัดการศึกษาของสำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้
กลุ่มอยู่ข้างอุ้งน้ำ ด้านการมีส่วนร่วม

รายการ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	อันดับ
1. มีการวางแผนและกำหนดวัตถุประสงค์ของการมีส่วนร่วม โดย มีการตั้งเป้าหมายที่ชัดเจน	4.14	0.36	มาก	9
2. มีการวิเคราะห์ความต้องการและความคาดหวังของภาคี เครือข่ายเพื่อให้การร่วมมือมีความสอดคล้องกับความต้องการ ที่แท้จริง	4.13	0.35	มาก	10
3. มีการระบุและเลือกภาคีเครือข่ายที่มีศักยภาพในการสนับสนุน สถานศึกษา	4.17	0.40	มาก	6
4. มีการสร้างฐานข้อมูลของภาคีเพื่อความสะดวกในการติดต่อใน อนาคต	4.19	0.42	มาก	4
5. มีการใช้ช่องทางการสื่อสารที่เหมาะสมเพื่อให้การติดต่อเป็นไป อย่างราบรื่น	4.20	0.43	มาก	3
6. มีการพัฒนาข้อตกลงความร่วมมือ (MOU) ที่ชัดเจนและ ยืดหยุ่น	4.17	0.44	มาก	7
7. มีการพัฒนากลยุทธ์และแนวทางการดำเนินงานที่ชัดเจน	4.18	0.39	มาก	5
8. มีการดำเนินการตามแผนและจัดกิจกรรมหรือโครงการร่วมกับ ภาคีเครือข่ายที่ได้วางไว้	4.22	0.44	มาก	1
9. มีการประเมินผลการร่วมมือและผลกระทบที่เกิดขึ้นอย่าง ต่อเนื่อง	4.16	0.41	มาก	8
10. มีการสร้างความสัมพันธ์เชิงบวกระหว่างสถานศึกษาและภาคี เครือข่ายโดยการจัดกิจกรรมสร้างความสัมพันธ์ เช่น สัมมนา และการประชุมเชิงวิชาการ	4.20	0.41	มาก	2
รวมเฉลี่ย	4.18	0.22	มาก	

จากตาราง 8 พบว่า ระดับการดำเนินงานของภาคีเครือข่ายในการจัดการศึกษาของ
สำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้ กลุ่มอยู่ข้างอุ้งน้ำ ด้านการมีส่วนร่วม โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ =
4.18, S.D. = 0.22) เมื่อพิจารณาเป็นรายประเด็น พบว่า ประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ

การดำเนินการตามแผนและจัดกิจกรรมหรือโครงการร่วมกับภาคีเครือข่ายที่ได้วางไว้ ซึ่งอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.22$, S.D. = 0.44) รองลงมา คือ การสร้างความสัมพันธ์เชิงบวกระหว่างสถานศึกษาและภาคีเครือข่ายโดยการจัดกิจกรรมสร้างความสัมพันธ์ เช่น สัมมนาและการประชุมเชิงวิชาการ ซึ่งอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.20$, S.D. = 0.41) และประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ การวิเคราะห์ความต้องการและความคาดหวังของภาคีเครือข่ายเพื่อให้การร่วมมือมีความสอดคล้องกับความต้องการที่แท้จริง ซึ่งอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.13$, S.D. = 0.35)

ตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบการดำเนินงานของภาคีเครือข่ายในการจัดการศึกษาของสำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้ กลุ่มอู่ข้าวอู่น้ำ โดยภาพรวม จำแนกตามตำแหน่ง ประสบการณ์การทำงาน ระดับการศึกษา และจังหวัด

ตาราง 9 ผลการเปรียบเทียบการดำเนินงานของภาคีเครือข่ายในการจัดการศึกษาของสำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้ กลุ่มอู่ข้าวอู่น้ำ โดยภาพรวม จำแนกตามตำแหน่ง

ที่	รายการ	ผู้บริหาร		ครู		t	p
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
1	ด้านการประสานงาน	4.18	0.23	4.21	0.23	-0.98	.330
2	ด้านความร่วมมือ	4.16	0.19	4.21	0.23	-1.72	.087
3	ด้านการทำงานร่วมกัน	4.13	0.23	4.17	0.24	-1.32	.187
4	ด้านการมีส่วนร่วม	4.15	0.19	4.19	0.23	-1.45	.149
	รวมเฉลี่ย	4.16	0.18	4.20	0.21	-1.49	.137

จากตาราง 9 พบว่า ผลการเปรียบเทียบการดำเนินงานของภาคีเครือข่ายในการจัดการศึกษาของสำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้ กลุ่มอู่ข้าวอู่น้ำ โดยภาพรวม จำแนกตามตำแหน่ง มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ทุกด้านไม่แตกต่างกัน

ตาราง 10 ผลการเปรียบเทียบการดำเนินงานของภาคีเครือข่ายในการจัดการศึกษาของสำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้ กลุ่มอู่ข้าวอู่น้ำ โดยภาพรวม จำแนกตามประสบการณ์การทำงาน

ที่	รายการ	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
1	ด้านการประสานงาน	ระหว่างกลุ่ม	0.16	2.00	0.08	1.51	.222
		ภายในกลุ่ม	13.34	256.00	0.05		
		รวม	13.50	258.00			
2	ด้านความร่วมมือ	ระหว่างกลุ่ม	0.10	2.00	0.05	1.09	.337
		ภายในกลุ่ม	11.89	256.00	0.05		
		รวม	11.99	258.00			
3	ด้านการทำงานร่วมกัน	ระหว่างกลุ่ม	0.08	2.00	0.04	0.76	.468
		ภายในกลุ่ม	13.98	256.00	0.06		
		รวม	14.06	258.00			
4	ด้านการมีส่วนร่วม	ระหว่างกลุ่ม	0.36	2.00	0.18	3.96	.020*
		ภายในกลุ่ม	11.66	256.00	0.05		
		รวม	12.02	258.00			
	รวมเฉลี่ย	ระหว่างกลุ่ม	0.14	2.00	0.07	1.74	.177
		ภายในกลุ่ม	10.53	256.00	0.04		
		รวม	10.67	258.00			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 10 พบว่า แสดงผลการเปรียบเทียบการดำเนินงานของภาคีเครือข่ายใน การจัดการศึกษาของสำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้ กลุ่มอู่ข้าวอู่น้ำ โดยภาพรวม จำแนกตามประสบการณ์การทำงานพบว่า มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ทุกด้านไม่แตกต่างกัน ยกเว้นด้านการมีส่วนร่วม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 11 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครู ที่มีต่อการดำเนินงานของภาคีเครือข่ายในการจัดการศึกษาของสำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้ กลุ่มผู้ช้าวุ่นน้ำ จำแนกตามประสบการณ์การทำงาน ด้านการมีส่วนร่วม

อายุ	$\bar{X}$	น้อยกว่า 10 ปี	10 – 20 ปี	มากกว่า 20 ปีขึ้นไป
		4.24	4.14	4.18
น้อยกว่า 10 ปี	4.24	-	0.10*	0.06
10 – 20 ปี	4.14	-	-	-0.03
มากกว่า 20 ปีขึ้นไป	4.18	-	-	-

จากตาราง 11 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครู ที่มีต่อการดำเนินงานของภาคีเครือข่ายในการจัดการศึกษาของสำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้ กลุ่มผู้ช้าวุ่นน้ำ จำแนกตามประสบการณ์การทำงาน ด้านการมีส่วนร่วม พบว่า กลุ่มอายุมีการดำเนินงานของภาคีเครือข่ายแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 1 คู่ ได้แก่ กลุ่มอายุน้อยกว่า 10 ปี มีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานของภาคีเครือข่ายมากกว่ากลุ่มอายุ 10 – 20 ปี

ตาราง 12 ผลการเปรียบเทียบการดำเนินงานของภาคีเครือข่ายในการจัดการศึกษาของสำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้ กลุ่มผู้ช้าวุ่นน้ำ โดยภาพรวม จำแนกตามระดับการศึกษา

ที่	รายการ	ปริญญาตรี		สูงกว่าปริญญาตรี		t	p
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
1	ด้านการประสานงาน	4.23	0.22	4.15	0.24	2.78	.006*
2	ด้านความร่วมมือ	4.22	0.22	4.14	0.19	2.74	.007*
3	ด้านการทำงานร่วมกัน	4.19	0.22	4.08	0.25	3.90	.000*
4	ด้านการมีส่วนร่วม	4.20	0.22	4.12	0.19	2.88	.004*
	รวมเฉลี่ย	4.21	0.20	4.12	0.19	3.45	.001*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 12 พบว่า แสดงผลการเปรียบเทียบการดำเนินงานของภาคีเครือข่ายในการจัดการศึกษาของสำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้ กลุ่มผู้ช้าวุ่นน้ำ โดยภาพรวม จำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ทุกด้านแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 13 ผลการเปรียบเทียบการดำเนินงานของภาคีเครือข่ายในการจัดการศึกษาของสำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้ กลุ่มผู้ช้าวุ่นน้ำ โดยภาพรวม จำแนกตามจังหวัด

ที่	รายการ	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
1	ด้านการประสานงาน	ระหว่างกลุ่ม	2.73	3.00	0.91	21.54	.000*
		ภายในกลุ่ม	10.77	255.00	0.04		
		รวม	13.50	258.00			
2	ด้านความร่วมมือ	ระหว่างกลุ่ม	2.81	3.00	0.94	26.01	.000*
		ภายในกลุ่ม	9.18	255.00	0.04		
		รวม	11.99	258.00			
3	ด้านการทำงานร่วมกัน	ระหว่างกลุ่ม	2.77	3.00	0.92	20.85	.000*
		ภายในกลุ่ม	11.29	255.00	0.04		
		รวม	14.06	258.00			
4	ด้านการมีส่วนร่วม	ระหว่างกลุ่ม	4.15	3.00	1.38	44.85	.000*
		ภายในกลุ่ม	7.87	255.00	0.03		
		รวม	12.02	258.00			
	รวมเฉลี่ย	ระหว่างกลุ่ม	3.08	3.00	1.03	34.45	.000*
		ภายในกลุ่ม	7.59	255.00	0.03		
		รวม	10.67	258.00			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 13 พบว่า แสดงผลการเปรียบเทียบการดำเนินงานของภาคีเครือข่ายในการจัดการศึกษาของสำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้ กลุ่มผู้ช้าวุ่นน้ำ โดยภาพรวม จำแนกตามจังหวัด พบว่า มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ทุกด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 14 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครู ที่มีต่อการดำเนินงานของภาคีเครือข่ายในการจัดการศึกษาของสำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้ กลุ่มผู้ช้าวุ่นน้ำ โดยภาพรวม จำแนกตามจังหวัด

จังหวัด	$\bar{X}$	อุทัยธานี	นครสวรรค์	กำแพงเพชร	พิจิตร
		4.39	4.17	4.10	4.11
อุทัยธานี	4.39	-	0.22*	0.29*	0.28*
นครสวรรค์	4.17	-	-	0.07*	0.06*
กำแพงเพชร	4.10	-	-	-	-0.01
พิจิตร	4.11	-	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 14 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูที่มีต่อการดำเนินงานของภาคีเครือข่ายในการจัดการศึกษาของสำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้ กลุ่มผู้ช้าวุ่นน้ำ โดยภาพรวม พบว่า ในทุกด้านกลุ่มจังหวัดมีการดำเนินงานของภาคีเครือข่ายแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 5 คู่ ได้แก่ กลุ่มจังหวัดอุทัยธานีมีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานของภาคีเครือข่ายมากกว่ากลุ่มจังหวัดนครสวรรค์ กลุ่มจังหวัดกำแพงเพชร และกลุ่มจังหวัดพิจิตร นอกจากนี้ กลุ่มจังหวัดนครสวรรค์ยังมีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานของภาคีเครือข่ายมากกว่ากลุ่มจังหวัดกำแพงเพชร และกลุ่มจังหวัดพิจิตร

ตาราง 15 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครู ที่มีต่อการดำเนินงานของภาคีเครือข่ายในการจัดการศึกษาของสำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้ กลุ่มผู้ช้าวุ่นน้ำ จำแนกตามจังหวัด ด้านการประสานงาน

จังหวัด	$\bar{X}$	อุทัยธานี	นครสวรรค์	กำแพงเพชร	พิจิตร
		4.40	4.18	4.13	4.15
อุทัยธานี	4.40	-	0.22*	0.27*	0.26*
นครสวรรค์	4.18	-	-	0.06	0.04
กำแพงเพชร	4.13	-	-	-	-0.02
พิจิตร	4.15	-	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 15 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูที่มีต่อการดำเนินงานของภาคีเครือข่ายในการจัดการศึกษาของสำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้ กลุ่มผู้ข่าวอุ้มน้ำ จำแนกตามจังหวัด ด้านการประสานงาน พบว่า ในด้านการประสานงาน กลุ่มจังหวัดมีการดำเนินงานของภาคีเครือข่ายแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 3 คู่ ได้แก่ กลุ่มจังหวัดอุทัยธานีมีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานของภาคีเครือข่ายมากกว่ากลุ่มจังหวัดนครสวรรค์ กลุ่มจังหวัดกำแพงเพชร และกลุ่มจังหวัดพิจิตร

ตาราง 16 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครู ที่มีต่อการดำเนินงานของภาคีเครือข่ายในการจัดการศึกษาของสำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้ กลุ่มผู้ข่าวอุ้มน้ำ จำแนกตามจังหวัด ด้านความร่วมมือ

จังหวัด	$\bar{X}$	อุทัยธานี	นครสวรรค์	กำแพงเพชร	พิจิตร
		4.39	4.19	4.11	4.12
อุทัยธานี	4.39	-	0.20*	0.27*	0.27*
นครสวรรค์	4.19		-	0.08*	0.07*
กำแพงเพชร	4.11			-	-0.01
พิจิตร	4.12				-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 16 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูที่มีต่อการดำเนินงานของภาคีเครือข่ายในการจัดการศึกษาของสำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้ กลุ่มผู้ข่าวอุ้มน้ำ จำแนกตามจังหวัด ด้านความร่วมมือ พบว่า ในด้านความร่วมมือ กลุ่มจังหวัดมีการดำเนินงานของภาคีเครือข่ายแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 5 คู่ ได้แก่ กลุ่มจังหวัดอุทัยธานีมีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานของภาคีเครือข่ายมากกว่ากลุ่มจังหวัดนครสวรรค์ กลุ่มจังหวัดกำแพงเพชร และกลุ่มจังหวัดพิจิตร นอกจากนี้ กลุ่มจังหวัดนครสวรรค์ยังมีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานของภาคีเครือข่ายมากกว่ากลุ่มจังหวัดกำแพงเพชร และกลุ่มจังหวัดพิจิตร

ตาราง 17 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครู ที่มีต่อการดำเนินงานของภาคีเครือข่ายในการจัดการศึกษาของสำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้ กลุ่มผู้ช้าวุ่นน้ำ จำแนกตามจังหวัด ด้านการทำงานร่วมกัน

จังหวัด	$\bar{X}$	อุทัยธานี	นครสวรรค์	กำแพงเพชร	พิจิตร
		4.35	4.16	4.08	4.09
อุทัยธานี	4.35	-	0.19*	0.27*	0.26*
นครสวรรค์	4.16	-	-	0.08*	0.07
กำแพงเพชร	4.08	-	-	-	-0.01
พิจิตร	4.09	-	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 17 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครู ที่มีต่อการดำเนินงานของภาคีเครือข่ายในการจัดการศึกษาของสำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้ กลุ่มผู้ช้าวุ่นน้ำ จำแนกตามจังหวัด ด้านการทำงานร่วมกัน พบว่า ในด้านการทำงานร่วมกัน กลุ่มจังหวัดมีการดำเนินงานของภาคีเครือข่ายแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 4 คู่ ได้แก่ กลุ่มจังหวัดอุทัยธานีมีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานของภาคีเครือข่ายมากกว่ากลุ่มจังหวัดนครสวรรค์ กลุ่มจังหวัดกำแพงเพชร และกลุ่มจังหวัดพิจิตร นอกจากนี้ กลุ่มจังหวัดนครสวรรค์ยังมีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานของภาคีเครือข่ายมากกว่ากลุ่มจังหวัดกำแพงเพชร

ตาราง 18 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครู ที่มีต่อการดำเนินงานของภาคีเครือข่ายในการจัดการศึกษาของสำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้ กลุ่มผู้ช้าวุ่นน้ำ จำแนกตามจังหวัด ด้านการมีส่วนร่วม

จังหวัด	$\bar{X}$	อุทัยธานี	นครสวรรค์	กำแพงเพชร	พิจิตร
		4.42	4.15	4.09	4.09
อุทัยธานี	4.42	-	0.27*	0.33*	0.33*
นครสวรรค์	4.15	-	-	0.06*	0.06
กำแพงเพชร	4.09	-	-	-	0.00
พิจิตร	4.09	-	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 18 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครู ที่มีต่อการดำเนินงานของภาคีเครือข่ายในการจัดการศึกษาของสำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้ กลุ่มอู่ข้าวอู่น้ำ จำแนกตามจังหวัด ด้านการมีส่วนร่วม พบว่า ในด้านการมีส่วนร่วม กลุ่มจังหวัดมีการดำเนินงานของภาคีเครือข่ายแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 4 คู่ ได้แก่ กลุ่มจังหวัดอุทัยธานีมีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานของภาคีเครือข่ายมากกว่ากลุ่มจังหวัดนครสวรรค์ กลุ่มจังหวัดกำแพงเพชร และกลุ่มจังหวัดพิจิตร นอกจากนี้ กลุ่มจังหวัดนครสวรรค์ยังมีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานของภาคีเครือข่ายมากกว่ากลุ่มจังหวัดกำแพงเพชร

มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับ การดำเนินงานของภาคีเครือข่ายในการจัดการศึกษา สังกัดสำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้จังหวัด กลุ่มผู้เข้าผู้น้ำ ผู้วิจัยได้สรุปผล อภิปรายผล และเสนอข้อเสนอแนะไว้ ดังต่อไปนี้

1. วัตถุประสงค์ของการวิจัย
2. วิธีดำเนินการวิจัย
3. สรุปผล
4. อภิปรายผล
5. ข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับการดำเนินงานของภาคีเครือข่ายในการจัดการศึกษาของสำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้จังหวัด กลุ่มผู้เข้าผู้น้ำ
2. เพื่อเปรียบเทียบการดำเนินงานของภาคีเครือข่ายในการจัดการศึกษาของสำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้จังหวัด กลุ่มผู้เข้าผู้น้ำ จำแนกตามตำแหน่ง ประสบการณ์การทำงานระดับการศึกษา และจังหวัด

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหาร จำนวน 159 คน และครู จำนวน 579 คน ของสำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้จังหวัด กลุ่มผู้เข้าผู้น้ำ รวมทั้งสิ้น 738 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารและครู ของสำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้จังหวัด กลุ่มผู้เข้าผู้น้ำ เนื่องจากประชากรมีจำนวนที่แน่นอน (finite population) ผู้วิจัยใช้สูตรของทาโร ยามาเน่ (Taro Yamane) ในการคำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่าง ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ยอมให้มีความคลาดเคลื่อน ร้อยละ 5 (Yamane, 1973, p.1089) ในการคำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่าง ได้ขนาดกลุ่ม ตัวอย่าง จำนวน 259 คน โดยมีขั้นตอนการสุ่มตัวอย่าง ดังต่อไปนี้

ขั้นตอนที่ 1 คำนวณหาความเหมาะสมเป็นตัวแทนที่ดีในแต่ละตำแหน่งเนื่องจากผู้บริหารสำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้จังหวัดกลุ่มอุ้งข้าวอุ้งน้ำ มีจำนวนน้อยกว่าครู สำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้จังหวัดกลุ่มอุ้งข้าวอุ้งน้ำ ดังนั้นผู้วิจัยจึงใช้วิธีการแบ่งแบบสัดส่วน โดยผู้บริหารสำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้จังหวัดกลุ่มอุ้งข้าวอุ้งน้ำ ร้อยละ 40 ครูสำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้จังหวัดกลุ่มอุ้งข้าวอุ้งน้ำ ร้อยละ 60 ของจำนวนกลุ่มตัวอย่าง ได้กลุ่มตัวอย่างของผู้บริหารสำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้จังหวัดกลุ่มอุ้งข้าวอุ้งน้ำ 103 คน กลุ่มตัวอย่างของครูสำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้จังหวัดกลุ่มอุ้งข้าวอุ้งน้ำ จำนวน 156 คน

ขั้นตอนที่ 2 ทำการสุ่มตัวอย่างของครู แบบแบ่งชั้นภูมิ (stratified random sampling) แล้วคำนวณหากลุ่มตัวอย่างของผู้บริหารสำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้จังหวัดกลุ่มอุ้งข้าวอุ้งน้ำ และครู สำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้จังหวัดกลุ่มอุ้งข้าวอุ้งน้ำ ในแต่ละสำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้จังหวัด ใช้การสุ่มตัวอย่างด้วยวิธีการสุ่มตัวอย่างง่าย (simple random sampling) โดยใช้วิธีเทียบบัญญัติไตรยางศ์ ได้กลุ่มตัวอย่างของผู้บริหารและครูสังกัดสำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้จังหวัดกลุ่มอุ้งข้าวอุ้งน้ำ ดังนี้ สำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้จังหวัดอุทัยธานี ผู้บริหารจำนวน 19 คน ครูจำนวน 33 คน สำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้จังหวัดพิจิตร ผู้บริหารจำนวน 20 คน ครูจำนวน 45 คน สำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้จังหวัดนครสวรรค์ ผู้บริหารจำนวน 34 คน ครูจำนวน 42 คน สำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้จังหวัดกำแพงเพชร ผู้บริหารจำนวน 30 คน ครูจำนวน 36 คน รวมกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น จำนวน 259 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถาม (questionnaire) ซึ่งได้ศึกษาข้อมูลจากเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และขอรับคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษาค้นคว้าอิสระ เพื่อนำมาประกอบในการสร้างแบบสอบถามเกี่ยวกับการดำเนินงานของภาคีเครือข่ายในการจัดการศึกษา สำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้จังหวัด กลุ่มอุ้งข้าวอุ้งน้ำ แบ่งออกเป็น 2 ตอน ประกอบด้วย

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (check list) ประกอบด้วย ตำแหน่ง ประสบการณ์การทำงาน ระดับการศึกษา และจังหวัด

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับการดำเนินงานของภาคีเครือข่ายในการจัดการศึกษา สำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้ กลุ่มอุ้งข้าวอุ้งน้ำ สังกัดกรมส่งเสริมการเรียนรู้ ตามแนวคิดเกี่ยวกับระดับของการร่วมมือของภาคีเครือข่ายของสำนักงานการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย ประกอบด้วย 4 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านการประสานงาน 2) ด้านความร่วมมือ 3) ด้านการทำงานร่วมกัน และ 4) ด้านการมีส่วนร่วม

3. การวิเคราะห์ข้อมูลและการแปลความหมายข้อมูล

ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามทั้งหมดมาตรวจสอบหาความสมบูรณ์ ความถูกต้องในการตอบแบบสอบถาม และวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป ซึ่งมีขั้นตอนการวิเคราะห์ดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยการแจกแจงความถี่ (frequency) และการหาค่าร้อยละ (percentage) แล้วนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในรูปตารางประกอบความเรียง
2. วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้บริหาร โดยการแจกแจงความถี่ (frequency) และการหาค่าร้อยละ (percentage) แล้วนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในรูปตารางประกอบความเรียง
3. วิเคราะห์การดำเนินงานของภาคีเครือข่ายในการจัดการศึกษา สำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้ กลุ่มอยู่ข้างอุ้งน้ำ โดยใช้ค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในรูปตารางประกอบความเรียง โดยแปลความหมายการให้คะแนนจากค่าเฉลี่ย (mean)
4. เปรียบเทียบความแตกต่างการดำเนินงานของภาคีเครือข่ายในการจัดการศึกษา สำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้ กลุ่มอยู่ข้างอุ้งน้ำ สังกัดกรมส่งเสริมการเรียนรู้ จำแนกตามตำแหน่ง และระดับการศึกษา โดยใช้สถิติทดสอบที (t-test) และเมื่อจำแนกตามประสบการณ์การทำงาน และจังหวัด ใช้สถิติทดสอบเอฟ (F-test) เพื่อวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (one-way ANOVA) ในกรณีที่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติจะทดสอบความแตกต่างเป็นคู่ด้วยวิธีของเชฟเฟ (Scheffe's test : Scheffe)

สรุปผล

ผู้ศึกษาได้ทำการศึกษาการดำเนินงานของภาคีเครือข่ายในการจัดการศึกษา สังกัดสำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้จังหวัด กลุ่มอยู่ข้างอุ้งน้ำ สรุปผลการศึกษา ได้ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

จากผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 259 คน พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นครู มีประสบการณ์การทำงานในช่วง 10 – 20 ปี มีการศึกษาระดับปริญญาตรี และปฏิบัติงานในจังหวัดกำแพงเพชร

2. ผลการวิเคราะห์ระดับการดำเนินงานของภาคีเครือข่ายในการจัดการศึกษาของสำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้จังหวัด กลุ่มอยู่ข้างอุ้งน้ำ สังกัดกรมส่งเสริมการเรียนรู้

ระดับการดำเนินงานของภาคีเครือข่ายในการจัดการศึกษาของสำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้จังหวัด กลุ่มอยู่ข้างอุ้งน้ำ สังกัดกรมส่งเสริมการเรียนรู้ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อ

พิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการประสานงาน รองลงมา คือ ด้านความร่วมมือ ด้านการมีส่วนร่วม และด้านการทำงานร่วมกัน ตามลำดับ โดยมีรายละเอียด ดังนี้

2.1 ด้านการประสานงาน อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายประเด็น พบว่า ประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในการทำงานอย่างตรงไปตรงมา เพื่อสร้างความเข้าใจที่ถูกต้องและลดความขัดแย้งที่อาจเกิดขึ้นในระหว่างการทำงานอย่างต่อเนื่อง รองลงมา คือ การสร้างกลไกการประสานงานที่เป็นระบบ และมีความยืดหยุ่น และประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ การติดตามผลเพื่อประเมินผลสำเร็จของการประสานงานอย่างต่อเนื่อง

2.2 ด้านความร่วมมือ อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายประเด็น พบว่า ประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การจัดตั้งคณะกรรมการหรือคณะทำงานร่วม โดยการรวบรวมตัวแทนจากทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง เช่น ครู ผู้ปกครอง และหน่วยงานภายนอก เพื่อร่วมกันวางแผน ติดตาม และประเมินผลความร่วมมือรองลงมา คือ การตรวจสอบและประเมินผลการดำเนินงานอย่างเป็นระบบ เพื่อให้แน่ใจว่ากิจกรรมหรือโครงการที่ดำเนินไปนั้นสอดคล้องกับเป้าหมายและวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ ค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ การกำหนดวัตถุประสงค์และเป้าหมายของความร่วมมืออย่างชัดเจน

2.3 ด้านการทำงานร่วมกัน อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายประเด็น พบว่า ประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การจัดทำรายงานความก้าวหน้าเพื่อการติดตามและประเมินผล รองลงมา คือ การใช้ข้อมูลจากการประเมินผลในการพัฒนาแผนการทำงานและการปรับปรุงกระบวนการเพื่อให้เกิดการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง และประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ การวางแผนและการตั้งเป้าหมายที่ชัดเจน โดยการระบุวัตถุประสงค์ที่สอดคล้องกับความต้องการของทุกฝ่าย

2.4 ด้านการมีส่วนร่วม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายประเด็น พบว่า ประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การดำเนินการตามแผนและจัดกิจกรรมหรือโครงการร่วมกับภาคีเครือข่ายที่ได้วางไว้ รองลงมา คือ การสร้างความสัมพันธ์เชิงบวกระหว่างสถานศึกษาและภาคีเครือข่ายโดยการจัดกิจกรรมสร้างความสัมพันธ์ เช่น สัมมนาและการประชุมเชิงวิชาการ และประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ การวิเคราะห์ความต้องการและความคาดหวังของภาคีเครือข่ายเพื่อให้การร่วมมือมีความสอดคล้องกับความต้องการที่แท้จริง

3. ผลการเปรียบเทียบการดำเนินงานของภาคีเครือข่ายในการจัดการศึกษาของสำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้จังหวัด กลุ่มผู้เข้าร่วม สังกัดกรมส่งเสริมการเรียนรู้ โดยภาพรวม จำแนกตามตำแหน่ง ประสบการณ์การทำงาน ระดับการศึกษา และจังหวัด

จากผลการศึกษาปรากฏผล ดังนี้

3.1 ด้านตำแหน่ง โดยภาพรวมมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ทุกด้านไม่แตกต่างกัน

3.2 ด้านประสบการณ์การทำงาน โดยภาพรวมมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ทุกด้านไม่แตกต่างกัน ยกเว้นด้านการมีส่วนร่วม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.3 ด้านระดับการศึกษา โดยภาพรวมมีความคิดเห็นแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ทุกด้านแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.4 ด้านจังหวัด พบว่า มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ทุกด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อนำมาเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ พบว่า ในทุกด้านกลุ่มจังหวัดมีการดำเนินงานของภาคีเครือข่ายแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 5 คู่ ได้แก่ จังหวัดอุทัยธานีมีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานของภาคีเครือข่ายมากกว่าจังหวัดนครสวรรค์ จังหวัดกำแพงเพชร และจังหวัดพิจิตร นอกจากนี้ จังหวัดนครสวรรค์ยังมีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานของภาคีเครือข่ายมากกว่าจังหวัดกำแพงเพชร และจังหวัดพิจิตร

อภิปรายผล

จากผลการศึกษานำมาอภิปรายผลตามวัตถุประสงค์ได้ ดังนี้

วัตถุประสงค์ข้อที่ 1 เพื่อศึกษาระดับการดำเนินงานของภาคีเครือข่ายในการจัดการศึกษาของสำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้จังหวัด กลุ่มอยู่ชั่วคราว สังกัดกรมส่งเสริมการเรียนรู้

ผลการศึกษาพบว่า จากผลการวิจัยเกี่ยวกับระดับการดำเนินงานของภาคีเครือข่ายในการจัดการศึกษาของสำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้จังหวัด กลุ่มอยู่ชั่วคราว สังกัดกรมส่งเสริมการเรียนรู้ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งอาจเป็นผลจากความร่วมมือที่มีการดำเนินงานอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง โดยมีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันอย่างต่อเนื่องตรงไปตรงมาและมีความยืดหยุ่นในการทำงานร่วมกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านปรากฏผล ดังนี้

1.1 ด้านการประสานงาน อยู่ในระดับมาก ซึ่งอาจเกิดจากการที่มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในการทำงานอย่างต่อเนื่องตรงไปตรงมา ซึ่งช่วยสร้างความเข้าใจที่ถูกต้องและลดความขัดแย้งที่อาจเกิดขึ้นระหว่างการทำงาน นอกจากนี้ การสร้างกลไกการประสานงานที่มีระบบและยืดหยุ่นยังเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้การประสานงานระหว่างภาคีเครือข่ายดำเนินไปได้อย่างราบรื่นและมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับงานวิจัยของ วิจิตรภรณ์ ไต่แก้ว (2558, บทคัดย่อ) เรื่อง การมีส่วนร่วมของภาคีเครือข่ายในการบริหารการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยอำเภอท่าม่วง จังหวัดกาญจนบุรี ซึ่งพบว่า ด้านการประสานงานอยู่ในระดับมาก และ นูซี มะเต็ง (2564, หน้า 95-112) เรื่อง รูปแบบการบริหารภาคีเครือข่ายเพื่อการพัฒนาทักษะชีวิตของนักเรียนประจำโรงเรียน

ราชประชานุเคราะห์ จังหวัดชายแดนภาคใต้ ที่ระบุว่า การประสานงานเป็นองค์ประกอบย่อยสำคัญ ของภารกิจที่ภาคีเครือข่ายควรมีส่วนร่วม ซึ่งช่วยให้การดำเนินงานเกิดประสิทธิภาพ

1.2 ด้านความร่วมมือ อยู่ในระดับมาก ซึ่งอาจเกิดจากการจัดตั้งคณะกรรมการหรือ คณะทำงานที่มีตัวแทนจากหลายภาคส่วน เช่น ครู ผู้ปกครอง ผู้นำชุมชน และหน่วยงานภายนอก เพื่อร่วมกันวางแผน ดำเนินงาน และประเมินผล การมีระบบความร่วมมือที่ชัดเจนและต่อเนื่อง ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานและลดความซ้ำซ้อน สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุภัทรชัย รินสาย, และวชิ ปัญญาใส (2564, หน้า 283–296) เรื่อง การบริหารภาคีเครือข่ายในการจัดการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย อำเภอปัว จังหวัดน่าน ซึ่งเสนอว่า ควรเปิดโอกาสให้ภาคีเครือข่าย แสดงความคิดเห็นเพื่อส่งเสริมกิจกรรมอย่างเป็นรูปธรรม และ สุวิมล หงส์วิไล (2562, บทคัดย่อ) เรื่อง การจัดการความรู้การมีส่วนร่วมของภาคีเครือข่ายในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยจังหวัดเลย ซึ่งพบว่า การมีส่วนร่วมของภาคีเครือข่ายในด้าน ความร่วมมืออยู่ในระดับมาก

1.3 ด้านการทำงานร่วมกัน อยู่ในระดับมาก ซึ่งอาจเป็นผลจากการที่ภาคีเครือข่ายมี บทบาทร่วมในการวางแผนและดำเนินงาน ส่งผลให้เกิดความรับผิดชอบร่วม ความเข้าใจตรงกัน และ ความต่อเนื่องในการพัฒนางาน การติดตามผลและประเมินร่วมกันยังช่วยปรับปรุงการดำเนินงานให้มี ประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ ชนกพร มั่นส (2559, บทคัดย่อ) เรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารแบบมีส่วนร่วมกับประสิทธิผลของสถานศึกษาสังกัดสำนักงาน ส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยจังหวัดปทุมธานี ที่พบว่า การบริหารแบบมี ส่วนร่วมในทุกด้านอยู่ในระดับมากที่สุด และปัทมา กะจะวงษ์ (2560, บทคัดย่อ) เรื่อง การมีส่วนร่วม ของภาคีเครือข่ายที่ส่งผลต่อการปฏิบัติงานของครูการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยใน จังหวัดระยอง จันทบุรี และตราด พบว่า การมีส่วนร่วมของภาคีเครือข่ายส่งผลเชิงบวกต่อการทำงาน ของครูอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

1.4 ด้านการมีส่วนร่วม อยู่ในระดับมาก ซึ่งเป็นผลจากการส่งเสริมให้ภาคีเครือข่ายเข้ามามี บทบาทในการจัดทำแผน กำหนดแนวทาง และร่วมตัดสินใจในกิจกรรมต่างๆ ทำให้เกิดความรู้สึกเป็น เจ้าของร่วม และเสริมสร้างความผูกพันระหว่างองค์กรและชุมชน สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุนีรัตน์ ปัตถาทุม, ธีระ ภูติ, และศักดิ์สิทธิ์ ฤทธิลัน (2557, หน้า 60-65) เรื่อง การศึกษาการดำเนินงาน การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยตำบล สังกัดสำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัยจังหวัดมุกดาหาร ซึ่งพบว่าด้านการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับมาก และ อุดมลักษณ์ คงคาเนรมิต, และวีรวัฒน์ อุทัยรัตน์ (2564, หน้า 44-58) เรื่อง แนวทางการพัฒนาการมี ส่วนร่วมของภาคีเครือข่ายเพื่อส่งเสริมการสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตในการจัดการศึกษา

นอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย ที่เสนอแนวทางในการพัฒนาการมีส่วนร่วมผ่านกลไกด้านการบ่งชี้และการเข้าถึงองค์ความรู้ของภาคีเครือข่าย

วัตถุประสงค์ข้อที่ 2 เพื่อเปรียบเทียบการดำเนินงานของภาคีเครือข่ายในการจัดการศึกษาของสำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้จังหวัด กลุ่มอู่ข้าวอู่น้ำ สังกัดกรมส่งเสริมการเรียนรู้ จำแนกตามตำแหน่ง ประสบการณ์การทำงาน ระดับการศึกษา และจังหวัด

2.1 ด้านตำแหน่ง โดยภาพรวมมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ทุกด้านไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะลักษณะบทบาทหน้าที่ของผู้ปฏิบัติงานในตำแหน่งต่าง ๆ มีความคล้ายคลึงกัน และมีการร่วมมือกันทำงานอย่างใกล้ชิด ส่งผลให้การรับรู้และการมีส่วนร่วมมีลักษณะสอดคล้องกันไม่ว่าจะอยู่ในตำแหน่งใด สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุวิมล หงส์ไฉ (2562, บทคัดย่อ) ที่ได้ศึกษาเรื่อง การจัดการความรู้การมีส่วนร่วมของภาคีเครือข่ายในสถานศึกษา สังกัดสำนักงาน กศน. จังหวัดเลย พบว่า การมีส่วนร่วมของภาคีเครือข่ายอยู่ในระดับมากในทุกด้าน โดยไม่มีความแตกต่างในด้านบทบาท และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชนกพร มั่นส (2559, บทคัดย่อ) ที่ได้ศึกษาเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารแบบมีส่วนร่วมกับประสิทธิผลของสถานศึกษาสังกัดสำนักงาน กศน. จังหวัดปทุมธานี พบว่า การบริหารแบบมีส่วนร่วมส่งผลในระดับมากอย่างต่อเนื่อง โดยครอบคลุมทุกตำแหน่งในองค์กร

2.2 ด้านประสบการณ์การทำงาน โดยภาพรวมมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ทุกด้านไม่แตกต่างกัน ยกเว้นด้านการมีส่วนร่วม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้ที่มีการประสบการณ์มากกว่ามักจะมี ความมั่นใจและเชี่ยวชาญในการปฏิบัติงาน จึงกล้าแสดงออกและมีส่วนร่วมอย่างเข้มแข็งมากกว่าผู้ที่มีการประสบการณ์น้อย สอดคล้องกับงานวิจัยของ ปัทมา กะจะวงษ์ (2560, บทคัดย่อ) ที่ได้ศึกษาเรื่อง การมีส่วนร่วมของภาคีเครือข่ายที่ส่งผลต่อการปฏิบัติงานของครูการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยในจังหวัดระยอง จันทบุรี และตราด พบว่า การมีส่วนร่วมของภาคีเครือข่ายมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการปฏิบัติงานของครูอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ นุชี มะเด็ง (2564, หน้า 95-112) ที่ได้ศึกษาเรื่อง รูปแบบการบริหารภาคีเครือข่ายเพื่อการพัฒนาทักษะชีวิตของนักเรียนประจำโรงเรียนราชประชานุเคราะห์ จังหวัดชายแดนภาคใต้ พบว่า บุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญและประสบการณ์สามารถประสานภารกิจได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

2.3 ด้านระดับการศึกษา โดยภาพรวมมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ทุกด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะระดับการศึกษาส่งผลต่อมุมมอง ทักษะคิด และความสามารถในการมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ โดยผู้ที่มีการศึกษาสูงกว่ามักมีทักษะในการวิเคราะห์และสื่อสารที่ดี ส่งผลให้มีส่วนร่วมอย่างเข้มแข็งกว่า สอดคล้องกับงานวิจัยของ วรณรวิ เจริญสุข (2557, หน้า 15-23) ที่ได้ศึกษาเรื่อง

การมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยของประชาชนในอำเภอ บางสะพาน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ พบว่า ประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่างกั่มีการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ สยามมล เกษประดิษฐ์ (2559, บทคัดย่อ) ที่ได้ศึกษาเรื่อง การมีส่วนร่วมของภาคีเครือข่ายในการบริหารศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย อำเภอภาชี จังหวัดพระนครศรีอยุธยา พบว่า ระดับการศึกษาส่งผลต่อระดับการมีส่วนร่วมที่แตกต่างกันในแต่ละด้าน

2.4 ด้านจังหวัด พบว่า มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ทุกด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อนำมาเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ พบว่า ในทุกด้านกลุ่มจังหวัดมีการดำเนินงานของภาคีเครือข่ายแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะบริบทด้านเศรษฐกิจ สังคม และความเข้มแข็งของชุมชนในแต่ละจังหวัดมีความแตกต่างกัน ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมของภาคีเครือข่าย สอดคล้องกับงานวิจัยของ กัญจน์โชติ สหพัฒนสมบัติ (2557, หน้า 1-15) ที่ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนารูปแบบการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษานอกระบบเพื่อพัฒนาอาชีพของศูนย์ กศน. ตำบล พบว่า พื้นที่ที่มีลักษณะเป็นชุมชนกึ่งเมืองกึ่งชนบท มีการรวมตัวกันอย่างเข้มแข็ง ส่งผลให้การมีส่วนร่วมอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุภัทรชัย รินสาย, และวชิ ปัญญาใส (2564, หน้า 283-296) ที่ได้ศึกษาเรื่อง การบริหารภาคีเครือข่ายในการจัดการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย อำเภอปัว จังหวัดน่าน พบว่า สภาพการมีส่วนร่วมในแต่ละด้านแตกต่างกันตามลักษณะบริบทของพื้นที่

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

1.1 ด้านการประสานงาน ผู้บริหารและครูควรมีการจัดตั้งกลไกในการติดตามผลและประเมินความสำเร็จของการประสานงานอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้สามารถแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นได้ทันท่วงทีและปรับปรุงกระบวนการการประสานงานให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น เช่น การจัดการประชุม ประเมินผลการทำงานหรือการส่งรายงานประจำเดือน

1.2 ด้านความร่วมมือ ผู้บริหารและครูควรกำหนดและทบทวนวัตถุประสงค์และเป้าหมายร่วมกันอย่างชัดเจนก่อนการเริ่มต้นโครงการหรือกิจกรรม และควรมีการประเมินผลความร่วมมือที่เป็นระบบในทุกขั้นตอนเพื่อให้มั่นใจว่าโครงการหรือกิจกรรมมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

1.3 ด้านการทำงานร่วมกัน ผู้บริหารและครูควรให้ความสำคัญกับการกำหนดเป้าหมายและวัตถุประสงค์ที่ชัดเจนตั้งแต่เริ่มต้น โดยต้องมีการร่วมมือระหว่างภาคีเครือข่ายใน

การวางแผนงาน เพื่อให้การทำงานร่วมกันเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและตรงตามความต้องการของทุกฝ่าย

1.4 ด้านการมีส่วนร่วม ผู้บริหารและครูควรมีการทำความเข้าใจและรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการและความคาดหวังของภาคีเครือข่ายในแต่ละพื้นที่อย่างละเอียด และนำข้อมูลที่ได้มาใช้ในการวางแผนกิจกรรมร่วมกับภาคีเครือข่ายเพื่อให้การมีส่วนร่วมมีความสอดคล้องกับความต้องการที่แท้จริง

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 สำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้ กลุ่มอู่ข้าวอู่น้ำ ควรมีการศึกษาแนวทางการพัฒนาทักษะด้านการประสานงานและการทำงานร่วมกันของภาคีเครือข่ายในการจัดการศึกษาของสำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้ กลุ่มอู่ข้าวอู่น้ำ

2.2 สำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้ กลุ่มอู่ข้าวอู่น้ำ ควรมีการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมของภาคีเครือข่ายในการจัดการศึกษาของสำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้ กลุ่มอู่ข้าวอู่น้ำ

บรรณานุกรม

- กมลชนก พิสุทธิ. (2560). การบริหารจัดการภาคีเครือข่ายเพื่อพัฒนาชุมชนอย่างยั่งยืน. กรุงเทพฯ : สถาบันพัฒนาชุมชน.
- กรมส่งเสริมการเรียนรู้. (2566). รายงานผลการปฏิบัติงานที่เป็นเลิศ การบริหารจัดการศึกษาโดยใช้ภาคีเครือข่าย ของสำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้ สังกัดกรมส่งเสริมการเรียนรู้ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2566. กรุงเทพฯ : ผู้แต่ง.
- _____. (2567). เกี่ยวกับ. สืบค้น มิถุนายน 17, 2567, จาก https://dole.go.th/dole2024/?page_id=87.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2542). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติพุทธศักราช 2542. กรุงเทพฯ : ศุภสมาคมประชาชาติ.
- _____. (2551). พระราชบัญญัติส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย พ.ศ. 2551. กรุงเทพฯ : ผู้แต่ง.
- _____. (2559). ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง มาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษา. กรุงเทพฯ : สำนักเทคโนโลยีเพื่อการเรียนรู้ การสอน สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.
- _____. (2565). แผนที่นำทางการขับเคลื่อนเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนด้านการศึกษา (SDG 4 Roadmap). กรุงเทพฯ : ผู้แต่ง.
- _____. (2566). พระราชบัญญัติส่งเสริมการเรียนรู้ 2566. กรุงเทพฯ : ผู้แต่ง.
- กฤติยา จันทพราย. (2564). การจัดการความรู้ในองค์กรยุคดิจิทัล. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- กษมา โรจนนิล ยุทธะทัต, และพยอม วงศ์สารศรี. (2556). ยุทธศาสตร์การส่งเสริมเครือข่ายให้มีส่วนร่วมจัดการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยของสำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยจังหวัดในเขตภาคกลาง. วารสารวิชาการบัณฑิตวิทยาลัยสวนดุสิต, 9(3), 7-15.
- กัญจน์โชติ สหพัฒนสมบัติ. (2557). การพัฒนารูปแบบการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษานอกระบบเพื่อพัฒนาอาชีพของศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยตำบล. วารสารวิจัยทางการศึกษามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 8(12), 1-15.
- กานดา ศรีสวัสดิ์. (2565). การมีส่วนร่วมของชุมชนในยุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่น. วารสารวิจัยสังคม, 18(1), 55-72.

- จักรวาล สุขไมตรี. (2561). การบริหารเครือข่ายภาคีในสถานศึกษา: แนวทางการจัดการที่มีประสิทธิภาพ. **วารสารการบริหารการศึกษาไทย**, 14(1), 25-38.
- จิตตา พงศ์ชัย. (2560). การส่งเสริมความเข้มแข็งขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น. นครราชสีมา : มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี.
- ชนกพร มั่นส. (2559). ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารแบบมีส่วนร่วมกับประสิทธิผลของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย จังหวัดปทุมธานี. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- ณัฐพล ชาญชัย. (2564). ภาวะผู้นำและการเปลี่ยนแปลงในยุคดิจิทัลขององค์กรภาครัฐ. **วารสารบริหารรัฐกิจ**, 22(2), 88-104.
- ธนิดา มโนจิตตร. (2564). รูปแบบการจัดกิจกรรมเรียนรู้เชิงสร้างสรรค์สำหรับเยาวชน. เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ธนศ เกษมสุข. (2562). บทบาทของภาคประชาสังคมในการกำกับนโยบายสาธารณะ. **วารสารรัฐศาสตร์และกฎหมาย**, 10(2), 33-49.
- นุชี มะเด็ง. (2564). รูปแบบการบริหารภาคีเครือข่ายเพื่อการพัฒนาทักษะชีวิตของนักเรียนประจำโรงเรียนราชประชานุเคราะห์ จังหวัดชายแดนภาคใต้. **วารสารวิชาการบัณฑิตวิทยาลัยสวนดุสิต**, 17(2), 95-112.
- บุญชม ศรีสะอาด.(2560). การวิจัยเบื้องต้น (พิมพ์ครั้งที่ 10). กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- ประยูร ธีรศานต์. (2560). การพัฒนาทักษะชีวิตเด็กวัยเรียนผ่านกิจกรรมแบบมีส่วนร่วม. กรุงเทพฯ : มูลนิธิสร้างเสริมการเรียนรู้.
- ปรัชญา เวสารัชช์. (2562). สภาพสังคมและเศรษฐกิจกับการศึกษา ใน การพัฒนาหลักสูตร หน่วยที่ 1-7. นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ปริญญา ทองใบ. (2566). กลยุทธ์การสร้างเครือข่ายความร่วมมือในระบบการศึกษา. **วารสารวิจัยทางการศึกษา**, 12(2), 60-75.
- ปรียา วงศ์สถิต. (2563). แนวทางการประเมินคุณภาพโครงการพัฒนาชุมชนในเขตเมือง. **วารสารสังคมและสิ่งแวดล้อม**, 9(1), 19-34.
- ปรียา ศรีสมุทร. (2561). การจัดการเรียนรู้โดยใช้ฐานสมรรถนะในระดับประถมศึกษา. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ปริญญะ วงศ์ประเสริฐ. (2563). การบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 1. นครราชสีมา : สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 1.

- ปรียามาศ โทนคำ. (2557). การศึกษาการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาของคณะกรรมการ
การศึกษาอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยตำบลในจังหวัดกาฬสินธุ์. วิทยานิพนธ์
ปริญญามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ปัทมา กะจะวงษ์. (2560). การมีส่วนร่วมของภาคีเครือข่ายที่ส่งผลต่อการปฏิบัติงานของครู
การศึกษาอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยในจังหวัดระยอง จันทบุรี และตราด.
วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี.
- ปิยะดา มงคลชัย. (2566). การพัฒนาศักยภาพผู้นำเครือข่ายในชุมชนเมือง. กรุงเทพฯ : สถาบัน
พัฒนาเมืองอย่างยั่งยืน.
- พระราชบัญญัติกรมส่งเสริมการเรียนรู้ พ.ศ. 2566. (2566, 19 มีนาคม). ราชกิจจานุเบกษา. เล่ม
140 ตอนที่ 20ก. น. 60-72.
- พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542. (2542, 19 สิงหาคม). ราชกิจจานุเบกษา. เล่ม 116
ตอนที่ 37ก. น. 1-26.
- พััสสร สุขวัฒนา. (2563). การสื่อสารในองค์กรเพื่อการเปลี่ยนแปลง. วารสารนิเทศศาสตร์, 15(2),
90-106.
- พิชิต วงศ์สิริ. (2562). กระบวนการขับเคลื่อนนโยบายสาธารณะด้านการศึกษา. ขอนแก่น :
มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- พิมพ์พร สุขสำราญ. (2562). แนวทางการพัฒนาครูในศตวรรษที่ 21. วารสารครุศาสตร์ศึกษา,
13(1), 22-39.
- มนัสชนก ศรีประเสริฐ. (2562). การดำเนินงานด้านการทำงานร่วมกันภาคีเครือข่ายสถานศึกษา.
วารสารการศึกษาและสังคมศึกษา, 8(2), 48-62.
- วรพงศ์ วงศ์วิเศษ. (2564). รูปแบบความร่วมมือระหว่างโรงเรียนและชุมชนในการพัฒนาการเรียน
การสอน. วารสารวิจัยและพัฒนาการศึกษา, 10(1), 89-104.
- วรรณรวิ เจริญสุข. (2557). การมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย
ของประชาชนในอำเภอบางสะพาน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์. วารสารวิชาการ
บัณฑิตวิทยาลัยสวนดุสิต, 10(1), 15-23.
- วราภรณ์ สุขสันต์. (2565). รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ของ
นักเรียนมัธยมศึกษา. วารสารครุศาสตร์, 51(3), 88-104.
- วัฒนา มงคลวนิช. (2558). การบริหารจัดการภาคีเครือข่ายในสถานศึกษา. วารสารการศึกษาและ
การพัฒนา, 12(3), 45-58.
- วันชัย โกลละสุต. (2564). การบริหารแบบมีส่วนร่วม. สืบค้น มิถุนายน 17, 2567, จาก,
<http://www.krukeng/ob.tc>.

- วิจิตรภรณ์ โตแก้ว. (2558). การมีส่วนร่วมของภาคีเครือข่ายในการบริหารการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยอำเภอท่าม่วงจังหวัดกาญจนบุรี. การค้นคว้าอิสระปริญญามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี.
- วิชัย ตันติวรรณ. (2562). การบริหารจัดการเครือข่ายสุขภาพในชุมชน. วารสารสุขภาพชุมชน, 25(2), 12-28.
- วิชัย ศรีสุวรรณ. (2561). การศึกษาปัญหาและความต้องการรับการส่งเสริมการวิจัยของบุคลากรสถาบันเครือข่ายการวิจัยภาคกลางตะวันออก (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ : พิมพ์ลักษณ์.
- วิชาญ แก้วมณี. (2561). การบริหารจัดการความขัดแย้งในองค์กร. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ศิริพร วัฒนกิจ. (2563). การจัดการเครือข่ายการศึกษาของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากำแพงเพชร เขต 1. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร.
- ศิริพร ศรีสุข. (2563). แนวทางการพัฒนาทักษะวิชาชีพครูในระดับปฐมวัย. วารสารการศึกษาปฐมวัย, 8(2), 50-64.
- ศุภชัย เรืองนาม. (2559). กลยุทธ์การบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางการศึกษาในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต 1. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ.
- สมชาย จิตรจง. (2562). การพัฒนาระบบเครือข่ายความร่วมมือในสถานศึกษา. วารสารการศึกษาและการพัฒนา, 15(1), 35-48.
- สมชาย พงษ์เสรี. (2564). การใช้เทคโนโลยีเพื่อการเรียนรู้ในระดับอุดมศึกษา. วารสารการอุดมศึกษา, 14(2), 101-118.
- สมบูรณ์ เจริญสุข. (2565). การดำเนินงานด้านการมีส่วนร่วมภาคีเครือข่ายสถานศึกษา. วารสารการศึกษาและสังคมศึกษา, 9(1), 31-45.
- สมศักดิ์ จันทร์ขวัญ. (2563). การพัฒนาความร่วมมือทางการศึกษาผ่านเครือข่ายสถาบันการศึกษาและชุมชน. วารสารการศึกษาและสังคมศึกษา, 7(2), 112-123.
- สยามมล เกษประดิษฐ์. (2559). การศึกษาการมีส่วนร่วมของภาคีเครือข่ายในการบริหารศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยอำเภอภาษี จังหวัดพระนครศรีอยุธยา. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2564). แผนพัฒนาการศึกษาขั้นพื้นฐาน (พ.ศ. 2564-2565). กรุงเทพฯ : ผู้แต่ง.

- สำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้จังหวัดนครสวรรค์. (2565). การแข่งขันกีฬา “กศน. กลุ่มอู่ข้าวอู่น้ำ เกมส์ 2566”. สืบค้น มิถุนายน 17, 2567, จาก <http://nakorns.nfe.go.th/index.php/200-2566-4>.
- สุนิสา พรหมสวัสดิ์. (2563). แนวทางการพัฒนาทักษะอาชีพให้กับผู้เรียนในระบบทวิภาคี. **วารสาร อาชีวศึกษา**, 12(2), 44–59.
- สุนิรัตน์ ปัตถาทุม, ชีระ ภูติ, และศักดิ์สิทธิ์ ฤทธิสิน. (2557). การศึกษาการดำเนินงานการศึกษานอกระบบและ การศึกษาตามอัธยาศัยตำบล สังกัดสำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและ การศึกษาตามอัธยาศัย จังหวัดมุกดาหาร. **วารสารมหาวิทยาลัยนครพนม**, 4(1), 60-65.
- สุพัตรา วรณาภา. (2566). การประเมินผลโครงการพัฒนาเยาวชนในเขตเมืองใหญ่. กรุงเทพฯ : มูลนิธิเพื่อเยาวชนไทย.
- สุภัทรชัย รินสาย, และวชิ ปัญญาใส. (2564). การบริหารภาคีเครือข่ายในการจัดการศึกษานอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัยอำเภอปัว จังหวัดน่าน. **Journal of Roi Kaensarn Academi**, 6(8), 283–296.
- สุรียพร เกษตรธรรม. (2561). การใช้เกมเพื่อพัฒนาทักษะสมองของเด็กปฐมวัย. วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สุวิมล หงส์ไธ. (2562). การมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการศึกษาศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก เทศบาล ตำบลสระบัว อำเภอกบินทร์บุรี จังหวัดปราจีนบุรี. วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยบูรพา.
- อรณิชา สุวรรณทัศน์. (2560). นวัตกรรมเพื่อการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 สำหรับครูปฐมวัย. **วารสารวิชาการศึกษา**, 6(1), 30–47.
- อรัญญ์ วัฒนธรรม. (2565). การใช้ชุมชนเป็นฐานในการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ. **วารสาร การเรียนรู้เพื่อชุมชน**, 9(2), 25–41.
- อาชัญญา รัตนอุบล. (2562). การเรียนรู้ของผู้ใหญ่และผู้สูงอายุในสังคมไทย. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อุดมลักษณ์ คงคาเนรมิต, และวีรวัฒน์ อุทัยรัตน์. (2564). แนวทางการพัฒนาร่วมกันของภาคี เครือข่ายเพื่อส่งเสริมการสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตในการจัดการศึกษานอก ระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย. **วารสารมหาจุฬานาครทรรศ**, 8(3), 44-58.
- Browne, J. (2020). Effective strategies for managing network partnerships. **Journal of Network Management**, 15(2), 45-60.

- Chen, J. (2023). Building effective partnerships for lifelong learning in urban communities of China. **International Journal of Lifelong Learning**, 42(3), 201-215.
- Davis, L. (2022). Building resilient partnerships in network organizations. **International Journal of Partnership Studies**, 18(3), 112-126.
- Devan, M. (2021). **Managing network partnerships: Strategies for success**. New York : Alliance Press.
- Florida, R. (2020). **Innovation through partnerships: Building effective networks**. San Francisco : Creative Solutions.
- Garcia, V. (2022). Review of Contemporary Research on Literacy and Adult Education in Latin America. **Latin American Research Review**, 3(3), 124-141.
- Kotter, J. (2019). **Leading partnerships: Navigating alliances in a complex world**. Boston : Harvard Business Review Press.
- Kumar, S. (2023). Innovation through collaboration: Enhancing network partnerships. **Journal of Collaborative Management**, 22(1), 5-20.
- Lee, W.O. (2021). Lifelong learning and learning to learn: An enabler of new voices for the new times. **International Review of Education**, 60(4), 463-479.
- Likert, R. (1961). **New patterns of management**. New York : McGraw-Hill.
- Nguyen, T. (2021). The role of communication in successful network partnerships. **Journal of Interorganizational Collaboration**, 19(4), 85-100.
- Senge, P. (2023). **Systems thinking for network management: A guide to partnership synergy**. Cambridge : Learning Organization Publications.
- Smith, A. (2019). Assessing the impact of leadership on network partnership success. **Journal of Organizational Leadership**, 14(2), 30-44.
- Stallworth, C. (2022). **The network manager's handbook: Tools and techniques for collaboration**. Chicago : Network Strategies Press.
- Yamane, T. (1973). **Statistics: An introductory analysis**. New York : Harper & Row.

ภาคผนวก

มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

ภาคผนวก ก
แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย
เรื่อง การดำเนินงานของภาคีเครือข่ายในการจัดการศึกษา
สังกัดสำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้จังหวัด กลุ่มผู้ข่าวผู้ข่าว

คำชี้แจง

1. การวิจัยครั้งนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการดำเนินงานของภาคีเครือข่ายในการจัดการศึกษา สังกัดสำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้จังหวัด กลุ่มผู้ข่าวผู้ข่าว

2. ผู้วิจัยต้องการศึกษาการดำเนินงานของภาคีเครือข่ายในการจัดการศึกษา สังกัดสำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้จังหวัด กลุ่มผู้ข่าวผู้ข่าว ขอความกรุณาท่านโปรดช่วยตอบแบบสอบถามทุกข้อตามความเป็นจริง เพราะข้อมูลที่เป็นจริงของท่านจะมีคุณอย่างยิ่งต่องานวิจัยและจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษา ซึ่งการตอบแบบสอบถามในครั้งนี้จะไม่มีผลกระทบต่อท่านและการปฏิบัติงานของท่านแต่ประการใด เพราะผู้วิจัยจะนำไปวิเคราะห์และนำเสนอผลในภาพรวมเท่านั้น

3. แบบสอบถามชุดนี้แบ่งเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามโดยใช้แบบตรวจสอบรายการ (checklist) ประกอบด้วยตำแหน่ง ประสบการณ์การทำงาน ระดับการศึกษา และจังหวัด

ตอนที่ 2 การดำเนินงานของภาคีเครือข่ายในการจัดการศึกษา สังกัดสำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้จังหวัด กลุ่มผู้ข่าวผู้ข่าว โดยใช้แบบสอบถาม แบบมาตราส่วนประมาณค่า (rating scale) มี 5 ระดับ

4. ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณทุกท่านเป็นอย่างสูงที่กรุณาให้ความอนุเคราะห์เสียสละเวลาในการตอบแบบสอบถามเพื่อการวิจัยในครั้งนี้เป็นอย่างดี

ขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

นางสาวกาญจน์ บุญยัง

นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ☐ ให้ตรงกับความเป็นจริงเกี่ยวกับตัวท่านมากที่สุด

1. ตำแหน่ง

☐ ผู้บริหาร

☐ ครู

2. ประสบการณ์การทำงาน

☐ น้อยกว่า 10 ปี

☐ 10 – 20 ปี

☐ มากกว่า 20 ปีขึ้นไป

3. ระดับการศึกษา

☐ ปริญญาตรี

☐ สูงกว่าปริญญาตรี

4. จังหวัด

☐ อุทัยธานี

☐ นครสวรรค์

☐ กำแพงเพชร

☐ พิจิตร

**ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับการดำเนินงานของภาคีเครือข่ายในการจัดการศึกษา สังกัด
สำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้จังหวัด กลุ่มอู่ข้าวอู่น้ำ**

คำชี้แจง : ให้ผู้ตอบแบบสอบถามทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องของระดับการดำเนินงานของ
ภาคีเครือข่ายในการจัดการศึกษาตรงกับความเป็นจริงที่ท่าน เห็นสมควรในทุกข้อคำถาม
ซึ่งกำหนดการให้คะแนนแต่ละข้อ ดังนี้

ระดับ 5 หมายถึง การดำเนินงานของภาคีเครือข่ายในการจัดการศึกษา อยู่ในระดับมากที่สุด
ระดับ 4 หมายถึง การดำเนินงานของภาคีเครือข่ายในการจัดการศึกษา อยู่ในระดับมาก
ระดับ 3 หมายถึง การดำเนินงานของภาคีเครือข่ายในการจัดการศึกษา อยู่ในระดับปานกลาง
ระดับ 2 หมายถึง การดำเนินงานของภาคีเครือข่ายในการจัดการศึกษา อยู่ในระดับน้อย
ระดับ 1 หมายถึง การดำเนินงานของภาคีเครือข่ายในการจัดการศึกษา อยู่ในระดับน้อยที่สุด

ข้อ	การดำเนินงานของภาคีเครือข่ายในการจัดการศึกษา	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
ด้านการประสานงาน						
1.	มีการวางแผนร่วมกันที่ชัดเจน ทั้งในด้านการพัฒนาหลักสูตร การฝึกอบรมครู การจัดหาทรัพยากรการเรียนการสอน และการสร้างกิจกรรมที่ส่งเสริมทักษะของผู้เรียน					
2.	มีการสร้างความเข้าใจและความไว้วางใจระหว่างสถานศึกษาและภาคีเครือข่าย					
3.	มีการจัดประชุมเพื่อกำหนดเป้าหมายและแผนงานร่วมกันอย่างสม่ำเสมอ					
4.	มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในการทำงานอย่างตรงไปตรงมา เพื่อสร้างความเข้าใจที่ถูกต้องและลดความขัดแย้งที่อาจเกิดขึ้นในระหว่างการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง					
5.	มีการกำหนดบทบาทและความรับผิดชอบที่ชัดเจน ช่วยให้การดำเนินงานเป็นไปตามแผนที่วางไว้					
6.	มีการติดตามผลเพื่อประเมินความสำเร็จของการประสานงานอย่างต่อเนื่อง					
7.	มีการปรับปรุงแผนการดำเนินงานให้สอดคล้องกับสถานการณ์และความต้องการที่เปลี่ยนแปลงไป					
8.	มีการสร้างกลไกการประสานงานที่เป็นระบบ และมีความยืดหยุ่น					
9.	มีการแลกเปลี่ยนข้อมูลและความรู้ระหว่างกันอย่างต่อเนื่อง					

ข้อ	การดำเนินงานของภาคีเครือข่ายในการจัดการศึกษา	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
10.	มีการสนับสนุนให้ทุกฝ่ายมีส่วนร่วมในกระบวนการตัดสินใจ					
ด้านความร่วมมือ						
11.	มีการร่วมสำรวจและรวบรวมข้อมูลจากแหล่งต่างๆ เพื่อระบุปัญหาและความต้องการที่แท้จริงของสถานศึกษา ชุมชน หรือหน่วยงานต่างๆ					
12.	มีการกำหนดวัตถุประสงค์และเป้าหมายของความร่วมมืออย่างชัดเจน					
13.	มีการออกแบบกิจกรรมหรือโครงการความร่วมมือที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่กำหนดไว้ เพื่อให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องมีความเข้าใจและมุ่งไปในทิศทางเดียวกัน					
14.	มีการจัดตั้งคณะกรรมการหรือคณะทำงานร่วม โดยการรวบรวมตัวแทนจากทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง เช่น ครู ผู้ปกครอง และหน่วยงานภายนอก เพื่อร่วมกันวางแผน ติดตาม และประเมินผลความร่วมมือ					
15.	มีการกำหนดบทบาทและหน้าที่ของคณะทำงานอย่างชัดเจน เพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ					
16.	มีการประสานงานและสื่อสารระหว่างภาคีเครือข่ายอย่างต่อเนื่อง					
17.	มีการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ให้เหมาะสมและคุ้มค่า					
18.	มีการดำเนินกิจกรรมหรือโครงการตามแผนที่วางไว้ เป็นไปอย่างเป็นระบบ					
19.	มีการตรวจสอบและประเมินผลการดำเนินงานอย่างเป็นระบบเพื่อให้แน่ใจว่ากิจกรรมหรือโครงการที่ดำเนินไปนั้นสอดคล้องกับเป้าหมายและวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้					
20.	มีการสรุปผลการดำเนินงานในรูปแบบรายงานหรือเอกสารที่เผยแพร่ได้					
ด้านการทำงานร่วมกัน						
21.	มีการวางแผนและการตั้งเป้าหมายที่ชัดเจน โดยการระบุวัตถุประสงค์ที่สอดคล้องกับความต้องการของทุกฝ่าย					
22.	มีการวิเคราะห์ข้อมูลปัญหาและความต้องการเพื่อออกแบบแผนการทำงานร่วมกันที่ตอบสนองต่อความต้องการ					
23.	มีการสร้างและพัฒนาเครือข่ายที่เกี่ยวข้องกับการคัดเลือกพันธมิตรที่มีศักยภาพ					

ข้อ	การดำเนินงานของภาคีเครือข่ายในการจัดการศึกษา	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
24.	มีการจัดประชุมเริ่มต้นเพื่อสร้างความเข้าใจร่วมกันเกี่ยวกับเป้าหมายและบทบาทของแต่ละฝ่ายในเครือข่าย					
25.	มีการกำหนดบทบาทและความรับผิดชอบของแต่ละฝ่ายอย่างชัดเจน					
26.	มีการจัดทำแผนการดำเนินงานที่มีรายละเอียดของกิจกรรมและวิธีการประเมินผล					
27.	มีการประสานงานและการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ					
28.	มีการจัดทำรายงานความก้าวหน้าเพื่อการติดตามและประเมินผล					
29.	มีการใช้ข้อมูลจากการประเมินผลในการพัฒนาแผนการทำงานและการปรับปรุงกระบวนการเพื่อให้เกิดการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง					
30.	มีการจัดกิจกรรมสร้างความสัมพันธ์และการเสริมสร้างความไว้วางใจอย่างสม่ำเสมอ					
ด้านการมีส่วนร่วม						
31.	มีการวางแผนและกำหนดวัตถุประสงค์ของการมีส่วนร่วม โดยมีการตั้งเป้าหมายที่ชัดเจน					
32.	มีการวิเคราะห์ความต้องการและความคาดหวังของภาคีเครือข่าย เพื่อให้การร่วมมือมีความสอดคล้องกับความต้องการที่แท้จริง					
33.	มีการระบุและเลือกภาคีเครือข่ายที่มีศักยภาพในการสนับสนุนสถานศึกษา					
34.	มีการสร้างฐานข้อมูลของภาคีเพื่อความสะดวกในการติดต่อในอนาคต					
35.	มีการใช้ช่องทางการสื่อสารที่เหมาะสมเพื่อให้การติดต่อเป็นไปอย่างราบรื่น					
36.	มีการพัฒนาข้อตกลงความร่วมมือ (MOU) ที่ชัดเจนและยืดหยุ่น					
37.	มีการพัฒนากลยุทธ์และแนวทางการดำเนินงานที่ชัดเจน					
38.	มีการดำเนินการตามแผนและจัดกิจกรรมหรือโครงการร่วมกับภาคีเครือข่ายที่ได้วางไว้					
39.	มีการประเมินผลการร่วมมือและผลกระทบที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง					
40.	มีการสร้างความสัมพันธ์เชิงบวกระหว่างสถานศึกษาและภาคีเครือข่าย โดยการจัดกิจกรรมสร้างความสัมพันธ์ เช่น สัมมนาและการประชุมเชิงวิชาการ					

ภาคผนวก ข

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัย

1. อาจารย์ ดร.ภัสสร เลาสวัสดิ์กุล	คณบดีคณะครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี
2. รองศาสตราจารย์ ว่าที่ร้อยตรี ดร.ชูชาติ พยอม	คณบดีคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม
มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี
3. อาจารย์ ดร.สรรัช ชูชีพ	รองคณบดีฝ่ายวิชาการ
คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี
4. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เฉลิมชัย หาญกล้า	อาจารย์ประจำหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี
5. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปนิดา เนื่องพะยอม	อาจารย์ประจำหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

ภาคผนวก ค

หนังสือขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ
การศึกษา

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

ที่ ๙๑๖/๒๕๖๗

วันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๖๗

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

เรียน อาจารย์ ดร.ภัสสร เลาสวัสดิกุล

- สิ่งที่ส่งมาด้วย
๑. คำโครงการค้นคว้าอิสระ
 ๒. แบบสอบถามการค้นคว้าอิสระ
 ๓. แบบประเมินคุณภาพเครื่องมือ

ด้วยนางสาวทกกาญจน์ บุญยัง รหัสนักศึกษา ๖๕๒๑๗๐๑๐๒๐๔ นักศึกษาหลักสูตร ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ ได้รับอนุมัติให้ทำการค้นคว้าอิสระ เรื่อง การดำเนินงานของภาคีเครือข่ายในการจัดการศึกษา สังกัดสำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้จังหวัด กลุ่มอยู่บ้านอุ่มน้ำ โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภูวดล จุลสุคนธ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาหลัก และอาจารย์ ดร.ธัญนันท์ ทองบุญตา เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาร่วม ปัจจุบันอยู่ในขั้นตอนการสร้าง เครื่องมือเพื่อใช้ในการค้นคว้าอิสระซึ่งนักศึกษาได้เรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบ คุณภาพของเครื่องมือในครั้งนี้

ในการนี้ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี จึงขอความอนุเคราะห์ จากท่านในการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือดังกล่าว ตามเอกสารที่แนบมาพร้อมหนังสือนี้ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

(อาจารย์ ดร.ภัสสร เลาสวัสดิกุล)

คณบดีคณะครุศาสตร์

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี.....

ที่ ๙๒๐/๒๕๖๗..... วันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๖๗.....

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ.....

เรียน รองศาสตราจารย์ วาที่ร้อยตรี ดร.ชูชาติ พยอม

- สิ่งที่ส่งมาด้วย
๑. คำโครงการค้นคว้าอิสระ
 ๒. แบบสอบถามการค้นคว้าอิสระ
 ๓. แบบประเมินคุณภาพเครื่องมือ

ด้วยนางสาวทกกาญจน์ บุญยัง รหัสนักศึกษา ๖๕๒๑๗๐๑๐๒๐๔ นักศึกษาหลักสูตร
ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ ได้รับอนุมัติให้ทำการค้นคว้าอิสระ
เรื่อง การดำเนินงานของภาคีเครือข่ายในการจัดการศึกษา สังกัดสำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้จังหวัด
กลุ่มอุ้งข้าวอุ้งน้ำ โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภูวดล จุลสุคนธ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาหลัก
และอาจารย์ ดร.ธัญนันท์ ทองบุญตง เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาร่วม ปัจจุบันอยู่ในขั้นตอนการสร้าง
เครื่องมือเพื่อใช้ในการค้นคว้าอิสระซึ่งนักศึกษาได้เรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบ
คุณภาพของเครื่องมือในครั้งนี้

ในการนี้ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี จึงขอความอนุเคราะห์
จากท่านในการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือดังกล่าว ตามเอกสารที่แนบมาพร้อมหนังสือนี้
และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

(อาจารย์ ดร.ภัสสร เลาสวัสดิกุล)

คณบดีคณะครุศาสตร์

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

ที่ ๙๑๗/๒๕๖๗

วันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๖๗

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

เรียน อาจารย์ ดร.สรชัย ชูชีพ

- สิ่งที่ส่งมาด้วย
๑. คำโครงการค้นคว้าอิสระ
 ๒. แบบสอบถามการค้นคว้าอิสระ
 ๓. แบบประเมินคุณภาพเครื่องมือ

ด้วยนางสาวทกกาญจน์ บุญยัง รหัสนักศึกษา ๖๕๒๑๗๐๑๐๒๐๔ นักศึกษาหลักสูตร
ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ ได้รับอนุมัติให้ทำการค้นคว้าอิสระ
เรื่อง การดำเนินงานของภาคีเครือข่ายในการจัดการศึกษา สังกัดสำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้จังหวัด
กลุ่มอยู่ข้างอุ่มน้ำ โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภูวดล จุลสุคนธ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาหลัก
และอาจารย์ ดร.ธนิยพันธ์ ทองบุญตา เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาร่วม ปัจจุบันอยู่ในขั้นตอนการสร้าง
เครื่องมือเพื่อใช้ในการค้นคว้าอิสระซึ่งนักศึกษาได้เรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบ
คุณภาพของเครื่องมือในครั้งนี้

ในการนี้ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี จึงขอความอนุเคราะห์
จากท่านในการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือดังกล่าว ตามเอกสารที่แนบมาพร้อมหนังสือนี้
และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

(อาจารย์ ดร.ภัสกร เลาสวัสดิกุล)

คณบดีคณะครุศาสตร์

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

ที่ ๘๑๘/๒๕๖๗

วันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๖๗

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เฉลิมชัย หาญกล้า

- สิ่งที่ส่งมาด้วย
๑. แผนโครงการค้นคว้าอิสระ
 ๒. แบบสอบถามการค้นคว้าอิสระ
 ๓. แบบประเมินคุณภาพเครื่องมือ

ด้วยนางสาวทกกาญจน์ บุญยัง รหัสนักศึกษา ๖๕๒๑๗๐๑๐๒๐๔ นักศึกษาหลักสูตร
ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ ได้รับอนุมัติให้ทำการค้นคว้าอิสระ
เรื่อง การดำเนินงานของภาคีเครือข่ายในการจัดการศึกษา สังกัดสำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้จังหวัด
กลุ่มอยู่ข้างอุ้งน้ำ โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภูวดล จุลสุคนธ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาหลัก
และอาจารย์ ดร.ธัญนันท์ ทองบุญตา เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาร่วม ปัจจุบันอยู่ในขั้นตอนการสร้าง
เครื่องมือเพื่อใช้ในการค้นคว้าอิสระซึ่งนักศึกษาได้เรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบ
คุณภาพของเครื่องมือในครั้งนี้

ในการนี้ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี จึงขอความอนุเคราะห์
จากท่านในการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือดังกล่าว ตามเอกสารที่แนบมาพร้อมหนังสือนี้
และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

(อาจารย์ ดร.ภัสสกร เลาสวัสดิกุล)

คณบดีคณะครุศาสตร์

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

ที่ ๙๑๙/๒๕๖๗ วันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๖๗

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปณิดา เนืองพะยอม

- สิ่งที่ส่งมาด้วย
๑. คำโครงการค้นคว้าอิสระ
 ๒. แบบสอบถามการค้นคว้าอิสระ
 ๓. แบบประเมินคุณภาพเครื่องมือ

ด้วยนางสาวทกกาญจน์ บุญยัง รหัสนักศึกษา ๐๕๒๑๗๐๑๐๒๐๔ นักศึกษาหลักสูตร ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ ได้รับอนุมัติให้ทำการค้นคว้าอิสระ เรื่อง การดำเนินงานของภาคีเครือข่ายในการจัดการศึกษา สังกัดสำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้จังหวัด กลุ่มอยู่ข้าวอุ่นน้ำ โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภูวดล จุลสุคนธ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาหลัก และอาจารย์ ดร.ธัญนันท์ ทองบุญตา เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาร่วม ปัจจุบันอยู่ในขั้นตอนการสร้าง เครื่องมือเพื่อใช้ในการค้นคว้าอิสระซึ่งนักศึกษาได้เรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบ คุณภาพของเครื่องมือในครั้งนี้

ในการนี้ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี จึงขอความอนุเคราะห์ จากท่านในการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือดังกล่าว ตามเอกสารที่แนบมาพร้อมหนังสือนี้ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

(อาจารย์ ดร.ภัสสกร เลาสวัสดิกุล)
คณบดีคณะครุศาสตร์

ภาคผนวก ง

หนังสือขอความอนุเคราะห์ทดลองใช้ (try out)

มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

ที่ อว. ๐๖๒๘.๐๒/๐๗๗

คณะครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี
ถนนนารายณ์มหาราช
อ.เมือง จ.ลพบุรี ๑๕๐๐๐

๓๐ มกราคม ๒๕๖๘

เรื่อง ขออนุญาตทดลองใช้ (Try out) เครื่องมือในการค้นคว้าอิสระ

เรียน ผู้อำนวยการสำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้ประจำจังหวัดอุทัยธานี

ด้วยนางสาวทกกาญจน์ บุญยัง รหัสนักศึกษา ๖๕๒๑๗๐๑๐๒๐๔ นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ ได้รับอนุมัติให้ทำการค้นคว้าอิสระ เรื่อง การดำเนินงานของภาคีเครือข่ายในการจัดการศึกษา สังกัดสำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้จังหวัดกลุ่มอุทัยธานี โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภาณุพล จุลสุคนธ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาหลัก และอาจารย์ ดร.ธัญนันท์ ทองบุญตา เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาร่วม ปัจจุบันอยู่ในขั้นตอนการทดลองใช้เครื่องมือ (Try out) เพื่อตรวจสอบคุณภาพและปรับปรุงเครื่องมือที่สร้างขึ้น

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านอนุญาตให้นางสาวทกกาญจน์ บุญยัง ดำเนินการทดลองใช้เครื่องมือในการค้นคว้าอิสระกับกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งได้แก่ผู้บริหารสถานศึกษาและครู ในสถานศึกษาสังกัดของท่าน หวังอย่างยิ่งในความกรุณาและได้รับความอนุเคราะห์ด้วยดี ทั้งนี้ นักศึกษาจะเป็นผู้ติดต่อและประสานขอความอนุเคราะห์ด้วยตนเอง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาต และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร.ภัสกร เลาสวัสดิกุล)
คณบดีคณะครุศาสตร์ ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

โทร.๐-๓๖๔๑-๑๑๑๒

โทรสาร ๐-๓๖๔๑-๑๑๑๒

ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ : saraban_edu@lawasri.tru.ac.th

ที่ อว. ๐๖๒๘.๐๒/ว๐๗๘

คณะครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี
ถนนนารายณ์มหาราช
อ.เมือง จ.ลพบุรี ๑๕๐๐๐

๓๐ มกราคม ๒๕๖๘

เรื่อง ขออนุญาตทดลองใช้ (Try out) เครื่องมือในการค้นคว้าอิสระ

เรียน ผู้อำนวยการสถานศึกษา

ด้วยนางสาวทกกาญจน์ บุญยัง รหัสนักศึกษา ๖๕๒๑๗๐๑๐๒๐๔ นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ ได้รับอนุมัติให้ทำการค้นคว้าอิสระ เรื่อง การดำเนินงานของภาคีเครือข่ายในการจัดการศึกษา สังกัดสำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้จังหวัดกลุ่มอู่ข้าวอู่น้ำ โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภูวดล จุลสุคนธ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาหลัก และอาจารย์ ดร.ธัญนันท์ ทองบุญตา เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาร่วม ปัจจุบันอยู่ในขั้นตอนการทดลองใช้เครื่องมือ (Try out) เพื่อตรวจสอบคุณภาพและปรับปรุงเครื่องมือที่สร้างขึ้น

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านอนุญาตให้นางสาวทกกาญจน์ บุญยัง ดำเนินการทดลองใช้เครื่องมือในการค้นคว้าอิสระกับกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งได้แก่ผู้บริหารสถานศึกษาและครู ในสถานศึกษาของท่าน หวังอย่างยิ่งในความกรุณาและได้รับความอนุเคราะห์ด้วยดี ทั้งนี้ นักศึกษาจะเป็นผู้ติดต่อและประสานขอความอนุเคราะห์ด้วยตนเอง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาต และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร.ศัสกร เลาสวัสดิกุล)
คณบดีคณะครุศาสตร์ ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

โทร.๐-๓๖๔๑-๑๑๑๒

โทรสาร ๐-๓๖๔๑-๑๑๑๒

ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ : saraban_edu@lawasri.tru.ac.th

ภาคผนวก จ

หนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลในการวิจัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

ที่ อว. ๐๖๒๘.๐๒/๑๓๔

คณะครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี
ถนนนารายณ์มหาราช
อ.เมือง จ.ลพบุรี ๑๕๐๐๐

๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๘

เรื่อง ขออนุญาตเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยในการค้นคว้าอิสระ

เรียน ผู้อำนวยการสำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้ประจำจังหวัดอุทัยธานี

ด้วยนางสาธิตาภรณ์ บุญยัง รหัสนักศึกษา ๖๕๒๑๗๐๑๐๒๐๔ นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ ได้รับอนุมัติให้ทำการค้นคว้าอิสระ เรื่อง การดำเนินงานของภาคีเครือข่ายในการจัดการศึกษา สังกัดสำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้จังหวัดกลุ่มอุทัยธานี โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภูวดล จุลสุคนธ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาหลัก และอาจารย์ ดร.ธัญนันท์ ทองบุญตา เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาร่วม ปัจจุบันอยู่ในขั้นตอนการเก็บข้อมูล ซึ่งผู้บริหารสถานศึกษาและครูในสถานศึกษาของท่านได้ถูกเลือกเป็นกลุ่มตัวอย่างในการเก็บข้อมูลในครั้งนี้

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านอนุญาตให้นางสาธิตาภรณ์ บุญยัง ดำเนินการเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยในการค้นคว้าอิสระกับกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาและครู ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้ประจำจังหวัดอุทัยธานี หวังอย่างยิ่งในความกรุณาและอนุญาตให้นักศึกษาดำเนินการเก็บข้อมูลดังกล่าว ทั้งนี้ นักศึกษาจะเป็นผู้ติดต่อและประสานขอความอนุเคราะห์ด้วยตนเอง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาต และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร.พัศยกร เลาสวัสดิกุล)
คณบดีคณะครุศาสตร์ ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

โทร. ๐-๓๖๔๑-๑๑๑๒

โทรสาร ๐-๓๖๔๑-๑๑๑๒

ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ saraban_edu@lawasri.tru.ac.th

ที่ อว. ๐๖๒๘.๐๒/๑๓๕

คณะครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี
ถนนนารายณ์มหาราช
อ.เมือง จ.ลพบุรี ๑๕๐๐๐

๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๘

เรื่อง ขออนุญาตเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยในการค้นคว้าอิสระ

เรียน ผู้อำนวยการสำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้ประจำจังหวัดนครสวรรค์

ด้วยนางสาวทกกาญจน์ บุญยัง รหัสนักศึกษา ๖๕๒๑๗๑๐๒๐๔ นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ ได้รับอนุมัติให้ทำการค้นคว้าอิสระ เรื่อง การดำเนินงานของภาคีเครือข่ายในการจัดการศึกษา สังกัดสำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้จังหวัดกลุ่มอุษาคเนย์ โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภูวดล จุลสุคนธ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาหลัก และอาจารย์ ดร.ธัญนันท์ ทองบุญตา เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาร่วม ปัจจุบันอยู่ในขั้นตอนการเก็บข้อมูล ซึ่งผู้บริหารสถานศึกษาและครูในสถานศึกษาของท่านได้ถูกเลือกเป็นกลุ่มตัวอย่างในการเก็บข้อมูลในครั้งนี้

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านอนุญาตให้นางสาวทกกาญจน์ บุญยัง ดำเนินการเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยในการค้นคว้าอิสระกับกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาและครู ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้ประจำจังหวัดนครสวรรค์ หวังอย่างยิ่งในความกรุณาและอนุญาตให้นักศึกษาดำเนินการเก็บข้อมูลดังกล่าว ทั้งนี้ นักศึกษาจะเป็นผู้ติดต่อและประสานขอความอนุเคราะห์ด้วยตนเอง

จึงเรียนมาเพื่อได้โปรดพิจารณาอนุญาต และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร.รตัสกร เลาสวัสดิกุล)
คณบดีคณะครุศาสตร์ ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

โทร. ๐-๓๖๔๑-๑๑๑๒

โทรสาร ๐-๓๖๔๑-๑๑๑๒

ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ saraban_edu@lawasri.tru.ac.th

ที่ อว. ๐๖๒๘.๐๒/๑๓๗

คณะครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี
ถนนนารายณ์มหาราช
อ.เมือง จ.ลพบุรี ๑๕๐๐๐

๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๘

เรื่อง ขออนุญาตเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยในการค้นคว้าอิสระ

เรียน ผู้อำนวยการสำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้ประจำจังหวัดพิจิตร

ด้วยนางสาทกกาญจน์ บุญยัง รหัสนักศึกษา ๖๕๒๑๗๐๑๐๒๐๔ นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ ได้รับอนุมัติให้ทำการค้นคว้าอิสระ เรื่อง การดำเนินงานของภาคีเครือข่ายในการจัดการศึกษา สังกัดสำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้จังหวัดกลุ่มอุษาคเนย์ โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภูวดล จุลสุคนธ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาหลัก และอาจารย์ ดร.ธัญนันท์ ทองบุญตา เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาร่วม ปัจจุบันอยู่ในขั้นตอนการเก็บข้อมูล ซึ่งผู้บริหารสถานศึกษาและครูในสถานศึกษาของท่านได้ถูกเลือกเป็นกลุ่มตัวอย่างในการเก็บข้อมูลในครั้งนี้

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านอนุญาตให้นางสาทกกาญจน์ บุญยัง ดำเนินการเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยในการค้นคว้าอิสระกับกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาและครู ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้ประจำจังหวัดพิจิตร หวังอย่างยิ่งในความกรุณาและอนุญาตให้นักศึกษาดำเนินการเก็บข้อมูลดังกล่าว ทั้งนี้ นักศึกษาจะเป็นผู้ติดต่อและประสานขอความอนุเคราะห์ด้วยตนเอง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาต และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร.ภัสกร เลาสวัสดิกุล)
คณบดีคณะครุศาสตร์ ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

โทร. ๐-๓๖๔๑-๑๑๑๒

โทรสาร ๐-๓๖๔๑-๑๑๑๒

ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ saraban_edu@lawasri.tru.ac.th

ที่ อว. ๐๖๒๘.๐๒/๑๓๖

คณะครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี
ถนนนารายณ์มหาราช
อ.เมือง จ.ลพบุรี ๑๕๐๐๐

๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๘

เรื่อง ขออนุญาตเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยในการค้นคว้าอิสระ

เรียน ผู้อำนวยการสำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้ประจำจังหวัดกำแพงเพชร

ด้วยนางสาวทกกาญจน์ บุญยัง รหัสนักศึกษา ๖๕๒๑๗๐๑๐๒๐๔ นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ ได้รับอนุมัติให้ทำการค้นคว้าอิสระ เรื่อง การดำเนินงานของภาคีเครือข่ายในการจัดการศึกษา สังกัดสำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้จังหวัดกลุ่มอุษาคเนย์ โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภูวดล จุลสุคนธ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาหลัก และอาจารย์ ดร.ธัญนันท์ ทองบุญตา เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาร่วม ปัจจุบันอยู่ในขั้นตอนการเก็บข้อมูล ซึ่งผู้บริหารสถานศึกษาและครูในสถานศึกษาของท่านได้ถูกเลือกเป็นกลุ่มตัวอย่างในการเก็บข้อมูลในครั้งนี้

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านอนุญาตให้นางสาวทกกาญจน์ บุญยัง ดำเนินการเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยในการค้นคว้าอิสระกับกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาและครู ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้ประจำจังหวัดกำแพงเพชร หวังอย่างยิ่งในความกรุณาและอนุญาตให้นักศึกษาดำเนินการเก็บข้อมูลดังกล่าว ทั้งนี้ นักศึกษาจะเป็นผู้ติดต่อและประสานขอความอนุเคราะห์ด้วยตนเอง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาต และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร.ภัสสร เลาสวัสดิกุล)
คณบดีคณะครุศาสตร์ ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

โทร.๐-๓๖๔๑-๑๑๑๒

โทรสาร ๐-๓๖๔๑-๑๑๑๒

ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ saraban_edu@lawasri.tru.ac.th

ประวัติผู้ทำการค้นคว้าอิสระ

ชื่อ – ชื่อสกุล	นางสาวทกกาญจน์ บุญยัง
วัน เดือน ปีเกิด	วันที่ 16 เดือน มกราคม พ.ศ. 2536
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	บ้านเลขที่ 62/1 หมู่ที่ 4 ตำบลโรงช้าง อำเภอพรหมบุรี จังหวัดสิงห์บุรี
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	ศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอบางระจัน ตำบลไม้ดัด อำเภอบางระจัน จังหวัดสิงห์บุรี สังกัดสำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้ประจำจังหวัดสิงห์บุรี
ประวัติการศึกษา	พ.ศ. 2558 วิศวกรรมศาสตรบัณฑิต (วศ.บ.) สาขาวิชาไฟฟ้าสื่อสาร มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ พ.ศ. 2561 ศีษศาสตรบัณฑิต (ศษ.บ.) สาขาวิชาคณิตศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง พ.ศ. 2568 ครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี